681

ஆரவல்லி சூரவல்லி

கதை

பெரிய எழுத்து

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு ஸன்ஸ்,
20, வைத்தியநாதமுதலி தெரு, சென்னை.

O-,8GPU,A
N29
77042

No.
1- AUG
MADRAS

உ
கடவுள் துணை.

புகழேந்திப்புலவர் இயற்றிய

பெரிய எழுத்து

ஆரவல்லி சூரவல்லி

கதை

B. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ்,

திருமகள் விலாச அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

இதன் விலை] 1929. [அணா 8

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலிருந்து
புகழேந்திப்புலவரருளிச்செய்த

ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை

OFFICE OF THE REGISTRAR OF [illegible]
No.
1- AUG 1929
MADRAS

விநாயகக்கடவுள் துதி.

கலிவிருத்தம்.

வாலைச்சந்திரன் போலும்வதனங்காண்
வேலையேற்கும் வீரைசூரையாரையா
வாலைதன்னை வழுத்தமிகவும்வெட்
[illegible]லையானை முகனைப்பணிகுவாம்.

ஆரைசூரை யென்னுமாயிழை
மாரையல்லி மகாராசல்போர்புணர்
சீறைக்கூறைத் திருச்செந்தூர்க்கந்தநின்
பேரைவாழ்த்தியே பேசலுற்றுமரோ.

ஓரடிச் செந்துறை.

முந்திமுந்திவிநாயகனே முக்கணனார்தன்மகனே
சத்திக்கணபதியே தையனல்லாள்புத்திரனே
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கணபதியேமுன்னடவாய்
என்றுயர்தீர்த்தருளு மெம்பிரான்தன்மகனே
வித்தைக்குவல்லவனே வேழமுகத்தோனே
சத்திக்கணபதியே சண்முகற்குமூத்தோனே
அத்திமுகத்தோனே அருள்சடையாள்புத்திரனே
செல்வக்கணபதியே செங்கண்மால்தன்மருகா
ஆலடிப்பிள்ளையாரே அரசடிவிநாயகனே
எடுத்துப்பலகார மின்பமுடன்நான்படைப்பேன்
கசகசாபணியாரங் கற்கண்டுசர்க்கரையும்
அவல்கடலைபொ[illegible]ண்டை அதிரசமுந்தேன்குழம்பும்
கொப்பரைத்தேங்காயும் கோதுபடாசர்க்கரையும்
வாழைப்பழமும் வகைக்கொருசெங்கரும்பும்
அப்பமுடன்தோசை ஆனசுகிவடையும்
இந்தப்பலகார மி[illegible]பமுடனமுதுசெய்வாய்
[illegible]ட்டியமுதுசெய்வாய் குளக்கரையிற்பிள்ளையரே

பாரதத்தையெழுதிவைத்த பார்வதியாள்புத்திரனே
ஐவரிட நற்கதியை யன்பாகபாடுதற்கு
எனக்குவரந்தருள்வாய் ஈஸ்வரியாள்தன்மகனே
பஞ்சவர்கள் நற்கதியைப் பாட வரமருள்வாய்
நாவுதவருமல் நல்லோசை நீதருவாய்
ஏடுதவருமல் யெழுத்தாணிசாயாமல்
உன்பாதந்தஞ்சமென்று வுச்சரித்தேன்புத்தியிலே
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
கொண்டுமேநான்சொரிந்து கோலமுடிசாய்த்தேன்
நெஞ்சுதனில் நீயிருந்து நின்றிருக்கும்பிள்ளையாரே
வருந்தினேனுன்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டேன்
அருந்தமிழாலாரவல்லி யழகானகதைபாட
வாணிசரஸ்வதியே மனதில்குடியிருந்து
நாவில்தரியுமம்மா நான்முகனார்தேவியரே
வேதனுல்சாஸ்திரங்கள் விளங்குந்தயாப்ரியே
தஞ்சமம்மாவுன்பாதம் தாயேபராபரியே
பஞ்சவர்கள் தங்கைமகன் பாலனெனுமல்லிமுத்து
அல்லிமுத்துவீரியத்தை யன்பாகப்பாடுகிறேன்
வல்லியென்னும்ரெட்டிப்பெண்கள் வாய்ந்தபெருமைக
மறவாமல்சொல்லுதற்கு மாதாவேமுன்னடவாய் [ன்னே
குருவினிடசீர்பாதங் கொண்டேன்சிரசுதன்னில்
கற்றவர்கள்சீர்பாதங் கைதொழுதேனிப்பொழுது
வித்துவனார்பாதம் மேதினியில்யான்பணிந்தேன்
நல்லோர்கள்சீர்பாதம் நன்றுய்வணங்கிநின்றேன்
பெரியோர்கள்சீர்பாதம் போற்றிவணங்கிநின்றேன்
அடியேனுன்பாடுதற்கு அருந்தமிழைக்கேட்போர்கள்
பிழைகளிருந்தாலும் புலவர்பொருத்தருள்வீர்
சொற்குற்றமுண்டானல் தொல்புவியோர்பொருத்தருள்
தாரார்புகழுடைய தர்மரிடபாரதத்தை [வீர்
பத்திலொருகூறு பாங்குடனேசொல்லுகிறேன்
திரியோதிரனர்க்குஞ் சீரானபஞ்சவர்க்கும்
சூதுபொருந்துமுன்னே சுகமாகவாழ்கையிலே
பகைகள்வராதமுன்னே பட்டணத்திலிருக்கையிலே
உயுத்தியம்பொருந்துமுன்னே வுத்தமர்களைவருந்தான்
ஐவர்தனியே யரசர்செலுத்துகையில்
தாரார்புகழுடைய தருமர்கொலுதனிலே

வீமன்விசையன் விதமாய்க்கொலுவிருக்க
பத்தினியாள்துரோபதையும் பாங்காய்க்கொலுவிருக்க
மாயர்சகாயன் மனமகிழ்ந்துபார்த்திருக்க
சந்தோஷமாகத் தானிருக்கும்வேளையிலே
மந்திரிகள்ராசாக்கள் மனமகிழ்ந்துவீற்றிருக்க
தர்மரிடநாடு தழைத்துமிகவாழ்ந்திருக்க
ஆயன்பெருமாளிப்போ வொருவதிசயத்தைத்தானினைந்
துவாரகைவிட்டுத் தோற்றமுடன்மாயவரும் [து
தர்மர்பக்கல்வந்தாரே தரணியளந்தோனும்
ஆரவல்லிசூரவல்லி யழகானவீரவ லி
ஒவ்வேலுமூத்துசாலை லவ்வேலுமிந்தசாலை
வெவ்வேலுமூத்துசாலை யிவ்வேலுநாகதாணி
அக்காளுந்தங்கையுமா யாண்டிருப்பார்பட்டணத்தை
ஏழுபேரெட்டிப்பெண்கள் இணைபிரியா திருப்பார்கள்
அந்த-பெண்களைவெற்றிகொள்ளயார்கையாலாகுங்காண்
குற்றங்கள்பேசித்தான் கூறியேபோனவர்கள்
இவ்வளவுயென்றுசொல்லி யெண்ணிமுடியாது
போனவர்கள்மெத்தவுண்டு பூவுலகில்மன்னவர்கள்
வெற்றிகொண்டுசெயித்து மீண்டுவந்தபேர்களில்லை
அப்படிக்கொத்த ஆரவல்லிபட்டணத்தை
நீங்கள்போய்வெற்றிகொண்டா ணீணிலத்தில்பேருமே
என்றுசொல்லிமாயவரும் எடுத்துரைத்தார்பஞ்சவர்க்கு
அப்போதுபாண்டவர்க ளாயனுக்கேதுசொல்வார்
வாழுமையாசுவாமி வண்மையுள்ளமாயவரே
எங்களை-ஆரவல்லிபெண்க ளாகடியஞ்சொன்னதில்லை
குருகுலத்துமன்னர்க்கொரு கொடுமைகளைச்சொன்னதில்
பஞ்சவர்க்காகவொரு பந்தியங்கள்சொன்னதில்லை [லை
விருதென்றுதாமுறைத்து வேந்தனங்கேபோனுக்கால்
வழியில்கிடந்த வாளதனைத்தானெடுத்து
கால்மேலேபோட்டுக்கொண்ட கதையொக்குமாயவரே
என்றுசொன்னபஞ்சவர்க் கேதுசொன்னார்மாயவரும்
பாண்டவர்கள்வீரியம் பாருலகில்கிட்டாது
ஐவரிடவீரியம் யாருமில்லைவையகத்தில்
வலிமையுள்ளபஞ்சவர்கள் வையகத்தில்கிட்டாது
உபாயமுள்ளபஞ்சவர்க் கொருவருமெதிரில்லை
அருச்சுனன்வீமனுக்கு யாருமெதிரில்லை

விருதுகள்பறித்திடுவார் வெற்றிகொண்டுவந்திடுவார்
எதிர்த்ததொருமங்கையரை யிறக்கடிப்பார் தப்பாது
குருகுலமன்னவர்க்குக் குவலயத்தோர்யெதிருமுண்டோ
வலிமையில்மிகுந்தவன் வண்மையுள்ளபோர்வீமன்
பெலத்தில்மிகுந்தவன் பேர்பெரியமதவீமன்
மாயவருமிவ்வார்த்தை மகிழ்ந்துமேபஞ்சவர்கள்
போற்றியொருவார்த்தை புகழுவாரப்போது
உலகம்பதினாலு முண்டதொருமாயவரே
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட ஆதிகிருஷ்ண நாரணரே
இவ்வுலகிலுன்னருளா லெதிர்த்தவரைச்சங்கரிப்போம்
வலிமையாலொருவரை மண்ணுலகில்மெத்தவுண்டு
இவ்வார்த்தைகேட்டு எம்பெருமாள்மேகவர்ணு
வந்தசண்டைவிடுவதில்லை வலியசண்டைபோவதில்லை
பெண்கள்மேல்படையெடுத்து போவாரேராசாக்கள்
அல்லவென்றுபோனாலு மரசர்நகைப்பார்கள்
பூவுலகிலரசருக்குப் பொருந்துமேமாயவரே
மண்டலத்துராஜாக்கள் மதிப்பாரேநம்மையிப்போ
இப்படியாக வெடுத்துரைப்பார்பஞ்சவர்கள்
கேட்டந்தமாயவருங் கிருபையுடனேதுரைப்பார்
வீமனைநோக்கி விளம்புவாரொருவசனம்
ஆரவல்லிசூரவல்லி யழகானபெண்களுந்தான்
விருதினால்வல்லவர்கள் வேந்தர்களைத்தோற்கடிப்பார்
இவ்வுலகில்ராசாக்கள் யாயரையும்வெல்லவென்று
விருதுகளைப்பறிக்கவென்று வேந்தர்கள்போனதுண்டு
வெற்றிகொண்டுவந்ததில்லை மீண்டும்பிழைத்ததில்லை
இரந்ததோர்ராசாக்கள் எண்ணிமுடியாது
மாண்டுபோனராசாக்கள் வையகத்தில்மெத்தவுண்டு
செத்தவர்கள்போகச் சாகாமலிருந்தவர்கள்
அடிமைத்தனஞ்செய்தவர்க ளளவிடப்போகாது
தொண்டுபட்டராசாக்கள் தொல்லுலகில்மெத்தவுண்டு
பெண்கள்வெற்றிகொண்டு பிரபலமாய்ப்பூவுலகில்
இருக்கிறார்பெண்கள் எல்லவர்க்கும்வல்லவராய் [ளுக்(
இவர்களுக்கெதிரியுண்டோ வென்றுசொல்லிப்பெண்க
ஆங்காரந்தானிருந்து அரசாளும்பெண்களுந்தான்
அவர்களையும்வெற்றிகொண்டா லவனிதனிலேவருக்குப்
பேரும்பெருமையும் பிரபலமாய்நடக்குமென்றார்

மதவீமனப்போது வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
குருகுலத்துமன்னவர்கள் குற்றமதுவில்லாமல்
படையெடுத்துப்போவதில்லை பாரளந்தமாயவரே
என்றுரைத்தான்மதவீமன் எதுரைப்பார்ரகுராமர்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆயன்பெருமாளும்
மர்மத்தைமனதிலெண்ணி மாயவருமப்போது
வீமனைமெள்ளச் சிக்கவைக்கவேணுமென்று
போகும்படிக்கொரு புதுமையைதானினைத்தார்
எண்ணிமனந்தனிலே யேதுசொல்வாரெம்பெருமாள்
துவாரகைக்குபோரூமென்று தோற்றமுடனெழுந்திரு
நடந்தாரேசிருஷ்ணதேவர் நானிலத்தோர்தாமரிய [ந்து
மாயவரும்போனபின்பு மன்னவர்களைவருந்தான்
சிங்காதனத்தில் சேரவேகொலுவிருந்தார்
மாயவனார்சொன்ன வசனத்தைமனதில்வைத்து
இருக்குமந்தவேளையிலே யேற்றதொருமதவீமன்
பொய்கையிலேநீராடிப் புட்பமதுதானெடுத்து
கொண்டுவந்தவீமன் கொற்றவனார்தருமருக்கு
பாதம்விளக்கிப் பணிவிடைகள்செய்தபின்பு
பூவும்புதுமலரும் போதவேதான்சொரிந்து
அண்ணரிடசீர்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
கைதொழுதுநித்தியங் காவலனும்வீற்றிருந்தான்
தருமர்கொலுவிருக்கத் தம்பிமார்வீற்றிருந்தார்
சிங்காதனமேறிச் சீராகவீற்றிருந்தார்
எல்லோரும்மனமகிழ்ந்து இருக்குமந்தவேளையிலே
ஊரைவிட்டுப்போனபின்பு உலகளந்தமாயவரும்
நெல்லூருபட்டணத்து நேராகத்திசைநோக்கி
நடந்தாரேமாயவரும் நல்லதளங்கூட்டி
ஆரவல்லிகோட்டை யரண்மனைக்காவலுக்குள்
மதிமயக்கமுண்டுபண்ணி மாயவரும்முன்புகுந்து
ஆரவல்லிதான்வளர்த்த அழகானசாவலுக்கு
சாவலுக்குபதேசம் தான்மொழிந்தாரெம்பெருமாள்
என்னவென்றுபதேசம் எடுத்துரைத்தாரன்னேரம்
ஆண்பிள்ளையாய்நீபிறந்து அரிவையர்க்குநீபிறந்து
பூனையைப்போலொடுங்கிப் பூமிகளையாளுகிறீர்
மூக்குமுனையில்லாத மூளியல்லோ நீங்களென்று
ரோஷங்களுண்டானல் நொடிக்குளேவாங்களென்று

கூவியழையுமென்று கோபாலர்தாமுரைத்தார்
துவாரகையைத்தானோக்கித் துரிதமுடன்புகுந்தார்
அப்போதுமதவீம ணண்ணருக்குபூசைசெய்ய
கோழிகூவுநேரமதில் கொற்றவனுமெழுந்திருந்து
பூமலரும்கொய்வதற்குப் போனான்காண்மதவீமன்
அந்தநல்லவேளையிலே யொரு அதிசயங்கேட்கலுற்றான்
நெல்லூருபட்டணத்தில் நின்றான்திசைமுகத்தில்
கோழிசத்தங்கேட்டானே கொற்றவனுவீமனுந்தான்
என்னென்றுகூவிற்று இதமானசாவலது
தெண்டுபெற்றவீமனென்று திடமாகக்கூவிற்று
பின்னுமொருசத்தம் பிரபலமாய்கூவிற்று
வீமனென்றுபேர்படைத்து மேதினியில்வாழ்ந்தாயோ
எங்களாச்சிபேர்சொல்லி யிறந்துண்பார்கோடியுண்டு
சந்தோஷமாகச் சாதங்கள்போட்டிடுவார்.
அப்படியாக வளர்ந்திருக்கிலனேகம்பேர்
என்றுசொல்லிசாவல் இதமாககூவையிலே
அந்தமிகசத்தம் ஆணழகன்தான்கேட்டு
செப்பூசிகொண்டு செவியினிற்வைத்தாற்போல
காதினுல்கேட்டான் கனத்ததொருமதவீமன்
கண்கள்சிவக்குதப்போ கடுங்கோபமாகுது
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூர்க்குதப்பா
ஓடிவந்தானண்ணன்பக்கல் உற்றதொருவீரனவன்
வந்துபணிந்தான் மதகரியான்வீமனுமே
சரணம்சரணமென்று சாய்த்தானேதிருமுடியை
கோபங்கள்தான்மிகுந்து கொற்றவனுமப்போது
மற்றுமொருக்கால் மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதம்பியரைச் சீராகத்தானெடுத்து
தாரார்புகழ்படைத்த தருமரங்கேயேதுசொன்னார்
பொன்னனமேனியிலே தம்பிபுழுதிபட நாயமென்ன
வாடிமனந்தளர்ந்து வந்தபுதுமையென்ன
என்றுசொல்லித்தர்ம நிதமாகக்கேட்கையிலே
அப்போமதகரியா னண்ணர்முகமநோக்கி
தேவரீர்நானுந் திருமஞ்சனமாடியிப்போ
பூவும்புதுமலரும் பொருக்கவேநான்போனேன்
போனதொருபூந்தோப்பில் புகுந்துநானிருக்கையிலே
பூங்காவனத்தருகே புட்பமதுஎடுக்கையிலே

ஒரு அதிசயங்கண்டுவந்தேன் ஆண்டவரேகேளுமினி
நெல்லூருபட்டணம் நேரானதிசையிலேதான்
கோழிகூவினசத்தங் கொற்றவனேநான்கேட்டு
ஓடிவந்தேன்சுவாமி யுற்றதொருசேதியென்றான்
அந்தநல்லவார்த்தைகளைச் சொல்லியேகூறுமென்றார்
தளராதனஞ்செயமே தம்பிமதகரியா
என்னென்றுசொல்லிற் றெனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போமதபீமன் அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு
சொல்லுகிறேன்சுவாமி சூதுகளில்லாமல்
தெண்டுபெற்றவீமனை திறமாகக்கூவிற்று
உங்கள்பாட்டன்தலைமுறையில் பந்தியங்களகூறினது
விருதுவெற்றிகொள்ளலையோ வீமனென்றுகத்துதையா
எங்களாச்சிபேர்சொல்லி யன்பாகப்பூமியிலே
பிச்சைவாங்கித்தின்று பிரபலமாயிருங்களென்று
சொல்லாதவார்த்தைகளைச் சொல்லியேகூவுதெனறார்
அதுவேகருமமென்று அடியேனுமோடிவந்தான்
சூரவல்லிபட்டணமே சுருக்காகபோயினும்
பெண்களையும்வென்று பிரபலமாய்வருவதற்கு
உம்மையுத்தாரங்கேட்கவோடிவந்தேன்சுவாமியென்றார்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடிக்க
பயணமாயென்னைப் பண்பாயனுப்புமென்றார்
விருதுகெலித்து வெற்றிக்கொண்டுநான்வாறேன் [ன்
போவென்றனுப்புமென்றுபொற்பாதம்பூண்டுகொண்டா
அப்போதுதருமருந்தா னடைவாகயேதுசொல்வார்
மதபீமாமதகரியே வார்த்தைசொல்லக்கேளுமினி
நெல்லூருபட்டணத்து நேர்மைகளைச்சொல்லுகிறேன்
ஆரவல்லிசூரவல்லி யக்காளுந்தங்கையுமாய்
மந்திரத்தில்வல்லவர்கள் மகாவித்தைகாரியர்கள்
வித்தையிலேவல்லவர்கள் விதமானரெட்டிப்பெண்கள்
ரெட்டிப்பெண்களென்று ராச்சியங்கள்தானறியும்
ஏவல்கட்டுமந்திரங்கள் எல்லையெங்குங்காத்திருக்கும்
சூனியவித்தையெல்லாம் சூழ்ந்திருக்கும்பூமியிலே
பட்டணத்தைச்சுற்றிப் பதிங்காதங்காத்திருக்கும்
மூடுபனிபோலே மூதண்டமெல்லாம்நிறைந்திருக்குப்
எதிர்த்ததொருராசாவை யீடழித்துப்போட்டுவிடும்
போனதொருராசாக்கள் பேரழிந்துபோனார்கள்

மந்திரத்தில்வல்லவர்காண் மாயவித்தைகாரியவள்
ரொட்டிப்பெண்ணென்று ராச்சியங்கள்தானறியும்
மாண்டவரேயல்லாமல் மீண்டுவந்தாரில்லையென்றார்
அப்படிக்கொத்த ஆகடியப்பெண்கள்கிட்ட
போவதுநியாயமல்ல புத்தியுள்ளமதவீமா
என்றுதான் தர்மர்சொல்ல இயல்வீமனேதுசொல்வான்
சீவனழிந்து சிவலோகம்போனாலுங்
காயமழிந்து கைலாயஞ்சேர்ந்தாலும்
முன்வைத்தகாலைநான் பின்வாங்கப்போறதில்லை
என்னையனுப்புமென்று யேற்றவேபணிந்துநின்றான்
அப்போதுதர்மர் மதவீமனைப்பார்த்து [ண்டு
பெண்கள்மேல்படையெடுத்து போரழிந்தார்கள்மெத்தவு
வேண்டாமிந்தவார்த்தை விட்டுவிடுந்தம்பியென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு அண்ணன்பாதம்பணிந்து
வார்த்தைமறுத்தேனென்று மனதிலேவையாமல்[மையா
குற்றம்பொறுத்துஅண்ணா நான்கொண்டவிடைதாரு
போய்வாடாதம்பியென்று புகழ்ந்துவிடைதாருமையா
அப்போதுதர்ம ரதிவீமனுக்கேதுசொல்வார்
சொன்னதைச்சொன்னேன் சோதிமுடியானே
பிர்ம்மாவின்கர்ப்பனையோ புரட்டவென்றால்முடியாது
போய்வாருந்தம்பியென்று புத்திமதிதானுரைத்தார்
அப்போதுமதவீமன் அண்ணரையுந்தெண்டனிட்டு
நடந்தான்பயணமதாய் நலமாகவரண்மனைக்கு
அரண்மனையில்வந்து ஆபரணந்தானெடுத்தான்
பூட்டியலங்கரித்தான் பொன்னனமேனியெல்லாம்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அதிவீமனேதுசெய்தான்
நகைத்ததொருசாவல்தன்னை நலமாயெதிர்க்கவேண்டும்
சாவலைக்கொல்லுதற்கு தனஞ்செயனுமப்போது
எதிரேயொருசாவல் யெடுத்தானேயந்நேரம்
சாவலுக்குத்தீனி சம்மாநெல்லுதானெடுத்து
பத்துகலம்பச்சரிசி பாங்குடனேதான்தீட்டி
ழந்தாணிச்சீலையிலே முடிந்தவனுந்தான்போட்டு
வலையுந்தானெடுத்துத் தார்வேந்தடைக்கலுற்றான்
மாபுரத்தைவிட்டுச் சம்பங்கிவனங்கடந்து
லைவனங்கடந்து மூங்கில்வனங்கடந்தான்
லவனங்கடந்தான் செண்பகப்பூவனங்கடந்து

வனமாய்வனங்கடந்து வாகாகவருகையிலே
நெல்லூருபட்டணத்தை நேராகத்தான்பார்த்து
ஆரவல்லிசூனியங்க ளாள்பகர்த்துநிற்கிறதை
பார்த்தான்மதவீமன் பைங்கிளியாள்மந்திரத்தை
நாரதபகவானும் நன்ருகவந்துகண்டார்
கண்டதொருநாரதரும் கடுகநடக்கலுற்ருர்
ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அன்பாகப்போகலுற்ருர்
வந்ததொருநாரதரும் மங்கையற்கேதுசொல்வார்
கண்டதொருசேதிதன்னைக் கன்னியர்க்குரைக்கலுற்ருர்
அச்சமில்லா நாட்டுக்கொரு நச்சுமுள்ளுவருகுதடி
நெல்லூருபட்டணந்தா னிர் தூளியாகுதடி
அப்போது ஆரவல்லி யானதொருநாரதரை
என்னையா நாரதரே எனக்கரியச்சொல்லுமென்ருள்
என்றவள்கேட்க எடுத்துரைப்பார் நாரதரும்
வாராண்டியுங்களத்தான் வாளுக்கிரையாக்கவென்று
தெண்டுக்கிரையாக்கவென்று சேவகனுவாராண்டி
தெண்டுபெற்றவீமன் தீரனவன்வாராண்டி [ராண்டி
உங்களைப்-பொடியாக்கவேண்டுமென்று போர்வீமன்வா
என்றுசொல்லி நாரதரும் இயலாகப்போனபின்பு
அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லிசூரவல்லி
அக்காடிதங்கையரே ஆகடியவார்த்தையைத்தான்
கோபுரத்துமேலேறிக் கொற்றவனைப்பாருங்கடி
ஆரென்றுபாருங்கடி ஆரணங்கேநீங்களென்ருன்
அப்போதுதாதியர்கள் ஆலித்துமதிலேறி
பார்த்துமனநடுங்கி பயந்துமிகத்தானுரைப்பார்
கெட்டேன்சிவனேயென்பார் கேடுவந்துநேர்ந்ததென்
நமுகில்போலேயல்லோ காவலனும்வாராண்டி [பார்
யிலேதண்டெடுத்துக் காலன்போலேவாராண்டி
ததேயுண்டானல் நமதுவலிமைகுலேத்திடுவான்
லேதாண்டிவாரவனை யிரக்கடிக்கவேண்டுமென்ருன்
ட்டையுள்ளேகுந்துமுன்னே கொல்லவேவேண்டுமென்ருள்
ப்போதுபெண்களவர் ஆடைவாகத்தாமெழுந்து
திரப்பொடியெடுத்து வகையாகவுச்சரித்து
திரத்தினலே தடுத்தானேவீமனைத்தான்
ப்போதுபோர்வீமன் அதட்டியேமந்திரத்தை
ண்டாலடித்தானே சிதறியங்கேதானேட

மங்கையருமப்போ மந்திரபொடி தானெடுத்து
உச்சரித்தாளந்நேரம் வோடவிட்டாள்கரடிகளை
கரடிகளோடிவந்து காவலனைவளைத்துக்கொண்டு
சூழ்ந்ததேயந்நேரம் துரைமகனைவிடாதபடி
நின்றநிலையிலேதான் நீதியுடன்பாக்கலுற்றார்
சுற்றிப்பதிங்காதவழி சூனியங்கள் நிற்குதையா
அதட்டியேதண்டாலே யடித்தானேயந்நேரம்
பூமியொரு அம்மியுமாய்ப் பெருத்தமலைகுழவியுமாய்
அரைத்துமேயந்நேரம் ஆனதொருகரடிகளை
ஓடிப்போயந்நேர முறைத்ததேபெண்களுக்கு
எங்களைப்போல்வீரியங்க ளில்லையடிவையகத்தில்
வந்தவந்தராசாவை வாறிப்போறிட்டுவிட்டோம்
இந்தராசாவைக்கொல்ல எங்களால்முடியாது
என்றுசொல்லிகரடியெல்லா மேகமாய்போய்விடுமாம்
அப்போதுமதவீமன் ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
நடந்தானேபோர்வீமன் ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
வாரதொருமன்னவனை மங்கையருந்தான்பார்த்து
உள்ளரையிற்பெட்டிகளை யோடியெடுத்துவந்து
மந்திரத்தைதானோத வகையானவேங்கையது
எல்லையிடங்கொள்ளாம லெங்குநிறைந்ததுவே
எல்லையெங்குங்கொள்ளாம லெகிறிவரும்வேங்கை
மதவீமனப்போது வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
அண்ணல்சொல்கேளாம ளாரணியந்தன்னில்வந்தேன்
தமையன்சொல்கேளாமல் தனிவழியேவந்துவிட்டேன்
மூத்தோர்சொல்வார்த்தைகளை முன்கடந்துவந்ததற்கு
கண்டுபயந்து கலங்கிமனந்தளர்ந்து
மதிமயங்கிநின்று வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
என்னதான்செய்தாலு மேதுபிழைவந்தாலும்
முன்வைத்தகாலையினி பின்வைக்கப்போறேனே
என்-தெண்டுக்கெதிருண்டோ சேவகமும்பொய்யாமே
வாரதொருவேங்கையைத்தான் வாணாளைவாங்கவேண்
கொக்கரித்தெழுந்திழுதது கொற்றவனுஞ்சாடுகிறான்
தெண்டினால்சாடினான் திசைகள்கெட்டோடிடவே
படும்வேங்கையெல்லாம் ஆரவல்லிபக்கல்வந்து
ல்லுதுவேங்கையெல்லாந்துரைமகனைக்காவல்வெ
ளால்முடியாது ஏந்திழையேதாயாரே

தெண்டுக்கிறையாக செத்தவர்கள்மெத்தவுண்டு
கண்டால்பயமாகுதடி கன்னியரேதாயாரே
நினைத்தால்பயமாகுதடி நிச்சயங்காணென்னுச்சி
வேங்கைய துசொல்ல மேலென்ன ஆரவல்லி
அக்காளே தங்கையரே யாரடியவன் தானும்
நமக்குப்பெரியவனோ நலமுடைய தங்கையரே
இவனை யெந்தவகையாலு மீடழிக்கவேண்டுமம்மா
அப்படியேயாகுதென்று ஆரவல்லிதானெழுந்து
அதட்டியுமிருகத்தை தட்டியெழுப்பிவிட்டார்
அப்போதுமந்திரங்கள் அவளைவணங்கிநின்று
என்னடி என் தாயே எனக்கரியச்சொல்லுமென்று
கேட்டதொருமந்திரத்தைக்கிருபையுடனே துசொல்வாள்
நமக்குமொருமாற்ருனய் நம்மையெதிர்த்தவனை
ஈடழித்துப்போட்டுமல்லோ இங்கேவராதபடி
கொல்லுங்களென்றுசொல்லிக் கொம்பனையாள்தானுரைத்தாள்
போவென்றனுப்பினுள் பொற்கொடியாளாரவல்லி
அப்போதுமந்திரங்க ளடைவாகப்பெண்களைப்போய்

வீமசேனனுக்கும் சூனியங்களுக்கும் யுத்தம்.

பெண்ணுருவங்கொண்டல்லவோ போகுதேமந்திரங்கள்
ஆயிரம்பெண்ணாக ஆதரித்தார்வீமன்முன்னே
தெய்வலோகரம்பையைப்போல் தென்னவன்றன்முன்னேவந்தார்
பெண்களைக்கண்டானே பெரியதொருமதவீமன்
பூவுலகிலேயிந்த பெண்களைப்போற்கண்டதில்லை
நாகலோகத்திலிந்த நற்பெண்டுகளைக்கண்டதில்லை
ஆயிரங்கன்னியரு மதிரூபக்கன்னியரும்
தெய்வலோககன்னியைப்போல் தேசத்தில்கண்டதில்லை
மயலாகிமெய்மறந்து மதவீமன்பார்த்துநின்ருன்
அப்போதுகன்னியர்க ளடைவாககிட்டவந்து
அந்தநல்லவேளையிலே யானதொருபோர்வீமன்
மனதுமகிழ்ந்தேறி மன்னவனும்பார்க்கலுற்ருன்
வந்ததொருகன்னியர்கள் வாள்சொருகிநிற்கிறதை
கண்டானேபோர்வீமன் கண்ணிரண்டும்பொறிபறக்க
வேண்டானேமன்னவனும் வேறுமுகமாக [து
இது-கன்னியல்லபெண்ணுமல்லகாலனென்றுதானறிந்
கொல்லவந்தகூற்றுவன்காண் கொம்பனையாள்ரூபமது

இடையிலேகத்தியது யிருக்கவந்தகாரணமேன்
கழுத்தையறுக்கவந்த காலனென்றுதானறிந்து
மதவீமனப்போது மங்கையரைமடித்திடவே
கொக்கரித்துத்தெண்டெடுத்துக் கூவியேயார்ப்பரித்து
சாடினன்கன்னிகளைத் தவிடுபொடியாகவேதான்
மோதினன்கன்னிகளை மூளையதுதான்றெரிக்க
வீசினன்தெண்டாலே மெல்லியர்கள்தான்மடிய
அப்போதுகன்னியர்க ளனைவோருந்தான்மடிந்தார்
இறந்தவர்கள்போக மற்றவர்கள்தானோடி
தப்பிப்பிழைத்தோமென்று தானோடியேதுசொல்வாள்
ஆரவல்லிபக்கலிலே யடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
சொல்லுதுசூனியங்கள் சோதனையாய்கன்னியர்க்கு
நாங்கள்பட்டபாடுகள்தான் நாயகியேகேளுமடி
அவனுரோதெரியாது ஆரவல்லித்தாயாரே.
எங்களைத்-தெண்டாலடித்துவிட்டு சேவகனும்வாராண்டி
நெல்லூருபட்டணந்தான் நிர்த்தூளியாகுமடி
எங்களால்முடியாது ஏற்றதொருஆரவல்லி
ஆரவல்லிபட்டணந்தா னழிந்தாப்போல்காணுதடி
வாராதொருமன்னவன்மேல் மந்திரங்களேருது
சூனியங்களேருது சொன்னபடிதோகையரே
விருதுகள்தானெடுத்து வெற்றியதுகொள்ளும்படி
பந்தயத்தினுலவனைப் பயப்படுத்தவேண்டுமடி
மற்றொருகாரியத்தால் மன்னவனடங்காண்டி
அதுவேகருமமென்று ஆரவல்லிசம்மதித்தால்
இப்படியிருக்கவந்த யேற்றதொருமதவீமன்
ஆரடிபெண்ணே நீ ஆரவல்லியென்றுசொல்லி
பேரும்பெருமையுமாய்ப் பிரபலமாய்வாழ்ந்தவள்தான்
உங்கள்பாட்டன்தலைமுறையில் பந்தயங்களுண்டோடி
பந்தயங்களெடுத்தாடி பாராதேசூரவல்லி
வீமன்சொன்னசேதிதன்னை மெல்லியருந்தான்கேட்டு
அக்கினிபோல்கண்சிவக்க ஆரவல்லியேதுசொல்வாள்
சாவலெடுத்தாடி தங்கையரேவீரவல்லி

வீமராசனுக்கும் ஆரவல்லிக்கும் சாவல்யுத்தம்.

அப்போதுசாவலைத்தான் அடைவாகத்தானெடுத்து
பச்சரிசிபதின்கலமாம் பாங்குடனேஎதிரில்வைக்க

உண்டுயிளைப்பாறிற்று உவகையுள்ளசாவலது
ஆரவல்லிசாவலுக்கு அபினிமதமூட்டிவிட்டாள்
இப்படியிருக்குமந்தவேளையிலே இயலானவீமனுந்தான்
தன்னுடையசாவலைத்தான் தயவாகத்தானெடுத்து
சிருசம்பா அரிசிதன்னைக் சீக்கிரமாய்முன்னேவைத்தான்
அப்போதுசாவலுந்தா னருந்தியிருக்கையிலே
ஆரவல்லிசாவலது அலரியேகொக்கரிக்க
கூவச்சேயந்நேரம் கோடையிடித்ததுபோல்
அந்தநல்லசத்தமது அலைகடலலைந்ததுபோல்
ஆரவல்லிசாவலது அலறியேகொக்கரிக்க
மன்னனிடசாவலது மதிமயங்கிவிழுந்ததுகாண்
விழுந்ததொருசாவலைத்தான் வீமனுந்தானெடுத்து
கத்திகளுங்கட்டினானே கவனமுள்ளவீமனுந்தான்
கத்திகட்டசாவலுக்கு கனமயக்கமுண்டாச்சு
மயக்கத்தைத்தான்பார்த்து மதவீமனப்போது
எடுத்துக்கையில்பிடித்து இறகடியைத்தான்தாங்கி
நெஞ்சிலேகைபோட்டு நேராகப்பிடித்துக்கொண்டு
சாவலைத்தாங்கிக்கொண்டு தானிருக்கும்வேளையிலே
ஆரவல்லிவந்துநின்று அன்பாகயேதுசொல்வாள்
வாருமையாராசரவே வலிமைதனைப்பேசவந்தாய்
வெற்றிகொண்டுபோவோமென்றுவேந்தர்கள்வந்தார்கள்
விருதுகெலித்ததில்லை வெற்றிகொண்டுபோனதில்லை
வந்தவந்தராஜாக்கள் மாண்டாரேயல்லாது
மீண்டொருவர்போனதில்லை வெற்றிகொண்டுநின்றதில்
நீர்தானெதிரேவந்து நேராகநின்றீர்காண் [லை
நின்றதொருராஜாக்கள் நேராகவெற்றிகொண்டால்
அக்காளுந்தங்கையரு மடப்பங்கட்டி நின்கின்றோம்
இல்லாதபோனாக்கால் இறக்கடிப்போந்தப்பாமல்
இதுவேபந்தியமென்று இளங்கொடியுஞ்சொல்லுகிறாள்
இதுதானோபந்தயங்க ளின்னமுண்டோசொல்லுமென்
அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகஎடுத்துரைப்பாள் [றார்
வாருமையாசுவாமி மன்னவனேகேட்டருளும்
இந்தச்சபதங்களிது தோற்றுப்போனோமென்றால்
சூதுபொருந்தியது தோற்றமேயானாக்கால்
சாவலும்பின்வாங்கிச் சடுதியில்தோற்குமென்றால்
களிச்சட்டிஒன்றுண்டு காவலரேகேட்டருளும்

அந்தநல்லசட்டியை அடைவாகத்தில்லையைத்தான்
சொரண்டியெடுத்தாலே சேவகம்வெற்றிகொண்டான்
மற்றுமொருசூது வகையுண்டுசொல்லுகிறேன்
நடுக்கோட்டைக்குள்ளே நல்லதொருகம்பமுண்டு
அந்தவச்சிரகம்பத்தை வகையாகவெட்டையிலே
கம்பம்வீச்சொன்றாயிருக்கவேண்டும் மூன்றுதுண்டாகவேணும்
அப்படியேவெற்றிகொண்டால் உங்களடிமைகண்டாய்
இல்லாதபோனுக்கா லிறக்கடிப்போம்தப்பாது
மங்கைசொன்னவார்த்தைக்குமறுவார்த்தைசொல்லுகின்
வாருமடிபெண்ணே வையகத்தில்ராஜமன்னர் [றான்
எத்தனைபேர்மாண்டார்கள் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போது ஆரவல்லி யாணழகன்முகம்நோக்கி
மாண்டவர்களானாலோ வர்னலட்சங்கோடியுண்டு
எண்ணிக்கைசொல்லவென்று லென்னால்முடியாது
நல்லதடிபெண்ணே நலமாகச்சாவலைத்தான்
கொண்டாடிசாவலைத்தான் சூத்துக்குவிடுவோமென்றான்
சற்றுமனங்கலங்காமல் சாவலைக்கொண்டுவந்து
விட்டாளே ஆரவல்லி பீமருடன்சாவலைத்தான்
கண்ட ந்தசாவல் கலகலென்றுதான்வெருண்டு
எட்டியுதைத்ததையா ஈரல்குலைநடுங்க
விழுந்ததுமலைபோலே பீமருடசாவலது
சாவலிறந்ததையா தனிபீமன்மனங்கலங்க
வெற்றிகொண்டாளாரவல்லி பீமனுந்தோற்றுவிட்டான்
அப்போது ஆரவல்லி யடியக்காளே தங்கையரே
களிசட்டிஎடுத்துவந்து காவலனார்முன்னேவையும்
என்றுசொல்லி ஆரவல்லி ஏந்திழையாள்தானேடி
சட்டியெடுத்துவந்து சடுதியில்முன்னேவைத்தார்
கண்டுமதபீமன் கண்ணிரண்டுங்கொள்ளாமல்
திவலைரெண்டுமந்த தீரனவன்பீமனுந்தான்
மல்லுகட்டிப்பார்த்தானே வலிமைதனையறியாமல்
பார்த்துநெடுநேரம் பாவையருக்கேதுசொல்வார்
திவலையெடுக்கவென்று திருமூர்த்திகள்வந்தாலும்
ஆகாதுஎன்கையிலே ஆனதொருசட்டியைத்தான்
தெண்டுக்கிறைகொடுத்தால் சின்னபின்னமாக்குறேண்டி
அப்படியேதந்தானே அடிப்பேனடி தண்டாலே
அந்தநல்லசேதி ஆரவல்லிதான்கேட்டு

மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி மங்கையர்கள்வெற்றியென்று
வெற்றிகொண்டோமென்றுசொல்லி வீமன்முன்னேதான்பேசி
அக்காளேதங்கையரே யவனையுமெள்ளபிடியுங்கடி
என்றுசொல்லுமப்போது எல்லோருந்தானெழுந்து
மங்கையர்களோடி மன்னவனைத்தான்பிடித்து
பிடித்திழுத்துவந்தார்கள் பேய்கொண்டமன்னவனை
விலங்கிலேபோடுமென்று வீரவல்லிசொன்னாள்காண்
அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லியேதுசொல்வாள்
இன்னமொருசூது இருக்குதடியம்மாளே
கம்பந்தனைவெட்ட காவலனையழையுமென்றார்
அப்படியேகூட்டிவந்தா ளாரணங்குதாதியரும்
அப்போதுஆரவல்லி யதிவீமனைப்பார்த்து
மன்னவரேராஜாவே மதவீமாகேளுமென்றாள்
இந்தநல்லகம்பத்தை இயல்பாகவெட்டுமென்றாள்
வெட்டுஒன்றாய்இருக்கவேண்டும் துண்டுமூன்றுஆகவேணும்
வெட்டிவைத்துக்கொண்டால் வீரனையாகுமென்றாள்
அப்போதுமதவீம னாரவல்லிமுகம்நோக்கி
என்னுடையதண்டுக்கு இறைகொடுத்திராணுக்கால்
கம்பைத்தைநறுக்கித் தவிடுபொடியாக்கவேண்டி
இல்லாதேபோனுக்கா லேற்றதொருகம்பத்தை
வெட்டுவேனிரண்டுதுண்டாய் வீரியமாயிப்போது
மூன்றுதுண்டமாகாது மூர்க்கமுள்ள ஆரவல்லி
இப்படிமதவீம னியல்பாகச்சொல்லையிலே
அப்போதுஆரவல்லி யாலித்துகொண்டாடி
வெற்றிகொண்டோம்நாமும்வீமனையடிமைகொண்டோம்
குருகுலத்துராசாவை கொண்டோம்நாம்அடிமையென்றார்
மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி மங்கையர்களெல்லோரும்
மன்னவனைப்பிடித்து மார்விலங்குபோடுமென்றாள்
வீமனைப்பிடித்து மேல்விலங்குபோடுமென்றாள்
படுகுழியில்தள்ளி பாறைகொண்டுமூடுமென்றாள்
அப்படியேதாதியனைவருந் தானன்பாய்
மூலபாறைகொண்டுவந்து மூடினார்கள்மன்னவனை
எறும்புநுழையாமல் எங்குந்திரியாமல்
காற்றுநுழையாமல் காவலனைத்தானடைத்தார்
அடைத்தபின்புஆரவல்லி யரண்மனைக்குத்தான்போய்
சிம்மாதனத்தின்மேலே சீக்கிரமாய்தானிருந்து

சொல்வாளொருவசனந் தோகைபாளாரவல்லி
அடி-அக்காளே தங்கையரே யவனுருக்குமடங்காண்டி
அவனைமிகசெயிக்க ஆராலுமுடியாது
நமது-சூதுக்குச்சிக்கிவிட்டான்தோற்றமுள்ளவீமனவன்
தும்பிகளைவிட்டவனைத் துளைக்கவேவேண்டுமென்றாள்
மந்திரபெட்டியை வகையாகத்தான்திறந்து
உச்சரித்தாள்மந்திரத்தை உருக்குதும்பிதான்பறக்க
பிறந்ததுமாண் தும்பியது பேதையுடமந்திரத்தால்
உருக்குதும்பிதனையழைத்துஉத்தமியாளேதுசொல்வாள்
பாறைகொண்டுமூடியே பெருவிலங்குபோட்டவனை
மங்கையர்களோடி மன்னவனைத்தான்பிடித்து
பிடித்திழுத்துவந்தார்கள் பேய்கொண்டமன்னவனை
விலங்கிலேபோடுமென்று வீரவல்லிசொன்னார்காண்
அந்தமொழிகேட்டு ஆரவலலியேதுசொல்வாள்
இன்னமொருசூது இருக்குதடியம்மாளே
கம்பந்தனைவெட்டகாவலனை யழையுமென்றாள்
அப்படியேகூட்டிவந்தா ளாரணங்குதாதியரும்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் கொம்பனையாள்முன்னாக
அப்போதுஆரவல்லி யதிவீமனைப்பார்த்து
என்னுடைத்தராசாக்க ளேசுவார்வையகத்தில்
ஏசுவாரேராஜாக்க ளென்னஉடம்பெடுத்தேன்
கண்டவர்கள்தான்சிரிக்க காசினியிலுடம்பெடுத்தேன்
பார்த்தவர்கள்தான்சிரிக்கப்பஞ்சவர்களுடம்பெடுத்தோம்
பெண்டுகள்சிரிக்கப் பேரெடுத்தேன்வீமனென்று
எண்ணாதுமெண்ணி யேங்கிமனந்தளர்ந்து
வாடிமுகஞ்சோர்ந்து வர்னமுகம்வேறுபட்டு
ஓயாத்துயரங்கொண்டு ஒழுகவிட்டான்கண்ணீரை
மாயாமற்சிவனை மனதிலேவைத்துருகி
இத்தனையாபத்து எம்பெருமாள்செய்தாரல்லோ
என்றுமதவீம னெண்ணிமனந்தளர்ந்தான்.
ஆயன்பெருமாளை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைத்தான்
பெண்டுகள்கையினுல் பிடிப்பட்டுபோனேனையா
ஆபத்துவேளையிலே யடியேனைக்காப்பாற்றும்
என்றுசொல்லிமாயவரை எண்ணினான்தன்மனதில்
நினைத்தநினைவுதன்னை நெடியமால்தானறிந்து

மதவீமன்வருந்தினதை மாயவனூர்தானறிந்து
வண்டுகள்வந்து வருந்தியுரைத்ததுபோல்
தும்பிகள்வந்து சுருக்காயுரைத்ததுபோல்
துரிதமுடன்தானெழுந்து துவாரகையைத்தான்விட்டு
வீமனுக்குவந்தவினை தீர்க்கவேவேண்டுமென்று
மனதில்நினைத்தாரே மணவாளமூர்த்தியார்
வந்துமனதிலே மாயவருமப்பொழுது
வீமன்-ஆங்காரக்கெருவத்தாலே ஆயனை நினையாமல்
என்னை நினையாமல் இவர்களைவெல்வோமென்று
போனதொருவீமனவன் போருகெலிக்காமல்
பெண்கள்கையில்சிக்கிப் பெருக்கத்தவிக்கிறான்
முன்னே நினையாமல் பின்னே நினைத்தானே
ஆனபடியினால் ஆபத்தைத்தீர்க்கவேண்டும்
ஆயன்பெருமாளும் யானையைப்போல்வடிவெடுத்து
வந்துநின்றும்மாயவரும் மதவீமன் துயரங்கண்டு
காலாலேகுன்றுமன்னி காரணரும் நின்றார்கள்
அப்போதுமதவீமன் ஞலித்துதானெழுந்து
எழுந்திருந்துமதவீமன் யெம்பெருமாளைத்துதிக்க
கத்தரித்துவிலங்குதனைக் கடல்வண்ணனத்தனையும்
கத்தரிக்கவிலங்குவிட்டுக் கடுகிநடந்துவந்து
கொம்மைமதிலேறிக் கொற்றவனும்குதிக்கவென்று
அலைந்துகுதிக்கையிலே ஆனதொருமாயவரும்
தாமரைப்பொய்கையொன்று தடாகமதுவுண்டுபண்ணி

வீமன் ஸ்நானஞ்செய்யக் கிருஷ்ணன்
தடாகமுண்டு பண்ணுவது.

அல்லியுத்தாமரையு மன்பாகநிறைந்திருக்க
உண்டுபண்ணிவைத்தாரே யுலகளந்தமாயவரும்
வீமனதுகண்டு விதமாகத்தான்குதித்து
முழுகியெழுந்திருந்து மூர்க்கமுள்ளவீமனுந்தான்
ஓட்டமெடுத்தான்காண் ஒருவரறியாமல்
காடுவனங்கடந்து தானடுங்கிஓடலுற்றான்
ஆரவல்லிகண்டாக்கா லாக்கினைகள்செய்வாளென்று
பெண்ணழகிகண்டாக்கால்பிடித்தடைத்துக்கொள்வாளென்று
தோகைவல்லிகண்டாலேதுணிப்பாளேயென்றுசொல்லி
வீமனுமப்போது வெகுபயமாயோடலுற்றான்

மனதுகலங்கி மன்னவனுமோடலுற்றான்
உடம்புவெடுவெடுத்து ஓடலுற்றான்மதவீமன்
வனங்கள்வனங்கடந்து வாரானேமதவீமன்
நெல்லூருபட்டணத்தை நேரானயெல்லேவிட்டு
வந்ததடங்கூடி மனக்கவலேதான்சிறந்தான்
பாதைவழிகூடிப் பயந்தெளிந்துநடக்கலுற்றான்
நடந்துபோய்தருமர் ராச்சியத்தினுட்புகுந்து
செண்பகப்பூதோப்புஞ் சிறந்ததொருபூங்காவும்
பூவும்புதுமலரும் போதவேதானெடுத்து
தர்மரிடபக்கலுக்குத் தார்வேந்தனேடிவந்து
சரணஞ்சரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை
கொண்டுவந்தபூவையெல்லாங் கொற்றவனுர்பாதமதில்
சாத்திப்பணிந்துதார்வேந்தன் தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டவீமனுக்குச் சீரானதருமருந்தான்
வாழ்த்தியெடுத்து மதவீமன்முகம்நோக்கி
அப்போதுபோர்வீம னண்ணனுக்கேதுசொல்வான்

வீமன் தருமருக்கு ஆரவல்லி பெண்களின் சாமர்த்தியங் கூறல்.

போனேனண்ணவே புகுந்தேனேநெல்லூரில்
நெல்லூருப்பட்டணத்தில் நேரானமந்திரங்கள்
ஆரவல்லிமந்திரங்க ளளவிடப்போகாது
போரவழியிலே பேயும்பிசாசுகளும்
குறுக்கட்டிவழிமறைத்துக் கொல்லவேவந்துதையா
அந்ததீவிீனயும்வென்று ஆரவல்லிபந்தலுக்கு
சூதுகெலியுமென்று சொன்னாள்காணண்ணவே
நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தார்காணப்போது
சூதுசெலிக்கமாட்டமல் தோற்றுவிட்டேனண்ணவே
அதுகண்டுஎன்னையவ ளழிவிலங்குபோட்டுவிட்டாள்
விலங்கிலேபோட்டு வெகுபாடுபடுத்திவைத்தாள்
மாயன்பெருமாளால் வல்லுயிர்பிழைத்துவந்தேன்
ஆயனருளாலே அண்ணநான்பிழைத்துவந்தேன்
உலகளந்தோனருளாலே ஓடியிங்கேவந்தேனென்றான்
என்றுமதவீமனன் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அப்போதுதருமருந்தா னன்பாகவேதுரைப்பார்
தம்பியரேமதவீமா தார்வேந்தாகேட்டருள்வாய்

முன்னே நான்சொன்னேனே மூர்க்கமுள்ள தம்பியரே
நான்சொன்னபடி கேட்கிலேயோ சோதிமுடியானே
வீமாயென்வார்த்தை விஷமாயிற்றேயுனக்கு
இப்போதெரிந்துதோ ஏந்திழையாள்சேதியெல்லாம்
வீரவல்லிமந்திரத்தை யறிந்துவந்தாய்தம்பியரே
இப்படியும்பிழைத்து என்முன்னேவந்தாயே
பிழைத்துநீவந்ததே போர்வீமாபோதுமென்றார்
அப்போதுமதவீமன் அண்ணர்பாதந்தான்தொழுது
உன்னருளால்பிழைத்துவந்தே னுத்தமரே அண்ணாவே
என்றுசொல்லிமதவீம னெதிரேபணிந்துநின்றான்
அப்போதுதருமர் அதிவீமனைப்பார்த்து
வெற்றிசொல்லி நீபோய் வெட்கமுங்கெட்டுவந்தாய்
பெண்பிள்ளைவெற்றி கொண்டாளேபேருலகில்
ஆண்பிள்ளைதோற்றானென்று அனைவருந்தானகைப்பார்
என்றுசொல்லிஐவரு மிருக்குமந்தவேளையிலே
ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மழகானகன்னியரும்
பீமனையழைத்துவந்து வீரமணிக்குண்ணருகே

வீரமணிகுன்றிடத்தில் ஆரவல்லி சூரவல்லி பீமனைத்தேடுதல்.

மங்கையர்பார்த்துவந்து வகையாகப்பார்க்கலுற்றார்
பார்க்கும்பொழுது பகவானைக்காணுமல்
குருடன்பழிக்காரன் கொண்டோடிபோனுண்டி
ஒளித்தோடிப்போனுண்டி வுபாயமுள்ளசேவகண்டி
திருட்டுபடுவாண்டி திருடனவனென்றுசொன்னார்
மாற்றானய்வந்தாண்டி மறைந்தோடிபோனுண்டி
கூற்றுவனாய்வந்தாண்டி குதித்தோடிப்போனுண்டி
என்றுசொல்லிப்பெண்களெல்லாம் இன்பமுடன்தான்
அப்போது ஆரவல்லி அன்பாகவேதுசொல்வாள் [கூடி
வாருமடிதங்கையரே மன்னருக்கோலையிட
ஓடியெடுத்தாடி என்னதிரேதாதியரே
ஓலையெடுத்துவந்தா ருற்றதொருதாதியர்கள்
ஓலையைவாரி யொளிவாகக்கரம்பிடித்து
வக்கணைகள்வைத்து வகையாகயெழுதலுற்றார்
என்னவென்றுவக்கணைக ளெழுதினாளாரவல்லி

சந்திரகுலராசாவே சதிரானமன்னவனே
சூரியகுலராசாஜாவே சுத்தமானராஜாக்கள்
வார்த்தைகள்தவருதே மண்ணாளும்பஞ்சவரே
சொன்னசொல்தவருதே சூரியகுலவங்கிஷமே
வெற்றியென்றுவந்தாக்கால் வெற்றிகொண்டுபோகாமல்
பந்தயங்கெலித்து பார்மன்னுபோகாமல்
ஒளித்தோடிப்போவாரோ வுறுதியுள்ளராசாக்கள்
கள்ளனைப்போல காணுமல்போவாரோ
பெண்ணுக்குப்பயந்து பயப்பட்டுப்போவாரோ
பீமரேயுன்முகத்தில் மீசைகளில்லயோதான்
க்ஷத்திரியவமிசத்தில் சரத்துகளில்லேயோதான்
நான்வெற்றிகொண்டது நாடறியும்ஊரறியும்
பெண்கள்வெற்றிகொண்டோமென போர்வீமாயென்று
ஓலையெழுதி ஒப்பமிட்டுதான்சேர்த்து [சொல்லி
செந்திரிக்கமுண்டுபண்ணி திறமாகச்சுருள்காட்டி

பெண் தூதர்கையில் ஓலைகொடுத்துப்புவது.

ஓலையைத்தான்கொடுத்து ஓடவிட்டாள்தூதர்களை
தூதர்களோடிவந்தார் நேராகதர்மர்பக்கத்தில்
ஓட்டமாயோடிவந்து ஓலைதனைமுன்னேவைத்தார்
தெண்டனிட்டுகைகட்டிச் சிரம்சாய்த்துநின்றார்கள்
அப்போதுஐவர்களும் ஆலோசனைகள்செய்தார்
சுருளோலைதானெடுத்துத் தோற்றமுடன்பார்க்கலுற்றார்
சுருளோலையைப்பார்த்து வுடன்படுத்திபஞ்சவர்கள்
இருந்ததொருவாசகத்தை யின்பமுடன்தான்பார்த்து
பிர்மாவின்கற்பனையோ வேதத்தின்சொற்படியோ
ஆதிசிவன்கற்பனையோ அரனுடையசொற்படியோ
சிவனுடையகற்பனையோ தேவர்கள்சொற்படியோ
ஆதிநாராயணுவென்று ஐவர்மனதுநொந்து
பாண்டவரைவருந்தான் பரமனைத்தானினைந்து
ஏதுரைப்பாரன்னேரம் ஏற்றமுள்ளபாண்டவர்கள்
வந்தவளையனுப்பிவிட்டு வகையானசேதியெல்லாம்
பின்பு-பேசவேண்டியிருந்தால்பேசுவோமென்றுசொல்லி
நாங்களும்வாரோம் நாயகியேஆரவல்லி
என்றுசொல்லிவோலையை யெழுதிவிட்டாரவர்களுக்கு
ஆள்களும்போய் ஆரவல்லிபக்கலிலே

சேர்ந்தார்கள் தூதுவர்கள் தேன்மொழியாள்பட்டணத்
அப்போது பஞ்சவர்கள் ஐவருமே துசொல்வார் [தை
பெண்களை வெல்லப் போகாதுமன்னவர்கள்
நம்மையவள்வென்ருலே நாற்றிசையும்பேருக
ஓலையும்விட்டாரே யுற்றதொருபெண்பிள்ளைகள்
பெண்களைப்பிடித்துப் பின்கட்டாய்க்கட்டியல்லோ
கட்டிபிடித்துக் கழுதைமேல்வைத்தாலல்லோ
அப்போதல்லோபஞ்சவர்கள் ஆண்பிள்ளையென்றுசொல்
விருதுகள்சொல்லி வேந்தர்களே துரைப்பார் [லி
பெண்களை நாம்வெல்லாவிட்டால் பின்னேசிரிப்பார்கள்
குருகுலத்தில்தாம்பிறந்து கொற்றவர்களென்றுசொல்லி
பிறந்ததேபோதுமென்று பித்தர்கள்போல்நினைத்து
பெண் ணுக்குத்தான்பயந்து போனார்கள்பஞ்சவர்கள்
என்று- நீடூழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்தில்பேருகும்
என்றுசொல்லிபஞ்சவர்க ளின்பமுடன்தானினைந்து

தருமர் சகாதேவனையழைத்து ஐவருக்கு சாஸ்திரம் பார்க்குதல்.

தளராத்தனஞ்செயனார் தர்மரங்கேதுசொல்வார்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தே சகாதேவாவாருமென்றார்
அப்போசகாதேவன் அன்பாகவெழுந்திருந்து
தமையனார்பக்கல்போய் தயவுடன்தான்தொழுது
இருமப்பாதம்பியரே யேற்றமுடனிப்பொழுது
நெல்லூருபட்டணத்தை நிர்தூளியாக்கவேண்டும்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை யதமாக்கவேண்டுமடா
சாஸ்திரத்தைப்பாருமோடா தம்பிசகாதேவா
நான்போனால்வெற்றியுண்டோ நலமாகப்பாருமென்றார்
அப்போசகாதேவன் ஞானதொருசாஸ்திரத்தை
சூடாமணிபுத்தகத்தை தோற்றமுடன்பார்த்து
அண்ணரிடபாதத்தை யடிவணங்கியேதுரைப்பான்
ராசிப்பொருத்தம் நன்றாயிருக்கவில்லை
அப்போதுதருமர் அருச்சுனனைப்பாருமென்றார்
மற்றுமொருக்கால் மனமகிழ்ந்துதான்பார்த்து
இன்பமுடன்தான்பார்த்து ஏதுரைப்பான்சகாதேவன்
ஆரவல்லிபட்டணந்தான் ஆனதொருநற்கெருடன்
நல்லதோருச்சுனனும் நாகப்பாம்பாய்காணுகுது

போறதேயல்லாமல் பிழைத்துவரப்போரதில்லை
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகுதருமரேதுசொல்வார்
சகாதேவனப்போது தப்பாமல்தான்பார்த்து
ஆரவல்லிபட்டணந்தான் அழகானகிரியமாய்
பார்த்தீபன்தானும் பாம்பாயிருக்குமென்றார்
போரதேயல்லாமல் வாரதில்லையண்ணாவே
சகாதேவன்தான்போனால் தனிவெற்றியாகுமோதான்
அப்போதுசகாதேவனலித்துப்பார்க்கும்போது
பார்த்துக்கவனித்துப் பண்பாகத்தானறிந்து [ண்
பூவையுடப்பட்டணங்கள் பூறுபூனையாய்த்தோற்றுதுகா
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன்ஒருவீட்டெலியாய்க்காணுகுது
போனதேயானுக்கால் பூனைக்கிறையாய்விடுவேன்
ஐவருக்குபொருத்த மடைவாகவில்லையென்றான்
அப்படிச்சொல்லி அழகுதருமர்தான்கேட்டு
அபிமன்னராஜனுக்கு யடைவாகப்பாருமென்றார்
அப்போசகாதேவ னடைவாகத்தான்பார்த்து
ரெட்டிப்பெண்கள்ராஜ்யமொரு டேகையாகக்காணுகுது
குழந்தையபிமன்னனொரு கோழியாகக்காணுகுது
அப்போதுதருமர் அன்பாகத்தான்கேட்டு
நல்லதுதம்பியரே நம்மைந்தரிலரசருக்கு
நமதுபட்டணத்திலுள்ள கப்பல்சேனமத்தனையும்
ஆணென்றுபிறந்ததற்கு ஆராய்ந்துபாருமென்றார்
அப்போசகாதேவ னடைவாகத்தான்பார்த்து
நெல்லூருப்பட்டணந்தான் நிகரானராசாளி
கொற்றவர்ராஜாக்களொரு கோழியாய்க்காணுதென்றான்
அப்போதுதருமர் ஆலோசித்துச்சலித்திருந்தான்
என்னசெய்வோம்தம்பியரே என்றுமனந்தளர்ந்து
நீடூழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்திலுள்ளவர்கள்
பேசுவாரிக்கதையைப் பேருலகிலுள்ளவர்கள்
பாருலகிலுள்ளமட்டும்பாரதமாய்த்தானடக்கும்[ரைப்பார்
வெற்றிகொண்டார்பெண்களென்று மேதினியில்தானு
வெற்றிக்குவெற்றி வீரனென்றுதானெடுத்தால்
பூவுலகில்கீர்த்தி பிரபலமாய்தானடக்கும்
ஆரவல்லிபட்டணத்தையாமணக்கங்கொட்டையிட்டாள்
பாருலகிலெங்கும் பாரதமாய்த்தானடக்கும்
என்றுசொல்லிதர்மர் இருக்குமந்தவேளையிலே

மதபீமனப்போது மறுவார்த்தையேதுசொல்வான்
ஆண்டவனேசுவாமி அடியேன்நான்கூறுகிறேன்
தங்கையிடபிள்ளை தாஷ்டீகவல்லிராசன்
பேரால்பெரியவன்காண் புத்தியுள்ள அல்லிமுத்து
அவனையழைத்து அனுப்பினலிப்போது [முத்து
வெற்றிகொண்டுவருவான்காண் வேந்தனென்னுமல்லி
இந்தவிசேஷத்தை எடுத்துரைத்தான்மதவீமன்
அப்போதுதர்மர் அன்பாகத்தான்கேட்டு
வாருமடா தம்பி வண்மையுள்ளபோர்வீமா
அல்லிராசாவென்றுசொன்னலவனறியாதபாலகன்காண்
குதலவாய்மொழிபேசுங் குழந்தைபிள்ளைதானல்லோ
அஞ்சுபிராயமடா அறியாதமதலையாச்சே
போவென்றனுப்பினல் போய்வெற்றிக்கொண்டானே
விருதுகெலித்து வெற்றிகொண்டுவருவானே
பந்தயங்கள்தான்கெலித்துப் பாலகன்தான்வருவானே
இப்படியாக இயல்தர்மர்தானுரைக்க
மதபீமன்தானும் மற்றுமொருவார்த்தைசொன்னர்
அல்லிராஜாதானெழிய மற்றபேர்கையிலாகாது
மனம்பொருத்தனுப்பினல் மைந்தனும்வெற்றிகொள்வா
அப்போதுதர்மராசர் அதுவென்னகருமமென்று
சகாதேவன்முன்னேக்கிச் சாஸ்திரத்தைபாருமென்ருர்

சகாதேவர் தர்மருக்கு அல்லிராசன்பேர்பொருத்தம்
சரியெனல்.

சொல்லுகிறேன்சாஸ்திரத்தைச் சோதிமுடிவேந்தரசே
ராசிப்பொருத்தம் நன்ருயிருக்குதென்ருன்
பொருத்தமிருக்குதுகாண் போர்வென்றுவருவான்காண்
அல்லிமுத்தென்ருள் யாளிசிங்கமாகுதையா
ஆரவல்லிபட்டணந்தான் ஆனையாய்க்காணுதையா
சூரவல்லிபட்டணந்தான் தூளுபொடியாகுதையா
அழித்துமிகதானிடித்து ஆமணக்கைவிரைத்திடுவேன்
வெல்லுவானல்லிமுத்து வெற்றிகொண்டுவத்திடுவான்
வெற்றிகொண்டுவருகையிலே வினைகள்வந்துசூழுதையா
ஒரு-அத்வானநடுவழியில் அவகேடுவருகுதையா
அவகேடுவந்தாலு மவசியமில்லையென்ருன்
மற்றுமொருக்கால் மன்னவனும்வெற்றிகொண்டு

ஆரவல்லிபட்டணத்தை யழித்துசிறைபிடித்தான்
சூரவல்லிபட்டணத்தை தூளுபொடியாக்கிடுவான்
ஆரணங்கைசிறைபிடித்து யவள்மூக்கையறுத்திடுவான்
கோபுரமும்கொத்தளமும் கோட்டைகளுமிடித்திடுவான்
நீடூழிகாலமெல்லா நீணிலத்தில்கதையாகும்
மண்ணுள்ளகாலமெல்லாம் மண்டலத்தில்பாரதமாய்
நாடுநகர்தானறியும் நானிலங்கள்தானறியும்
வெற்றிகொண்டானென்று விண்ணோர்கள்தானறியார்
மண்டலங்கள்தானறிய மாயனருளாலே
இந்தவகையாக யெடுத்துரைத்தான் சகாதேவன்
தாரார்புகழுடைய தர்மரவரேதுசொல்வார்
வாருமடா தம்பியரே மன்னவனேகேளுமிப்போ [பாய்
வெற்றிகொள்வானல்லிராசன் வேந்தனென்று நீயுரைப்
தங்கையரும்மனம்பொருத்து தாஷ்டிகனையனுப்புவா
மாதாமனம்பொருத்து மகனையனுப்புவாளோ [ளோ
பெற்றதாய்மனம்பொருந்திப் பிள்ளையையனுப்புவாளோ
தங்கையரும்மனம்பொருந்தித் தயவாயனுப்புவாளோ
ஐவரும்போயி யடைவாகக்கேட்போமென்றார்
அப்போதுமதவீம னண்ணரைத்தான்பார்த்து
தாரார்புகழுடைய தர்மகுருதேசியரே
சங்குவதிமனது சலிக்காமல்மனந்தேறி
அபிமன்னராசனைத்தா னடைவாகநாம்கொடுப்போம்
மைந்தனவன்கொடுக்க மகனைக்கொடுப்போமென்றாள்
தங்கைபிள்ளைதமக்குத் தயவாகவாக்கிடுவோம்
என்றுரைத்தான்மதவீம னின்பமுடன்தான்கேட்டு
அதுவேகருமமென்று ஐவர்களும்தானெழுந்து

பஞ்சவர்களைவரும் தங்கையினிடம் புறப்பட்டுபோகுதல்.

பயணம்பயணமென்று பார்மன்னர்தான்கூடி
தங்கையிடபக்கலுக்குத் தயவாகபோகிறார்கள்
தர்மபுரங்கடந்து சதிராய்வனங்கடந்து
நாடுகடந்து நடுக்காடுதான்கடந்து
காடுகடந்து கற்சுனைதான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனங்கடந்து
ஓடைதடாகங்கடந்து ஊர்வசிவனங்கடந்து
பாண்டவர்களைவரும் பாஞ்சாலிதுரோபதையும்

நன்ருய்க்கூடி நடந்துவருகையிலே
ஆரியமக்களுட னல்லிராசன் தான்கூடி
கோடிச்சிலம்பமும் கேள்வியானவித்தைகளும்
சாதனையாய்கற்றுத் தாண்டிவிளையாடையிலே
கோபுரத்தின்மேலேறிக் குமரர்கள்தான் தாண்டி
ராசாக்கள்மக்களுட னவ நீதமாய்ச்சேர்ந்து
குமாரமக்கள்தான்சேர்ந்து கோலாட்டம்போடையிலே
செட்டிமக்களுடன்சேர்ந்து செண்டாட்டமாடையிலே
கவிப்புலவர்மக்களுடன் கவிகளும்பாடையிலே
நாகரீகமாகவேதான் கீதங்கள்பாடையிலே
ஐவரவர்சேர்த்து ஆரணங்குதுரோபதையும்
வார்த்தைகள்கண்டானே வலிமையுள்ள அல்லிமுத்து
திக்கென்றெழுந்திருந்து திறமான அல்லிராசன்
தாயாரிடபக்கலுக்குத் தார்வேந்தனேடிவந்து
ஓடிவந்து அல்லிராசன் உற்றதொருதாயாரை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு யல்லிராசனன்னேரம்
தெண்டனிட்டபாலகனைத் திறமாகத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
ஏதடாதம்பியரே யிதுபுதுமைசொல்லுமென்ருர்
அப்பொழுதல்லிராசன் அன்பாகயேதுசொல்வான்
மாதாவே நீர்கேளும் மைந்தனுன்சொல்லுகிறேன்
ராஜாக்களுடன்கூடி நலமாய்விளையாடையிலே [ன்ருர்
விளையாடிநிற்கையிலேஒரு வெற்றிக்கொண்டுவாரேனெ
அப்போதுதாயாரும் அன்பாகச்சொல்லுமென்ருள்
வேந்தர்கள்யாவருந்தான் மேலான துரோபதையும்
பாண்டவர்களென்மாமன் பத்தினியாள் துரோபதையும்
அரண்மனைதேடியே அன்பாகவருகிருர்கள்
வாரார்கள்யாவருந்தான் மாதாவேயென்றுசொன்னுன்
அப்போதுசங்கவதி ஐவரிங்கேவாரதெப்போ
அவராரோதெரியாது பரியாமல்சொன்னுய் நீ
எவரோதெரியாது என்பாலா நீயறிவாய்
நான்சொன்னவார்த்தையை நம்பாமல்போனுக்கா
கோபுரத்தின்மேலேறிக் கொம்பனையேபாருமென்ருன்
அப்போதுமைந்தனையும் எடுத்துஇடுக்கிக்கொண்டு
கோபுரத்தின்மேறிக் கொற்றவனைபார்க்கலுற்ருள்
பஞ்சவர்கள்வருகிறதைப் பைங்கிளியாள் தானுங்கண்டு

வாரதைக்கண்டாளே வண்மையுள்ளசங்கவதி
கண்டுமகிழ்ந்து காரிழையாள்சங்கவதி
பாண்டவர்கள்ராசாக்கள் பத்தினியாள்தான்வாருர்
ஆலாத்திஜோடியுங்கள் ஆரணங்குதாதியரே
என்றுசொல்லிமகனுரை எடுத்துமிகமுத்தமிட்டு
அண்ணன்மார்வார அதிசயங்கள்தானேதோ

சங்கவதி பஞ்சவர்கள் வருகிறதைக்குறித்துப் பிரலாபிக்கிறது.

என்னை-யறியாமலவர்கள் இங்கேவரக்காரணமேன்
காரிழைநானறியாத கல்யாணமுண்டோதான்
தங்கையறியாத சாஸ்திரங்களுமுண்டோதான்
நமக்குச்சொல்வாராரூ நானிலத்திற்பஞ்சவர்கள்
நம்முடையபட்டணத்தில் நாதனுமில்லையேதான்
போனாரேவேட்டைக்கு போர்மன்னராஜருந்தான்
இந்தநல்லவேளையிலே நம்மண்ணன்மார்வாருர்கள்
வந்தவர்களிப்போது ஒருவாக்குவரம்சொன்னுக்கால்
எதுநானுரைப்பேனென்று இருந்தாளேசங்கவதி
பின்னுமொருயோசனைதான் பிரபலமாய்தானினைந்து
அண்ணன்மார்பக்கம்போ யழைத்துவரவேணுமென்று
எழுந்திருந்து நின்று எடுத்துரைப்பாள்சங்கவதி
அத்ததாதிக்குத்தாதி தலையானதாதியரே
ஆலாத்திசோடியுங்கள் ஆரணங்குதாதியரே
என்றுசொல்லிசங்கவதி யியல்பாககேட்கையிலே
தாதியர்களோடிவந்து தயவாகவேதுசொல்வார்
சோடித்தோம்ஆலாத்தி துரைமகளேஎன்றுசொன்னூர்
ஆலாத்திஎடுங்களடி அரண்மனைசோடிஎன்ருள்
நல்லதென்றுதாதியர்கள் நலமாகவோடிவந்து
அலங்காரதாதியர்கள் அரண்மனைகளுள்ளதெல்லாம்
பூவெடுத்துச்சொரிவாரும் புதுமலர்கள்சொரிவாரும்
ரத்னகம்பளிதானெடுத்து நலமாகவிரிப்பாரும்
பூச்சரங்கள்தொங்கவிட்டுப் புதிதாயலங்கரித்து
சாந்தால்தரைமெழுகிச் சந்தணத்தாற்கோலமிட்டு
சாம்பிராணிதூபங்கள் சதுரெங்கும்போட்டுவிட்டு
நவரத்தினமுத்துகளால் நலமாகதொங்கவிட்டு
சிங்காதனத்தைச் சிறப்பாயலங்கரித்து

தாதியர்களோடிவந்து சங்கவதிக்குச்சொல்லலுற்ருள்
அப்போதுசங்கவதி அன்புடனேதான்கேட்டு

சங்கவதி பஞ்சவர்க்குத் திருஷ்டிகழிப்பது.

ஆலமெடுத்தாடி ஆரணங்கேதாதியென்ருள்
என்றுசொல்லிசங்கவதி யியல்பாகக்கேட்டையிலே
பட்டுப்பணிகள்பூண்டு பாங்காயலங்கரித்து
புட்பமதுதானெடுத்து போகவேவகைபிடித்து
பன்னீருஒருசெப்பில் புதுநீறுதானெடுத்து
தாதியரைநடத்திக்கொண்டு சங்கவதிவாராள்காண்
நடந்தாள்வனத்துளேயாள் நல்லதொருசங்கவதி
ஐவரைக்காண வாராளேசங்கவதி
பாண்டவர்கள்வரவுகண்டு பண்பாணசங்கவதி
வாராளேசங்கவதி நலமுடனேபூவெடுத்து
பாண்டவரைகண்டல்லவோ ஆலித்துசங்கவதி
ஆலித்துநின்று அந்நேரம்சங்கவதி
பாதம்விளக்கியப்போ பட்டாலடிதுடைத்து
கொண்டுவந்தபுட்டமெல்லாம் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்
தெண்டனிட்டுகைகட்டிச் சிரம்வணங்கிநின்ருர்காண் [து
ஆலாத்திதானனெடுத்து அல்லவற்குமந்நேரம்
பாண்டவரனைவருக்கும் பாவைதுரோபதைக்கும்
எடுத்தார்களாலாத்தி யேந்திழைகளரம்பையைப்போல்
மூத்திஞலாலாத்தி மூன்ஞகச்சுற்றிஞர்கள்
பவழத்தாலாலாத்தி பாங்கியர்கள்கூறிஞர்கள்
சுண்ணும்புசோறும் சுழட்டியெறிந்தார்கள்
கொண்டுவந்தபுட்பமதைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
சாம்பிராணிதூபந் தானெங்கும்போட்டார்கள்
பாண்டவர்களைவருக்கும் பாவைதுரோபதைக்கும்
எடுத்தார்களாலாத்தி யேந்திழைகளரம்பையைப்போல்
சரணஞ்சரணமென்று சங்கவதிதான்பணிந்தாள்
பணிந்ததொருதங்கையரைப் பஞ்சவர்களைவருந்தான்
வாரியெடுத்துமவர் மாரோடணைத்துக்கொண்டு
பாண்டவருந்துரோபதையும் பாங்காய்நடக்கலுற்ருர்
சங்கவதிநாயகியும் தனஞ்செயனுரைவருமாய்
கூடவேகூட்டிக் கொம்பனையாளரன்மனைக்கு
வந்தார்களப்போது வண்மையுள்ளபஞ்சவர்கள்

சிங்காதனத்திலே சிறப்பாகவீற்றிருந்தார்
அப்போதுசங்கவதி அண்ணன்பக்கம்வந்துநின்று
தேவரீர்பாதம் திருவடிகள்சரணமென்று
சங்குவதியந்நேரம் தான்பூண்டுநிற்கையிலே
உன்னைக்காணவேணுமென்று வந்தமடி தங்கையரே
அப்போதுமதவீமன் அண்ணர்முகம்நோக்கி
வாருமையாசுவாமி வார்த்தைவந்துநேர்ந்ததென்றால்
மனதிலடக்குவாரோ மறைத்துவைத்துப்பேசுவாரோ
மோருக்குவந்தமொந்தை மோசமாயொளிப்பாரோ
பின்னுக்குமதவீமன் பிரபலமாய்பேசலுற்றான்
தங்கையரேசங்கவதி தர்மமுள்ளதாயாரே
நான்சொல்லக்கேட்டருளுந் தாயாரேசங்கவதி
நெல்லூருபட்டணத்தை நிர்த்தூளியாக்கவென்று
அல்லிராஜாவை யழைத்துப்போகவந்தோமென்றார்
உன்னுடையபாலகனை போருக்கனுப்புமென்றார்

அல்லிராஜன் யுத்தத்திற்குப்போக கேள்விப்பட்டது.

இதுதானதியசயங்களேதுமில்லைசேதியென்றான்
அந்நல்லசேதி அல்லிராஜன் தான்கேட்டு
ஆலித்துகொண்டாடி ஆர்பரித்துத்தானெழுந்து
முன்லாகுபின்லாகு மூர்க்கமுடன் தான்பார்த்து
போரேனென்று ஆர்பறித்துப் பிரபலமாய்குவலையிட்டான்
சண்டையென்றபோதே தூட்சியெனுங்குவலையிட்டான்
கச்சையிருக்கிக் கட்டாரிதானெடுத்து
அதட்டியேதுடைதட்டி ஆர்ப்பரித்து அல்லிமுத்து
நெல்லூருபட்டணத்தை நெருப்பாயெறிப்பேனென்று
விருதுமேல்கைபோட்டு வீரரும்வீற்றிருந்தான்
அப்போதுசங்கவதி அண்ணரைப்பார்த்தேதுசொல்வாள்
ஓடமலர்க்கண்ணுளுக்கு ஒருமகனேயுள்ளதுகாண்
தேங்காய்க்குமூன்றுகண் ணுண்டென்பார்வையகத்தில்
ஒருபிள்ளையைப்பற்றி யுலகாள்வோமென்றிருந்தோம்
நான்-தவமிருந்தபிள்ளைக்கு நீங்கள்மாற்றானய்வந்தீரோ
என்னமனதுகொண்டு என்பாலனைக்கேட்கவந்தீர்
மனதுதுணிந்துநான் மகனைக்கொடுப்பேனோ
என்மைந்தனை நான்கொடுத்து மாபாவியாவேனோ
பிள்ளையை நான்கொடுத்துப் பெரும்பாவியாவேனோ

குழந்தையை நான்கொடுத்துக் கொடும்பாவியாவேனே
புத்திரனைக்கொடுத்துவிட்டுப் பூமியிலிருப்பேனே
மண்டலத்திலில்லாத மகனை நான்பெற்றெடுத்தேன்
வையகத்திலில்லாத மைந்தனை நான்பெற்றெடுத்தேன்
பிள்ளையைகொல்லவென்று எண்ணிவந்திரண்ணாவே
குழந்தையைக்கொல்லவென்றுகுறித்துவந்தீர்பஞ்சவர்கள்
மைந்தனைக்கொல்லவென்றுமனந்துணிந்துகேட்கவந்தீ
பாலகனைக்கொல்லவென்று பார்மன்னர்வந்தீர்களோ [ர்
நான்பெற்றபாலகனை நன்றாகக்கொல்லவென்று
எண்ணிநீர்வந்தீரோ என்பிறசேயண்ணாவே
என்றுசொல்விசங்கவதி யெண்ணியழுகலுற்றாள்
அப்போதுதர்மராசர் அருகிலழைத்துமேதான்
கண்ணீரைத்தான்துடைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அழவந்தகாரியமேன் அறிவுள்ளதங்கையரே
ஐவர்கள்தானிறந்து அமர்லோகம்போனுக்கால்
பாண்டவர்கள்தானிறந்து பரலோகஞ்சேர்ந்தாக்கால்
உத்தமியேதங்கையரே நீயுருகிவிழவேண்டாம்

பாண்டவர்கள் சங்கவதிக்குத் தைரியங் கூறல்.

நாங்களிருக்கச்சே நாயகியழுவானேன்
உயிரோட நாங்களுடப்பிறப்பிருக்கும்போதே
ஆபத்துகள்வந்தாலும் அதிகபிழைவந்தாலும்
இந்தப்படைமுகத்தில் ஏதுபிழைவந்தாலும்
நாங்களல்லோவுத்திரவாதம் நன்றாய்ச்சுதங்கையரே
ஐவருந்தானிருக்குமட்டும் ஒருஅபகேடுவாரதில்லை
பஞ்சவர்களிருக்குமட்டும் பாலனுக்குஅழிவுண்டோ
பாலனையிறக்கடித்துப் பாண்டவர்களிருப்போமோ
ஐவரிருக்கையிலே அச்சமென்னதங்கையரே
இப்படிக்குத்தர்மர் இதமாகச்சொல்லையிலே
சங்குவதியாள் சற்றேமனந்தெளிந்து
சொல்லுவாளொருவசனந் தோகையருமப்போது
ஓலைகள்எழுதினதும் உத்தமர்கள்வந்ததுவும்
அந்தநல்லஓலைக்கு அடைவாகநாங்களுந்தான்
விருதுகெலிக்க வேந்தர்கள்வாரோமென்று
பதிலோலைதானெழுதி வகையாகபோகவிட்டோம்
அந்தநல்லவோலைக்கு அடைவாகநாங்களுந்தான்

பெண்களுக்குப்பயந்து போனார்கள்பஞ்சவர்கள்
என்றுசொல்லிதான்சிரிப்பாள்யெல்லவரும்ராச்சியத்தில்
அதுவேதான் துக்கமென்றார் ஆனதொருதருமருக்கு
என்றுசொல்லமதவீமன் ஏதுசொல்வாள்சங்கவதி
என்னதான்சொல்லி யிதமாயுரைத்தாலும்
நான்தான்சம்மதித்தால் என்னையகற்குஏற்குமோதான்
என்மனதுசம்மதித்தால் என்னையகற்குஏற்குமோதான்
எனக்குப்பிரிவாகும் என்றாள்காண்சங்கவதி
அந்தநல்லசேதி ஐவருந்தான்கேட்டு
வேட்டைக்குப்போன வேந்தன்வருந்தனிலும்
அவனிவேட்டைபோன மன்னன்வருந்தனிலும்
நாங்களிருந்தாக்கால் நல்லதல்ததங்கையரே
எழுதும்படி நன்றாய் ஏந்திழையேகேட்டருளும்
ஆரவல்லிபெண்ணொருத்தியாளோலையனுப்பிவைப்பாள்
ஏற்குமோ அண்ணாவே யிரங்கியபோர்வீமா
கணவனுமில்லாமல் கைப்பிள்ளைகொடுப்பாரோ
புருஷனில்லாமல் பெற்றபிள்ளைகொடுப்பாரோ
மன்னவரறியாமல் மைந்தனைக்கொடுப்பாரோ
மன்னவனும்வேட்டைக்கு மனமகிழ்ந்துபோயிருக்க
தென்னவரும்வேட்டைக்கு சீராகபோயிருக்க
இந்தநல்லவேளையிலே நானெப்படிகொடுப்பேனண்ணா
என்றுதான்சொன்னார்கள் ஏற்றதொருசங்கவதி
அப்போதுஐவருந்தான் ஆரணங்குதனைப்பார்த்து
வாருமம்மாதங்கையரே மன்னவனுமிப்போது [ளே
வேட்டைக்குப்போனாலென்ன வேல்பொருதுங்கண்ணா
ஐவருந்தானிருக்க ஆலோசனையேனுனக்கு
பாண்டவர்கள்நாங்கள் பார்மன்னரிருக்கையிலே
உனக்கென்னதங்கையரே யுத்தமியேசங்கவதி

அபிமன்னனைத் தத்துஎடுத்துக்கொள்ளச் சொல்வது.

கொடுக்கமனதில்லாத கொம்பனையேகேளுமடி
மைந்தனுக்குமைந்தன் வாளபிமன் தன்னையிப்போ
மஞ்சள்நீர்குடித்து வாழ்த்துமம்மா தங்கையரே
ஏந்தியபாலகனை யெடுத்துவளருமம்மா
மைந்தனை நீயெடுத்து மஞ்சள் நீர்குடியுமம்மா
அப்போதுசங்கவதி யன்பாகஏதுசொல்வாள்

அபிமன்னராசரென்றாள் யாருக்குமடங்கானே
சொல்லுக்கடங்கானே சோதிமுடியானும்
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஏற்றமுள்ளஐவருந்தான்
தங்கையரைத்தான்பார்த்துச் சதுரானவார்த்தைசொல்வார்
சம்மதித்தாலைவருந்தான் தானிருப்பான்வாளபிமன்
ஐவர்சொல்மீறுது ஆரணங்கேதாயாரே
பிள்ளைசொல்மீறிப் பேசுமோதங்கையரே
நீசம்மதித்தால்பேசுமா தயவானதங்கையரே
இந்தநல்லபேச்சுக்கு இணையில்லைதங்கையரே
என்றுசொன்னுரைவருந்தான் யேற்கவேதங்கையற்கு
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருசங்கவதி
நல்லதென்றுசம்மதித்தாள் நாயகியாள்சங்கவதி
சம்மதித்துமனமகிழ்ந்து தங்கையருமேதுசொல்வாள்
ஐவரேயுண்ணுவே யபிமன்னனையழையுமென்றாள்
அப்போதுஐவருந்தான் அன்பாகமனமகிழ்ந்து
அழைக்கிறோமென்றுசொல்லி யாள்தனைதானனுப்பி
ஓலையெழுதிபோட விட்டார்கள் தூதுவரை
தூதுவரும்போய் சொன்னார்கள் சேதிதனை
அபிமன்னராசருடன் அன்பாகக்கூறலுற்றார்
தேவரீர்பாலர் செல்வக்குழந்தையரே
பாண்டவர்கள்தான்கூடிப் பாவைதுரோபதையும்
அழைத்துவரச்சொன்னார்கள் அன்புடையமன்னவர்கள்
என்றுசொல்லித்தானழைத்தார் ஏற்றஅபிமன்னனையும்

அபிமன்னன் புறப்பட்டுவருகிறது.

சந்தோஷமாகத் தயவாகத்தானெழுந்து
ஆனைகுந்திநாடுவிட்டு அபிமன்னன்வருகலுற்றான்
வனங்கள்வனங்கடந்து வாளபிமன்வருகலுற்றான்
மதகரியைநோக்கி வருகலுற்றான்மன்னவனும்
பட்டணத்துக்குள்ளே பரிவாகத்தான்புகுந்து
ஐவரையுங்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நின்றதொருபிள்ளைதனை நேராகத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மணிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
சேர்த்துஎடுத்தார்கள் செம்பவளக்கையாலே
சங்குவதிநாயகியைத் தயவாகத்தானழைத்து
பிள்ளையிந்தாவென்று பிரியமுடன்தான்கொடுத்தார்

அப்போதுமங்கையரும் அன்பாகவாங்கலுற்ருள்
வாங்கிமனமகிழ்ந்து மஞ்சள் நீர்தான்குடித்தாள்
போர்மன்னன்பிள்ளையென்று பிரபலமாய்கூறலுற்ருர்
சங்குவதிபிள்ளையென்று சகலசெனஞ்சொல்லலுற்ருர்
வாடாமகனேயென்று வாய்திறந்துகூறலுற்ருள்
கூப்பிட்டுதானழைக்க கொற்றவர்களெல்லோரும்
அப்போதுமதவீமன் அண்ணன்முகம்நோக்கி
நாமுந்தான்மஞ்சள்நீர் நலமாகக்குடிக்கவென்ருன்
மங்கையரைத்தானழைத்து மஞ்சள்நீர்கலக்குமென்ருர்
அப்போதுசங்குவதி யண்ணன்சொல்தட்டாமல்
மஞ்சள்நீர்கலக்கி வகையாகமுன்னேவைத்தார்
அல்விமுத்துஐவருக்கும் அன்பாகபிள்ளையென்று
மஞ்சள்நீர்குடித்தார்கள் மன்னவர்களப்போது
துரோபதைநாயகியும் தோற்றமுடன்நீர்குடித்தாள்
உத்தமியாள்பிள்ளையென்று வுலகமெல்லாம்பேராச்சு
ஆரவல்லிபட்டணத்தை யழித்துச்சிறைபிடிப்பான்
இந்தவிசேஷம் எல்லோரும்சொன்னபின்பு
மடியிலேதானிருத்தி மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
மகனையெடுத்தணைத்து மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
எதிர்த்தார்மூடிபெறுவீர் ஏழைகளை ஆதரிப்பீர்
விருதுகெலித்திடுவீர் வெற்றிகொண்டுநீவருவாய்
தாயாரும்வாழ்த்தித் தாபரித்தாளந்நேரம்
அல்லிராசாவை யருகேவழைத்துக்கொண்டு
தங்கையரைத்தானழைத்துத் தார்வேந்தரேதுசொல்வார்
மெல்லியிடபட்டணத்தை வெற்றிகொண்டுபோனபின்பு
உந்தனிடமைந்தனைத்தா னுன்னருகேசேர்த்துக்கொள்ளு
நம்முடையமைந்தன் நலமான அபிமன்னனைத்தான்
எங்களிடம்விட்டுவிடு ஏந்திழையேதங்கையரே
உன்பேச்சுகேளானம்மா வுத்தமியேதங்கையரே
அபிமன்னராசருந்தா ருருக்குமடங்கானம்மா
கால்விலங்குப்போட்டுக் காக்கவேயுள்ளறையில்
அடைத்துவைத்தாலபிமன் னடங்கியிருப்பானம்மா
என்றுசொல்லிதங்கையற்கு இயல்பாகத்தானுரைத்தார்
அபிமன்னனைத்தானழைத்து அன்பாகநற்புத்திசொல்லி
தாயார்சொன்னபுத்தி தட்டாமல்நீகேட்டு

இருமென்றுபுத்திசொல்லி யியல்பாகதானுரைத்தார்
தங்கையைத்தானழைத்து தார்வேந்தன்புத்திசொல்லி

பஞ்சவர் புறப்பட்டுவருகிறது.

பயணம்பயணமென்று பார்வேந்தரெழுந்திருந்து
தங்கையிடதன்கையாலே தயவாயனுப்பக்கொண்டு
பாண்டவர்கள்கூடிப் பயணமென்றுநடக்கலுற்றார்
பத்தினியாள்துரோபதையும் பாரவல்லிராசாவும்
அல்லியருந்தான்கூடி யாலித்துத்தானடந்தார்
பஞ்சவர்கள்தான்கூடி பாரவனங்கடந்தார்
சீராகத்தான்கடந்து சேர்ந்தார்கள்தர்மாபுரம்
சிம்மாசனத்தில் திறப்பாகக்கொலுவிருந்தார்
தங்கைமனதைத் தயவாகவுட்படுத்தி
அல்லிராசாவை யழைத்துமிகவந்தோமே
போர்மன்னன்வேட்டைக்குப் போனவன்வந்தாக்கால்
தங்கைமனம்நோக தாஷ்டிகனுந்தானுரைப்பான்
போர்மன்னராசன் பொருந்திவருமுன்னே
அல்லிமகாராசாவை யனுப்பவேவேணுங்கண்டாய்
என்றுசொல்லியைவர்களும் இதமாகப்பேசிக்கொண்டு
ஆபரணப்பெட்டியை யடைவாகத்தானெடுத்து
ஆபரணந்தானெடுத்து அன்பாகப்பூட்டலுற்றார்
அல்லிராசாவுமன்பாகப்பூண்டுகொண்டு
கட்டுவர்க்கந்தானெடுத்து கட்டழகரப்போது
அந்போதந்தஆயுதங்களடைவாகத்தானெடுத்து
பதினெட்டுஆயுதமும் பாங்குடனேவரிந்துகட்டி
அல்லிராசாவுமைவரையும்போய்பணிந்து
வாழ்த்தியெடுத்து மரோடேநானணைந்து
சேர்த்துஎடுத்துமந்த தென்னவர்கள்முத்தமிட்டார்
நீடூழிகாலமட்டு நீணிலத்தில்வாழ்ந்திருப்பாய்
மண்ணுள்ளகாலமெல்லா மண்டலத்தையாண்டிடுவாய்
வாயாரவாழ்த்தியல்லோ மன்னவர்கள்முத்தமிட்டார்
புதிமதிசொன்னார்கள் போர்வேந்தரப்பொழுது
அப்போது அல்லிராசன் அன்பாத்தானெழுந்து
சுவாமிசரணமென்று சாய்த்தான்திருமுடியை [தான்
போய்வாரேன்சுவாமியென்று புண்ணியனுந்தானுரைத்
வீமனைத்தான்பார்த்து விதமாகச்சொல்லலுற்றான்

நெல்லூருபட்டணத்து நிலமைதனைச்சொல்லலுற்ருன்
ரெட்டிப்பெண்கள்வித்தையை நிலமைகளைசொல்லலுற்ச்ருன்

வீமன் அல்லிராசாவுக்கு ஆரவல்லிப்பெருமை
சொல்லுதல்.

அப்போதுமதவீம னன்பாகச்சொல்லலுற்ருன்
ஆரவல்லிமந்திரங்கள் வளவிடப்போகாது
சூரவல்லிமந்திரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும்பட்டணத்தை
வீரவல்லிமந்திரங்கள் விபரீதமாய்த்தானுமுண்டு
நாகதாளிமந்திரங்கள் நகரமெல்லாம்காத்திருக்கும்
இப்படிக்கொத்ததொரு ஏழுபேர்ரெட்டிப்பெண்கள்
அவாளுடையவித்தையை யளவிடப்போகாது
விருதுகள்மெத்தவுண்டு மெல்லியிடபட்டணத்தில்
சூதுகள்மெத்தவுண்டு தோகையிடபட்டணத்தில்
பந்தயங்கள்மெத்தவுண்டு பாவையிடபட்டணத்தில்
என்றுசொல்லிமதவீமன் எடுத்துரைத்தானப்போது
அப்போது அல்லிராசன் ஆலித்துதான்கேட்டு [ன்ருன்
அதுவெல்லாமெனக்கெதிரோ ஆண்டவனேசுவாமியெ
நீங்களிருக்கும்போது நிகருண்டோஎந்தனுக்கு
பஞ்சவர்கள்தாமிருக்கப் பயமுண்டோவெந்தனுக்கு
துரோபதையாள்தாமிருக்கக் தோல்விகளும்வந்திடுமோ
வெற்றிக்கொண்டுவந்திடுவேன் வேந்தர்பெருமானே
சூதுவென்று நான்வருவேன் துரைகள்சிகாமணியே
எனக்குமொருபுரவி இதமாகத்தாருமென்ருன்
அப்போது தருமரவ ரானதொருநகுலனைத்தான்
அழைத்துமொருவார்த்தை யன்பாகயேதுசொல்வார்
அல்லிராசா தானேற ஆனதொருநற்புறவி
எதுக்குமஞ்சாம லேறிமிகத்தாண்போக
உன்னுடையபுரவியை உத்தமனேயலங்கரித்து
அலங்கரித்துக்கொண்டுவந்து அன்பானமன்னனுக்கு
குருவஞ்சிவாகனத்தைக் கொடுவென்ருரப்பொழுது

நகுலன் அல்லிராசனுக்கு புரவிகொண்டு வருதல்.

அப்போது நகுல னடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
ஆகாயவான்புறவி யழைப்பித்தாரந்நேரம்
வையகத்தில்வாழும் வளயானபுறவியைப்போல்

சோடித்தலங்கரித்தான் துரைமன்னன்குதிரைதன்னை
நல்லநல்லஆபரணம் நலமாயலங்கரித்தார்
கண்ணுமுகமேனியெல்லாங் கனகரத்னம் நின்றிலங்கும்
செய்பொன்சிறுசதங்கை சேர்த்ததொருகுமிழிகளும்
ஆணிப்பொன்னுனே யழகுகடிவாளம்
மெத்தையதின்புறத்தின் மேலான அங்குபடி
அலங்கரித்தார்புரவிதன்னை ஆனந்தயாரனுக்கு
கொண்டுவந்து நிறுத்தினர்கள் கோபாலபுரவிதன்னை
அப்போது நகுலனு மான்பாகத்தாேடு
நகுலனுமேறியல்லோ நாலுதிசையும்விட்டான்
அல்லிமகாராசாவை அனைவோருந்தான்பார்த்து
துரோபதையாள்பக்கலுக்குத் துரிதமுடன்கூடிவந்தார்

அல்லிராசன் துரோபதையைவணங்கத்
துரோபதைசொல்லல்.

தெண்டனிட்டானப்போது திரமான அல்லிமுத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
வெற்றிக்கொண்டு நீவருவாய் வேந்தார்சபைதானறிய
என்றுசொல்லி துரோபதையா ளின்பமுடனேசொல்வாள்
பண்டாரப்பெட்டியொன்றுபாங்குடனேதான்கொடுத்தாள்
பத்திரமாகவே பாண்டாரந்தாளெடுத்து
இரத்தமேயுண்டானல் யேவல்பில்லிசூனியங்கள்
பற்பமாயெறிந்துவிடும் பாலனேயென்றுரைத்தாள்
விருதுகள்மேற்போட்டால் வெற்றிகொள்ளதப்பாது
பண்டாரப்பெட்டியை பாலகனேமறவாதே
எதிர்த்துவந்தமந்திரத்தை ஈடழிக்கும்பண்டாரம்
அப்படிக்குப்புத்தி அடைவாகத்தானுரைத்தாள்
மாதுநல்லதுரோபதையும் மனமகிழ்ந்து அனுப்பலுற்றாள்
அப்போது அல்லிராச னன்பாகத்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபுத்திரனைச் சிரகத்தாளெடுத்து
பண்டாரமறவாதே பாலகனேயென்றுரைத்தாள்
மறந்ததேயுண்டானல் மற்றுதரவெல்லவதில்லை
நெஞ்சுதனிலேநீ நினைவாயிருந்தாலே
இறங்குமடா சூனியங்க ளென்மகனேயென்றுரைத்தாள்
அந்தமொழிகேட்டு அல்லிராஜனப்போது
நல்லதுநல்லதப்பா நாயகியேயென்தாயே

மருமகனைத்தான் கூட்டி வழிப்பயணமனுப்பவென்று
வாராளே திரௌபதியும் மருமகனையருகழைத்து
அப்போது ஐவர்களும் அன்பாகத்தானெழுந்து
படைக்குப்பயணமதாய் பாலகனையனுப்பவென்று
ஐவருந்திரௌபதியு யன்பாகவீதியிலே
எல்லோருங்கூடியல்லோ இன்பமுடன் வந்து நின்று
அல்லிராசாவையவள் யன்பாயருகழைத்து
புத்திமதிசொன்னார்கள் புண்ணியர்களைவரும்
குருவஞ்சிக்குதிரையைத்தான் குதித்திறங்கிப்போகாமல்
பரிமேலே தானிருந்து பந்தயங்களாடுமையா
பூமியிலே தானிருந்து பொருந்தாதே பந்தயங்கள்
குதிரைமேல் தானிருந்து கொற்றவனே பந்தயங்கள்
விருதுகெலித்து நீ வெற்றிகொண்டுவாருமையா
குருவஞ்சிவாகனத்தைக் கொண்டுவந்தப்போது
உபதேசம்சொல்லலுற்று ருற்றதொருபஞ்சவர்கள்
பாதாளம்போகாதே பரலோகம்போகாதே
பாலகனை நீகண்டால் பரிவான நற்புரவி
புரவிக்குபதேசம் போதவேயுச்சரித்து
குருவஞ்சிவாகனத்தைக் கொடுத்தார்கள் கைப்பிடித்து
அல்லிமுத்துராசாவும் ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு
ஆலித்துப்பூரித்து அசுவத்தின்மேலேறி
பாண்டவர்களைவரும் பண்பாகப்புத்திசொல்லி
அல்லிமகாராசாவை யனுப்பினாப்போது
போய்வாருமென்றுசொல்லி புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
பாண்டவர்களைவரும் பார்த்துநிற்கநற்புரவி
பறந்ததைக்கண்டார்கள் பாலகனைக்கண்டதில்லை
மற்றுமொருக்காலவர் மன்னவனைக்கண்டதில்லை
கண்ணுக்குகாணாமல் கடுகிப்பறந்ததையா
அப்போது ஐவருந்தான் அல்லிராசாவென்றுசொல்லி
புலம்பினாரைவருந்தான் பூவையருந்தான்கூடி
மனதிலேகிலேசமாய் வந்துவிட்டாரப்போது
ஐவருந்திரௌபதையும் அரண்மனையில்போய்புகுந்தார்
போயிருந்தபஞ்சவர்கள் பொற்சிங்காதனமேறி
கொலுவிருந்தார்பாண்டவர்கள் கோதையுடன்தான்கூடி
இப்படிமனம்வருந்தி இன்பமுடன் தானிருந்தார்
அப்போதுவெண்புரவி அல்லிமுத்தைதானெடுத்து

கொண்டுபறந்துகாண் கொற்றவனார் தன்புறவி
நேராய்பறந்ததுகாண் நெல்லூர் திசைநோக்கி
அப்போது அல்லிராசன் அசுவதுக்கேதுரைப்பான்
பத்திரகாளியம்மன் பரஞ்சோதிபக்கலுக்கு
இப்போது நற்புரவி அம்மனிட பக்கலுக்கு
பறந்துவருகுதுகாண் பார்மன்னர் தன்னைக்கொண்டு
காளியம்மன்பக்கலுக்குக் கருத்துடனேவருகுதுகாண்
பத்திரகாளிதன்வனத்தில்பாங்காய்க்கொண்டுவருகுதுகாண்

அல்லிமகாராசன் பத்திரகாளியை வணங்கி வரங்கேட்பது.

அல்லிமகாராசன் ஆலித்துகொண்டாடி
அசுவத்தைத்தான்பார்த்து யடைவாகயேதுசொல்வான்
நில்லு நில்லுமென்று சொல்லி நேராகத்தானிறங்கி
புன்னைமரத்தடியே புரவியே நில்லுமென்று
அசுவத்தைத்தானிருத்தி அல்லிராசாவப்போது
கடுகிநடக்கையிலே காளியம்மன்பக்கத்திலே
படைத்தலைபூதங்கள் பக்கத்தில் நிற்கிறதை
இருக்குமந்தபூதங்களை இன்பமுடன் தான்பார்த்து
சட்டைசடாமுனியுஞ் சாத்திரத்துவேதமுனி
முள்ளைவிழுங்குமுனி மூர்க்கமுள்ளராட்சதரும்
கல்லைவிழுங்குமுனி கருமுனியுஞ்செம்முனியும்
பிள்ளைவிழுங்குமுனி பெருமுனியும்ராட்சதரும்
ஒற்றைச்சடாமுனியும் ஒருபல்லுராட்சதரும்
முனிகளுக்குவலுவான மூர்க்கமுள்ளராட்சதரும்
கோடானகோடிமுனி கூடி நிற்கும்வேளையிலே
அப்போது அல்லிராசன் அன்பாகவருகையிலே
கண்டதேமுனிகளெல்லாங் காவலனையப்போது
இராட்சதன் படைத்தலைவன்ராசமுனியென்றொருவன்
ராசர்முனிபக்கலுக்கு நடந்தோடிசெல்லுதங்கே
வாராய் நீமன்னவனே வாய்த்தமுனிராசாவே
இதுநாளிதுவரையு மெங்களுக்கிரையுமில்லை
நாங்களும்வெகுநாளாய் நல்லபசியாயிருந்தோம்
காளியம்மன்வனத்தில் காவலனும்வாரான்காண்
அழகில்மிகுந்தவன்காண் அறியாதபாலகன்தான்
நலமானபாலகனை நாங்கள்பசியாரவேணும்

அம்மனிடபாதமதில் அப்படிக்குக்கேளுமையா
நல்லதென்றுராட்சதனு நலமாகத்தானெழுந்து
காளியம்மன் பக்கலுக்குக்கடுகெனவேதானேடி
அம்மனைக்கண்டு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
எழுந்திருந்துநின்ற என்தாயேபத்தினியே
நம்முடையவனத்திலே நலமாகத்தானொருவன்
வீரியமாய்த்தான்வருவான் வீரமாகாளியாரே
அவனையெல்லயெங்களுக்கு ஆகாரம்பண்ணுமம்மா
முனிகளுக்கிரைகொடம்மா மூர்க்கமுள்ளஎன்தாயே
ஆகாரங்கொண்டுநாங்க ளனேகநாளாச்சுதம்மா
வாரவனைஎங்களுக்கு மனமகிழ்ந்துவிடையரும்
என்றுசொல்லாரசமூனி ஏதுசொன்னாளுத்தமியும்
ஆராடாவருகின்றவ னம்மன்வனந்தனிலே
வந்தவனைத்தான்பிடித்து வகையாகநீயடித்து
ஆளுக்கொருபங்கு அன்பாகத்தான்போட்டு

ஈஸ்வரி விடைகொடுத்தது.

தின்றுவிடுங்களென்று சீக்கிரமாய்விடைகொடுத்தார்
சண்டைகள்போடாமல் தயவாகயெல்லோரும்
கூடியேதின்னுமென்று கொம்பனையாள்யீஸ்பரியும்
அப்பணிகள்தான்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டாளன்னேர
நல்லதென்றுசொல்லி நலமாகபூதமெல்லாஞ் [ம்
சந்தோஷமாகத் தலைபூதமேதுசொல்லும்
பட்டணத்துபூதமது பரிவாகயேதுசொல்லும்
வாருங்கள்பூதங்களே வாய்த்ததொருதலையை
உடம்புவுடல்களெல்லா முற்றதொருபூதங்களே
எல்லோர்க்கும்பங்கா யிதமாகப்போங்களென்ன
அப்போதுலாடமுனி அடைவர்களேதுசொல்லும்
நாங்கள்எல்லோருங்கூடிஏற்றதொருவெற்றிகொண்டால்
ஆளுக்கொருபங்கா அன்பாகக்கொடுப்பதல்லால்
தலைநாங்கள்கொடுப்பதில்லை தாஷ்டீகமன்னவனே
அப்போதுராசமுனி யடைவாகவேதுசொல்லும்
அதுவேகருமமென்று அல்லோருந்தான்கூடி
வருகுதையாபூதமெல்லாம் மன்னவனைப்பிடிக்கவென்று
எதிராகவந்தாரே இன்பமுடன்முனிகளெல்லாம்
நில்லடாவென்றுசொல்லி நேராகத்தானுரைக்க

சுற்றிவளைத்தார்கள் சூருவளிக்காற்றதுபோல்
பல்லைக்கடிப்பாரும் பக்கம்வருவாரும்
நில்லு நில்லுமென்றுசொல்லி நேருகவருவாரும்
அப்போது அல்லிராசனன்பாகத்தான்பார்த்து [ன்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டவனுங் கொற்றவனும் நடக்கலுற்று
நடக்கிரதைக்கண்டுமுனி நாகம்போல்தான்சீறி
வளைந்ததேமன்னவனை வழியெங்கும்விடாதபடி
கண்டானே அல்லிராசன் கணபூதவலிமைதனை
வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
முன்லாகுபின்லாகு மூதலாகத்தான்பாய்ந்து
சிமிட்டிவிழிக்குமுன்னே தென்னவனும்லகுபாய்ந்து
அதட்டியேபூதமதை அடியோடறுக்கலுற்றான்
வாளாலேமன்னவனும் வகையாகவீசலுற்றான்
அப்போதுபூதமெல்லா மையோசிவனேயென்று
அபயமிட்டுத்தானடங்கி அலறியேஓடலுற்றான்
கால்முறிந்தோடுவாருங் கைமுறிந்தோடுவாரும்
தலையற்றுவிழுவாருந் தாயாரைநினைப்பாரும்
பூதத்துக்குமேலான புண்ணியனும்ராசமுனி

பூதங்கள்பயமிட்டுக் காளியிடத்திலோடுதல்

விடுபட்டுகொக்கரித்து விதமாகஓடலுற்றார்
படைத்தலைப்பூதப் பத்திரகாளிக்கபயமென்று
காளியம்மன்பக்கலுக்குக் கடுகெனவேயோடிவந்து
தாயேமகமாயி சாமுண்டிஈஸ்வரியே
காளியம்மாதேவி கபாலிநெடுஞ்சூலி
நாங்கள்பட்டபாடு நாயகியேசொல்லுகிறோம்
கேளுமம்மாயென்வசனங் கிருபையுள்ளதாயாரே
சின்னஞ்சிறுவயது சிற்றடிக்குழந்தையம்மா
நாங்கள்-கோடானபேர்கூடி குலமானபூதமெல்லாம்
எல்லோருங்கூடி யிறக்கடிப்போனோமம்மா
போயவனைவளைத்தோம் பொன்னுனபாலகனை
வளைத்ததைக்கண்டு மன்னனும்லகுபாய்ந்தான்
பாய்ந்தபொழுதே படைமன்னர்பூதமெல்லாம்
காலொடிந்துபோனவருங் கையொடிந்துபோனவரும்
மேல்விழுந்துகாலொடிந்து மெய்மறந்துபோனவரும்
காயங்கள்பட்டு கணபூதமெல்லோரும்

ஓடியேபோனார்க ளுத்தமியேதாயாரே
நானுமிடுப்பொடிந்து நடந்தோடிவந்தேனம்மா
என்னை நீகாருமம்மா என்சிவன்போகாதபடி
காளியம்மாபார்வதியே கட்டழகன்வாராணம்மா
அப்போதுகாளியம்ம ளார்பறித்துபற்கடித்து
வாரவனை நானும் வாளாலேயிறக்கடிப்பேன்
பசியாறுமென்றுசொல்லி பண்புடனே தானுஞ்சொன்ன
படைத்தலைபூதமே பாங்குடனேயோடுமென்றார் [ள்
பயப்படாதேயென்று பத்திரகாளிசொல்லலுற்றாள்
நெற்றிக்கண்ணைத்தான் திறந்து நெருப்பாயெரிப்பேனெ
வெளிப்பட்டுபார்த்தார்கள் வீரமாங்காளியம்மா [ன்று
அப்போது அல்லிராச னன்பாய்வருகிறதை
வாரதொருபாலகனை மாதாவுங்கண்டுவிட்டாள்
கண்டதொருதாயாருங் காளியம்மாளேதுசொல்வாள்
போர்மன்னனப்பிள்ளை புண்ணிய னுமல்லிராசன்
ஐவருக்குப்பிள்ளை அதாசூரனல்லிமுத்து
ஒருவருக்குவடங்கா னுபாயமுளளசேவகண்டா
கையைநெரித்துக்கொண்டு கடுமோசம்வந்ததென்று
என்னசெய்வேனென்றுசொல்லி ஏங்கிமனம்வாடி
முக்காட்டை யிட்டு மூலையிலேதான்படுத்து
அப்போது அல்லிராச னன்பாகத்தானடந்து
காளியம்மன்பக்கலுக்குக் கடுகெனவேதானேடி

அல்லிராசன் காளியிடம்வருதல்.

கோவிலுக்குட்புகுந்து குழந்தையெனுமல்லிமுத்து
பாட்டிபாட்டியென்று எழுப்பலுற்றானல்லிராசன்
அல்லிராசன்தானெழுப்ப ஆனந்தமகமாயி
என்னவென்றுகேட்கவில்லை ஏறெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
அப்போது அல்லிராஜ னன்பாகவேதுரைப்பான்
போடி நீபாட்டியரே பேரழகிகாளியம்மே
பார்வதியேயென்ன பராசத்திசாமுண்டி
உன்னைநம்பி நானும்வந்தே னுத்தமியேகார்க்கவேணும்
மாயிமகமாயி மைந்தனைக்காப்பாற்றுமம்மா
பூதப்படையைவிட்டு பொருந்தவென்னைகொல்லவென்று
நினைத்துமுடிக்கவல்லோ நித்திரையோ நீபோகிறது
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஈஸ்பரியுந்தானெழுந்து

வாடா நீபோ ரா மன்னவனே அல்லிமுத்து
அப்போது அல்லிராஜன் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
பூவும்புதுமலரும் போதவேதான்சொரிந்து
காணுகிறேன்காணுகிறேன் கனகமுடிசீர்பாதம்
பத்திரகாளியப்போ பாலகனைத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்துமவள் வீர்முகத்தைதான துடைத்து
என்னைப்பெருவீ ரெம்பெருமாள்பதம்பெருவீர்
என்றுஎடுத்தணைத்து எங்கேவந்தாய்மகனே
என்றுதான்கேட்க இயல்பாகவே துசெய்தான்
தாயேசரஸ்வதி சாமுண்டி நாயகியே
எல்லவர்க்குந்தாயாரே யீஸ்வரியேயென்தாயே
பத்தினியேகாளியம்மா பரஞ்சோதிகேளுமம்மா
எந்தனுக்குவரந்தாரும் ஈஸ்வரியேயென்தாயே
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஈஸ்வரியேதுசொல்வாள்
வாருமடாதம்பியரே வண்மையுள்ள அல்லிமுத்து
எங்கேபயணமடா எனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போது அல்லிராசனன்பாகவே துசொல்வான்
நெல்லூருபட்டணம் நேரானதிசைமுகத்தில்
ஆரவல்லிபட்டண மாமன்பானராச்சியந்தான்
அந்தநல்லபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
விருதுகெலிக்க வீரியனும்பயணமென்றான்
அவ்வார்த்தைகேட்டு ஆனந்தகௌமாரி
என்னவென்றுசொல்லுகின்றாள் ஈஸ்வரியாள்பாலனுக்கு
நெல்லூருபட்டணத்து நிஷ்டூரிரெட்டிப்பெண்கள்
நல்லவர்கள்ரெட்டிப்பெண்கள் மந்திரத்தில்வெகுதுரிசு
அவர்கள்மந்திரத்தைவெல்லயாராலுமாகாது
சூனியத்தைவெல்ல அரைகளால்முடியாது
ஆரவல்லிசூரவல்லி அ... தானவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மா...ன்டிருக்கும்பட்டணத்தை
அப்படிக்குரெட்டிப்பெண்கள் ஏழுபேர்தானுமுண்டு
சூதினால்வல்லவர்கள் சூனியத்தில்மெத்தவுண்டு
வந்தவந்தராசாவை வாணாள்மடிந்திடுவாள்
அப்படிக்கொத்த ஆண்மையுள்ளபெண்டுகளை
எப்படிபோய்வெல்வாய் ஏற்றமுள்ளபாலகனே
என்றுதானீஸ்வரியா ளியல்பாகத்தானுரைக்க
என்தாயேஈஸ்வரியே எனக்குவரம்நீகொடுத்தால்

சூனியங்களெல்லாந் துரத்தியடிப்பேனம்மா
பந்தயங்களெல்லாம் பறக்குமடிபார்வதியே
வாக்குவரங்கொடுத்தால் வகையுடனே நான்செயிப்பேன்
இப்படி அல்லிராஜா இணக்கமுடன்கேட்கையிலே
அப்போதுபத்திரகாளி அன்பாகவே துசெய்வாள்
அப்படியேவாக்குவாதம் அன்பாகத்தாரேனென்று
என்றுசொல்லியெழுந்திருந்து இதமாகநீரெடுத்து
இந்தநல்லவெண்ணீறு இன்பமுடன் நான்தாரேன்
வெண்ணீருபட்டால் வேகுமடாமந்திரங்கள்
திருநீறுகண்டவுடன் தீப்பட்டுவேகுமடா
பஞ்சாட்சரங்கண்டவுடன் பஞ்சாய்ப்பறக்குமடா
எதிராளிமேற்போட்டால் எரிந்திடுவார்தப்பாது
ஏவல்பில்லிசூனியங்கள் எதிர்த்துவருமந்திரங்கள்
ஓட்டபில்லிசூனியங்கள் உறுவேற்றுமந்திரங்கள்
எங்களிட நீறுபட்டா லெரிந்துவிடும்தப்பாமல்
என்றுசொல்லிகாளியம்மன் இயல்பாகமடலெடுத்து
திருநீறுமடலெடுத்து சீக்கிரமாய்த்தான்கொடுப்பாள்
அல்லிராசன் தன்கையிலே அடைவாகவாள்கொடுப்பாள்
அல்லிமகாராசாவும் அன்பாகத்தான்வாங்கி
அடிமடியில்வைத்துக்கொண்டு அடைவாகவாள்சொருகி
சரணஞ்சரணமென்று சாய்த்தான்திரிமுடியை
அப்போதுபத்திரகாளி யடைவாகவாளெடுத்து
கொடுத்தாளே அப்போது கொம்பனையாள்பாலன்கையில்
தாங்கினனல்லிராசன் வரம்பெற்றான்மந்திரவாள்
மந்திரவாள்வாங்கி மாதாவைத்தெண்டனிட்டு
பயணம்பயணமென்று பாலகனுங்கூறலுற்றான்
உமையவளேயுன்னை நம்பி பயணமென்றானல்லிராசன்
ஆலவாய்நீறுதன்னை அசந்தும[illegible]வாதே
மறவாதேபாலகனே மனமஞ்சி[illegible]ல்லாதே
புத்திமதிசொல்லிப் போவென்றனுப்பிவைத்தாள்
அனுப்பினதாயாரை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தாயாரே நான்போய்வாரேன் சாம்பிராணிவாசகியே
என்றுசொல்லிப்போனானே ஏத்தமுடனல்லிராசன்
புரவியிடபக்கலுக்குப் போயவனுந்தெண்டனிட்டு
வல்லூற்றுக்குருவியொன்று வகையாகத்தானெடுத்து
நடத்தியபுரவிதன்னை நலமாககைபிடித்து

ஏறினனப்போ ஈஸ்வரியாள் தானறிய
போய்குதிரைமேலே புண்ணியனுந்தானமர்ந்தான்
கொண்டுபறந்தது கொற்றவர்தன்புரவி
நெல்லூருபட்டணத்து நேரான திசைநோக்கி
எல்லைவந்து அடுக்கையிலே எதிர்த்ததேமந்திரங்கள்
ஆரவல்லிசூனியங்கள் அதட்டியேபறக்குதையா
எல்லையெல்லாந்தான்மறைந்து எங்குந்தெரியாதே
மறைந்துமேநிற்கின்ற வஞ்சனையுஞ்சூனியத்தை
கண்டானே அல்லிராஜன் கண்கள்சிவப்பேற
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனே தானெடுத்து
உள்ளங்கையிலேவைத்து ஊதிவிட்டானப்போது
ஏகமாய்நிறைந்திருந்த ஏற்றதொருசூனியத்தை
பண்டாரவிபூதியுந்தான் பஸ்பமாயெரிந்துதையா
தீயாயெறித்துதையா திறமுள்ளசூனியத்தை
கண்டாரேநாரதரும் கண்கள்ரெண்டுந்தன்னாலே
அல்லிராஜாவந்தானென்று அறிந்துகொண்டுநாரதரும்
ஓட்டமாயோடிவந்து உண்மைதனைச்சொல்லலுற்றான்
ஆரவல்சூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவலலி
பெண்களேகேளுங்கடி பேருலகில்சேதிதன்னை
வாராண்டியுங்களைத்தான் வல்லுயிரைமாய்க்கவென்று
நெல்லூருபட்டணத்தை நிர்தூலிபண்ணவென்று
ஆரவல்லிபெண்டுகளை அடிமூக்கையறுக்கவென்று
நாரதருஞ்சொல்லவே ரெட்டிப்பெண்கள் தான்கேட்டு
ஆரையா நாரதரே அடியேனுக்குசொல்லுமென்றார்
பஞ்சவர்கள்தங்கைமகன் பார்மன்னன்வாராண்டி
குருகுலத்துராஜமன்னன் கொற்றவனும்வாராண்டி
ஆணழகுமன்னன் அல்லிராஜன்வாராண்டி
நான்கண்டதொருகாரியத்தை காரிகையேசொன்னேனடி
என்றுசொல்லிநாரதரும் ஏகிவிட்டாரந்நேரம்
அக்காடி தங்கையரே யாரென்றுபாருங்கடி
அப்போதுத்தாதியர்கள் அவரவர்கள்தானேடி
கோபுரத்தின்மேலே கொம்பனையாள்பார்க்கலுற்றாள்
ஏறிநின்றுபார்த்தார்கள் ஏந்திழைமாரெல்லோரும்
பார்த்துமதிமயங்கி பாவையர்கள்தான்கூடி
அக்காளேபெண்களே ஆனதொருசூனியத்தை
கண்ணிலேயுங்காணமடி காவல்நிறைசூனியத்தை

சூரியனைக்கண்டால் தொலையும் பனிபோல
ஓடியேபோச்சுதடி ஒளிவானசூனியங்கள்
என்றுசொல்லி ஆரவல்லி இதுவென்னமோசமென்ன
அந்தமொழிகேட்டு அழகானசூரவல்லி
மேடையின்மேல்தானே வேந்தனைத்தான்பார்த்து
சொல்லுவாளொருவசனம் தோகையவள்சூரவல்லி
காவல்நின்றசூனியத்தை கட்டழிகிறானேயம்மா
பற்றியெறித்துவிட்டுப் பாலகனும்வாராண்டி
கண்டதொருகாளையைக் கண்குளிரத்தான்பார்த்து
அடியக்காளே ஆரவல்லி ஆணழகன்வாராண்டி
மேகவர்னப்புரவியேறி வீரியனும்வாராண்டி
சின்னஞ்சிறுவயது சிற்றடிபாலகண்டி
அறியாக்குழந்தையடி ஆணழகன்வாராண்டி
சூரியனைப்போலேயல்லோ குலுங்குதடிதேகமெல்லாம்
சந்திரவுதயம்போல தயங்குதுமுடிவேந்தன்
போர்வேந்தன்மேனியெல்லாம் பொன்னுருகிவார்த்தாப்
பறியேறிவாராண்டி பாண்டவர்கள்கூட்டமடி [போல்
ஐவரிடமைந்தனைப்போல் அழகுதான்காணுதடி
பட்டணத்துவலிமைதனைப் பார்த்தானேமதவீமன்
வீரியத்தைப்பார்த்தலவோ விளைகொண்டுவந்தாண்டி
வீமனும்போயல்லவோ விளைகொண்டுவந்தாண்டி
நல்லதொருவீமனுந்தான் நமக்குநச்சுமுள்ளாச்சு
அல்லடி அக்காளே ஆரவல்லிநாயகியே
என்னசெய்வேன்மக்களே இப்போதவன்தனக்கு
சொல்லடிபெண்மயிலே தோகையரேயென்றுரைத்தாள்
ஆரவல்லிதங்கையரும் அன்பாகத்தான்பார்த்து
மனதுசலிப்பானேன் மனமஞ்சிநிற்பானேன்
எடுத்தாடிபெட்டியைத்தான் ஏற்றதொருசூனியத்தை
அப்போதுதாதியர்கள் அடைவாகத்தானெடுத்து
கொண்டுவந்துமுன்வைக்க கொம்பனையாளந்நேரம்
உச்சரித்தாள்மந்திரத்தை உருவேற்றகரடிகளும்
ஆயிரங்காடி அடைவாகப்பிறந்ததுகாண்
பிறந்ததொருகரடிகளும் பிரபலமாய்எல்லையெல்லாம்
வந்துவளைந்ததுகாண் மன்னவனையப்போது
அல்லிமகாராஜாவும் ஆர்ப்பரித்துத்தான்பார்த்து
ஆதிநாராயணனென்று ஆயனைத்தானினைந்து

துரோபதியாள் நாயகியை தோற்றமுடன் தானினைந்து
பத்திரகாளியை பாங்குடனே தானினைந்து
மாமன்மாரைவரையும் மனதிலே தானினைந்து
மனதிலேயுச்சரித்து மன்னவனுமல்லிராஜன்
பண்டாரவிபூதியை பாங்குடனே தானினைந்து
உள்ளங்கைதனிலேவைத்து ஊதினனப்போது
எரிக்குதையா கரடிகளை எங்கும்விடாதபடி
அப்போதுகரடியெல்லா மனல்பற்றிசெத்துதையா
அதிலேயொருகரடி ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அபயமிட்டுவந்ததையா
அரவமதுகேட்டாளே ஆரவல்லி தங்கையவள்
ஏதடி அக்காளே இடறுவந்துநேர்ந்ததென்று
போயிருக்கையிலே போரானகரடியது
அபயமிட்டுக்கரடியும் அலரியேவோடிவந்து
என்னமோதெரியாது ஏதொன்றுநானறியேன்
அடிமடி தட்டிகையை யன்பாகத்தானெடுத்தாள்
உள்ளங்கையில்வைத்து ஊதினன்கொற்றவனும்
பஸ்பமாயெரித்துதடி பட்டுதடிகரடியெல்லாம்
நானொருத்தன் தப்பிவந்தே னயகியே ஆரவல்லி
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஏற்றதொரு ஆரவல்லி
அக்காடி தங்கையரே அவனைமெள்ளப்பாருங்கடி
எங்கேதான்வாருனோ எவ்விடத்தில் நிற்கிறனோ
தங்கையர்களோடி தானேறிகோபுரத்தில்
ஏறியேபார்த்தார்கள் ஏற்றதொருமன்னவரை
மன்னவனுமப்போது மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
ராசமன்னன்வாரானென்று நவநிதமாய்கொக்கரித்து
வாரதைக்கண்டாளே மங்கையவள்பெண்ணரசே
வாராண்டி அக்காளே மங்கையரே ஆரவல்லி
அப்போது ஆரவல்லி அன்பாகத்தானெழுந்து
உள்ளரையில்மந்திரத்தை ஓடியெடுத்துவந்து
உச்சரித்தாள் நேரம் ஒட்டிபில்லிசூனியத்தை
மந்திரிக்கவேங்கையது வண்மையுடன் தான்பிறந்து
அதட்டியெழுந்திருந்து ஆக்கரித்துவருகையிலே
அல்லிராசன்பக்கலுக்கு ஆனதொருவேங்கையெல்லாம்
வருகுதேயப்போது வாணளையிறக்கடிக்க
வந்துவளைத்ததையா வகையானமன்னவனை

அப்போது அல்லிராசன் அன்பாகவேங்கையைத்தான்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காரணமப்போது
வந்ததொருவேங்கைதனை வாளுளைவாங்கவென்று
பண்டாரவிபூதியைப் பாலகனுந்தானெடுத்து
விட்டெறிந்தானப்போது வேங்கையெல்லாம்பட்டெரிய
வளர்ந்ததொருவேங்கையெல்லாம் வகையாயெரிந்துதை
அப்போதொருவேங்கை யடவாகத்தப்பியதை [யா
ஓடிவந்தோமென்றுசொல்லியொளித்தோடிப்போச்சுதங்
உச்சரித்தாளந்நேரம் ஒருபில்லிசூனியத்தை [கே
அல்லிராசாபக்கலுக்கு ஆக்கிரமித்துவருகுதையா
வந்ததொருராட்சதிகள் வளைத்துதேமன்னவனை
நிற்குதேபூதங்கள் நேராகத்தான்பார்த்து
சொல்லுவானல்லிமுத்து சோதிமணிமுடியான்
ஆரவல்லிசூனியத்தை யளவிடப்போகாது
மந்திரத்தில்வல்லவள்காண் மாயவித்தைகாரியவள்
என்றுசொல்லிராசா இதமாகப்பார்க்கலுற்றான்
வந்ததொருராட்சதியை வாளுளைவாங்கவென்று
எடுத்தானேபண்டாரம் ஏற்றதொரு அல்லிராசன்
ஆலவாய்நீருதன்னை யன்பாகத்தானெடுத்து
நாலுதிக்கும்விட்டெறிந்தான் நலமான அல்லிமுத்து
விட்டெறிந்தபோதல்லோ வேகுதுராட்சதிகள்
ஒன்றும்விடாதபடி வுத்தமனுந்தானெரித்தான்
அசுவத்தைகண்டு அடவாகத்தட்டிவிட்டான்
அசுவமுமசையவில்லை அப்புறமும்போகவில்லை
குதிரைசற்றுமசங்காமல் தத்தளித்துநிற்குதுகாண்
குதிரைபோகாததுகண்டு கொற்றவனுமேதுரைப்பான்
ஆரவல்லிசூனியங்கள் அகப்பட்டுதென்றுசொல்லி
சூரவல்லிமந்திரங்கள் சுழன்றுதேயென்றுசொல்லி
குதிரையின்கீழே குனிந்துமெள்ளப்பார்க்கலுற்றான்
புரவியின்கீழொரு பூவையரும்ராட்சதிதான்
மறைந்துமெள்ள நிற்குதையாமன்னவனைச்சங்கரிக்க
நிற்குமந்தவேளையிலே நேராகத்தான்பார்த்து
கையிலுல்பிடித்தானே காவலனுமல்லிராசன்
பிடித்துக்கொண்டுமன்னவனும் பூதத்தைப்பார்த்தேதுரைப்பான்
ஆரடிபெண்ணே நீ அறியவேசொல்லுமென்றான்
அப்போதுபெண்பூதம் அடிபணிந்தேதுசொல்லும்

அடியேனுன்பெண்ணல்ல ஆரவல்லிமந்திரங்கள்
ஆரவல்லிசூனியம்நான் ஆண்டவனேயென்றுரைத்தா
பெண்பூதமத்தனைக்கும் பேரானமோப்பியென்ருள் [ள்
வெற்றிக்கொண்டுபோவோமென்று வேந்தனேநானும்வந்தேன்
வெற்றிகொண்டுபோனல் விருதுகளைத்தான்கொடுப்பாள்
சந்தோஷமாக சர்வாபரணந்தான்கொடுப்பாள்
வந்தவந்தராசாவை வாளுளைவாங்கிடுவோம்
ஆண்டவனே நீருமிப்போ ஆரவல்லிபட்டணத்தை
என்கூடவந்தபடைகளெல்லாங் கொற்றவனேகொன்றுவிட்டாய்
நானொருத்திதப்பினே னுயகனேயென்றுரைத்தாள்
அப்போது அல்லிராசன் உங்களாரவல்லிதன்னுடனே
என்னவென்றுசொல்வாய் எனக்கரியச்சொல்லுமென்ரு
அப்போது அல்லியிடம் அடைவாகவதுசொல்லும் [ன்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளராசாவே [ன்
என்னவென்று்சொல்லுவேன் ஏதென்றுநானுரைப்பே
எல்லோருமிறந்துவிட்டா ரேந்திழையேயென்றுரைப்பேன்
அந்தநல்லவார்த்தை யடைவாகநானுரைப்பேன்
அப்போது அல்லிராச னடவாகயேதுசொல்வான்
உந்தனுக்குச்சொல்லவென்ருல் வாயில்லைராட்சதியே
நானசொல்லக்கேளுமடி ராட்சதியேமோப்பியரே
அப்போதுபுரவி அசையவில்லை நாயகியே
புத்தியுள்ளமன்னவனும் பூமியைப்பார்க்கலுற்ருன்
அசுவத்தின்வயற்றில் ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்ருன்
கண்டவுடனேஎன்னை காவலனுமப்போது [ன்
அண்டையிலேதானழைத்து அடிமூக்கையறுத்துவிட்டா
எதிர்த்தாரையீட ழிப்பான் ஏழைகளை ஆதரிப்பான்
ராட்சசியும்அவ்வசனம் நலமாகச்சொன்னபின்பு
அப்போது ஆரவல்லி அன்பாகவதுசொல்வாள்
வாடியம்மாதங்கையரே வல்லவனையீடழிக்க
வாரவழிதனிலே மன்னவனைவழிகட்ட
பொய்க்குழின்யவெட்டுங்கடி புத்தியுள்ளதங்கையரே
வந்தவொருபுரவியுந்தான் மனமஞ்சிநிற்குதைய ா
நின்றவொருபுரவிதன்னை நேராகமன்னவனும்
அடித்தானே அல்லிராசன் அப்போதுபுரவிதன்னை
அப்போதுபுரவியது அவ்விடம்விட்ட்சையவில்லை
பின்னுமொருவீச்சு பிரபலமாசாடினுன்

புரவியது அந்நேரம் பின்னுக்குவாங்குதையா
அதுகண்டு அல்லிராஜன் அறிந்தானே அப்போது
பண்டாரவிபூதியை பாங்காகத்தானெடுத்து
இரைத்தானே மூன்ருக யிந்திரனும் அல்லிமுத்து
அப்போதுபொய்குழியும் அடைவாகத்தான்மறைந்து
இரும்புபோல்தானுருகிஇலையெல்லாம்பாரையைப்போல்
யொய்க்குழியுந்துந்து போச்சுதையா அந்நேரம்
அப்போது அசுவமது அடைவாகனடக்குதையா
பாரைமேல்குதிரைபாங்குடன் நடந்துசென்று
வாரதொருபாலகனை வகையாகத்தானுங்கண்டு
ஆரவல்லியப்போது அலரியேயேதுசொல்வாள் [டி
அல்லடி தங்கையரே அவனுக்கனர்த்தம்வந்துநேர்ந்துத
அறியாதபாலனென்முன் அவனைவிடக்கூடாது
குழந்தையென்றுவிட்டுவிட்டால் கொல்லுவான் தப்பாது
வந்துமிகஉட்புகுந்தால் வதைப்பானே தப்பாது
எந்தவிதமானாலும் அவனைஈடழிக்கவேணுமடி
அருகாகத்தானழைத்து அடிமூக்கையறுத்துவிட்டான்
ஓடிப்போவென்றுசொல்லி யுங்களாரவல்லிபக்கலுக்கு
முறைகொண்டுபோவென்று முடிக்கிருன் தப்பாது
ராட்சதியைமுடிக்கிய லோ நல்லதொருஅல்லிராஜன்
அசுவத்தின்காலாலே ஆணழகன் தட்டினான்
கொண்டுபறந்ததுகாண் கோலவர்ணப்புரவி
ஆரவல்லிபட்டணத்துக்கு அன்பாகபுரவியது
நடுமதியெல்லையிலே நல்லதொருமத்தியிலே
கொண்டுவருகுதையா கொற்றவனூர் நற்புரவி
ஆரவல்லிபட்டணத்துக்கு அன்பாகபுரவியது
நடுமதியெல்லையிலே நல்லதொருமததியிலே
கொண்டுவருகுதையா கொற்றவனூர் நற்புரவி
அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருதாதியவள்
ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அன்பாகத்தானேடி
அடியக்காளேயாரவல்லி அழிவுவந்துநேர்ந்துதம்மா
நமதுபட்டணமும்இன்றேடேராசமன்னர்சேனைமன்னர்
அழிக்குமம்மாதப்பாது ஆரவல்லி நாயகியே
என்னேடேசேர்ந்துவந்த யிணைப்பூதமத்தனையும்
மன்னவனைக்கொல்லாமல் மடித்ததுபூதமெல்லாம்
ஒளித்துயிருந்துமல்லோ வுபாயமுள்ளமன்னவனை

சங்கரிப்போமென்று தனித்திருந்தேன் ஆரவல்லி
தனித்திருக்கும்வேளையிலே தாஷ்டீகனும் அந்நேரம்
குருவஞ்சிவாகனத்தை கொற்றவனுமீட்டினான் [ள்
என்றுசொல்லி ஆரவல்லி யிருந்ததொருதங்கைசொல்வா
விட்டுவிட்டசூனியத்தை வெற்றிகொண்டான் மன்னவனும்
அனுப்பிவைத்தமந்திரத்தை அழித்துமிகவெட்டிவிட்டான்
தவிடாகனுருக்கியல்லோ தாஷ்டீகனும்வாராண்டி
அவனைத்தான்கொல்லும்வகை அக்காளேசொல்லுமென்றாள்
அவ்வசனந்தான்கேட்டு ஆரவல்லியேதுசொல்வாள்
பேர்பெரியமந்திரத்தை பெண்வடிவுசெய்தாளே
கண்டானே அல்லிராஜன் கண்கள்சிவப்பேற
பெண்கள்சூழ்ந்துவந்தார்கள் பேர்பெரியமன்னன்முன்
இடையிலேசூரி யிருக்கவந்தகாரியமேன் [னே
கழுத்தையறுக்கவந்த காரியந்தானுமல்ல
குத்திகுடல்பிடுங்கும் கூர்மையுள்ளகத்தியிது
வயத்தைகிழிக்கவென்று வைத்திருக்குங்கத்தியிது
பெண்ணுமல்லகன்னியல்ல பேரழிக்குஞ்சூனியங்கள்
கன்னியல்ல அரிவையல்ல காலனென்றுதானறிந்து
கொம்பனையாள்தானுமல்லகொல்லவந்தகூற்றுவன்காண்
என்றுசொல்லியல்லிராஜன் யிதமாகத்தானழைத்து
திரௌபதையைத்தானினைந்து தோத்தரித்தாரந்நேரம்
பத்திரகாளியம்மனையும் பாங்குடனேதான்தொழுது
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனேதானெடுத்து
விட்டெறிந்தானப்போது வெந்துதான்விட்டார்கள்
ஆயிரங்கன்னியர்கள் அடவாகஎறிந்துபோனார்கள்
அவளுமொருபுறமாய் அப்புறம்ஒதுங்கிநின்றாள்
ஒதுங்கிநின்றகன்னி யுபாயமாயோடிவந்து
ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அலரிவாராளம்மாவென்று
அப்போது ஆரவல்லி அடிபெண்ணேகன்னியரே
அபயங்கொண்டுவந்ததென்ன ஆரணங்கேசொல்லுமென்றாள்
வந்ததொருமந்திரகன்னி வாய்திறந்துசொல்லலுற்றாள்
வாய்குளறிமனதுகுன்றி வல்லவண்டிவர்த்தகண்டி
ஆயிரங்கன்னியர்கள் அடவாகத்தான்போயி [மா
வந்ததொருமன்னவனை வழிமறைத்துக்கொண்டோமம்
அப்போதுராஜமன்னன் அடவாகத்தான்பார்த்து
கண்ணாலேபார்த்தவுடன் கன்னியர்கள்வெந்துவிட்டார்

77042

என்றுசொல்லி ஆரவல்லி ஏங்கிமனந்தளர்ந்தாள்
ஆனாலுமென்னடி ஆகட்டுமென்றுசொல்லி
தேரிமனந்தெளிந்து தெளிவையருமேதுசொல்வாள் [ள்
தான்கற்றதொருவித்தையெல்லாம்காரிழையாளுச்சரித்தா
உள்ளரையிலிருந்ததொருஉத்தமியாள்வித்தையெல்லாம்
உச்சரித்து நின்றுமவள் ஒருமுகமாய்தானினைத்த
அப்போதுசூனியங்கள் அழகானபெண்வடிவாய்
மந்திரங்கள்தான்திரண்டு மங்கைவடிவமானாள்
எதிர்வந்துநின்றதையா எனக்காகப்பூதமது
அப்போது ஆரவல்லி அவள்முகத்தைத்தான்பார்த்து
பெண்ணாய்ப்பிறந்து நாங்கள்பேருலகில்கீர்த்திப்பெற்றோ
கன்னியரே நாங்கள் கலங்காமலரசாண்டோம் [ம்
ஆண்டிருக்கும் நாளையிலே அரசமக்கள்வந்ததுண்டு
வந்தவந்தராசாக்கள் வாணாளிறக்கடிப்போம்
இந்தநல்லபாலகனை யிறக்கடிக்கவேணுமடி
பலபலசூனியத்தை பரிவாக அனுப்பிவிட்டாள் [ள்
என்னென்னவஞ்சனைகள் ஏந்திழையாள்செய்துவிட்டா
அந்தநல்லவித்தைகளை அடவாகக்கொண்டுநிற்க
வந்தவந்தசூனியத்தை வகையாக நீங்கள்சென்று
கொன்றுமுடித்து நீங்கள் குலாவிநிற்கவேண்டுமம்மா
அப்போதுமந்திரக்கன்னி அடைவாகயேதுசொல்வாள்
வந்ததொருமன்னவனை நாங்கள் வழிமறைய நின்றோமா
நின்றதொருகன்னிகளை நீராகயெறித்திடுவான் [னால்
எங்களையுங்கொன்று எமலோகம்சேர்த்துவைப்பாள்
தப்பாது ஆரவல்லி தயவாகவந்துவிடும்
வண்ணையுட நீங்களும்போய் மணமகிழ்ந்துகூட்டிவாரும்
கூட்டிவந்தால்மன்னவனை கொம்பனையேயுபாயமதாய்
எதிர்த்துவந்தமன்னவனை யிடருகள்செய்யவேணும்
உன்னாலுமென்னாலும் யுகமுடிந்துபோனாலும்
மன்னவனைக்கொல்லவே மகாதேவர்வந்தாலும்
செத்துமடிந்தாலும் திரும்பிப்பிறப்பாண்டி
மாண்டுபிறந்தாலும் மங்கையரே தான்பிழைத்து
அழுத்திச்சிறைப்பிடித்து ஆள்வாண்டிபட்டணத்தை
என்றுசொல்லமந்திரகன்னி யியல்பாக நின்றுகொண்டு
ஆரவல்லிதான்சினந்து அதட்டியுரைக்கலுற்றாள்
அப்போதுமந்திரகன்னி அடைவாகயேதுசொல்வாள

நான்சொன்னதைச்சொன்னேண்டிதோகையரேஆரவல்
ஆபத்துவரும்போது ஆர்க்குத்தான்தெரியாது [லி
வந்தால்தெரியுமே மங்கையரேயுந்தனுக்கு
பூமியிலரசனைப்போல் புண்ணியனைக்கொல்லவென்றால்
உனக்கவனடங்காண்டி யுற்றதொரு ஆரவல்லி
மந்திரத்தில்சிக்காண்டி மன்னவனுஞ்சூரனுந்தான்
வித்தையில்சிக்காண்டி வீமனுமல்லிராசன்
கேட்பார்க்குபுத்திகளை கிளிமொழியேசொல்லுவார்கள்
உனக்குமேபுத்திசொன்னால் உரைக்குமோநாயகியே [டி
வந்ததைப்பட்டுக்கொள்ளும் வரும்வினையைசொன்னம
என்றுசொல்லிகன்னியர்கள் உரைக்கவேநடந்துவந்து
ஆயிரங்கனனியர்கள் அடைவாகவந்துமோ
வந்ததொருகன்னியர்கள் வழிமறைத்துக்கொண்டார்கள்
அப்போது அல்லிராசன் ஆசாரநடைநடந்து
கொஞ்சிநடைநடந்து குதிரைமேல்தானேறி
தென்னவனுமப்போது தெம்மாங்குபாடிக்கொண்டு
வாரானே அப்போது மன்னவனுமல்லிமுத்து
அந்தநல்லவேளையிலே ஆயிரங்கன்னியரும்
எதிர்ப்பட்டார்மங்கையர்க ளெனக்கானரம்பையைப்போ
நடையுநடையழகும் நாணயமுங்கைவீச்சும் [ல்
துடையுந்துடையழகும் தோகைநல்லாள்மார்பழகும்
வயரும்வயரழகும் வாய்த்ததொருதோளழகும்
கண்கள்குறியழகும் கன்னியர்கள்பேரழகும்
கைவிரலுங்காலழகுங் கடைந்தெடுத்தபாவனைப்போல்
முகத்துத்திருவழகும் மூணும்பிறையதுபோல்
கண்ணழகுங்காலழகும் பாருலகிலாருமில்லை
கொஞ்சுங்கிளிபோலே கொம்பனையாள்தன்னழகும்
கிளிமொழிமாதர்கள் கீதங்கள்பாடிக்கொண்டு
தோகையர்களப்போது கூடியேயோடிவந்து
அல்லிராசாமுன்னே அழகாகநின்றார்கள்
தெய்வலோககன்னியென்று சிந்தையிலேதானினைந்து
கன்னியரைக்கண்டவுடன் காதலனுமல்லிராசன்
சொல்லுவானொருவசனந் தோகையுடபெருமைதன்னை
ஆரவல்லியென்றுசொன்னால் அவனிநடுங்குதையா
இந்தநல்லவல்லமையா யிருக்கிறாள்பெண்பெருமாள்
அரசாண்டுவாழ்ந்திருந்தாள் ஆரணங்குமாரவல்லி

இல்லாதபோனுக்கா லீடழிந்துபோவாள்காண்
இதுவெல்லாமெந்தனுக்குஎன்மாமன்மார்தானுரைத்தார்
என்றுசொல்லி அல்லிராசன் இதமாகத்தான்பார்த்து
மயங்கிமனமுருகி மங்கையரைத்தான்பார்த்து
மந்திரக்கன்னியென்று மனதிலேதானறிந்து
மன்னவனுமல்லிமுத்து மயக்கத்தைதானிருத்தி
ஆராத்துயர் நீக்கி ஆணழகன் பார்க்கலுற்ருன்
பார்க்குமந்தவேளையிலே பாவையுடகன்னியென்று
கண்டதொருமன்னவனும் கரியமால்தஞ்சமென்று[யாள்
என்னைக்கொல்லவேண்டுமென்று வந்தகொருகொம்பனை
துரோபதையைத்தானுமங்கே தோத்தரித்தாளந்நேரம்
தோத்தரித்துமன்னவனுந் துரைமகனுமேதுசெய்தான்
மாயவனைத்தானினைந்து மந்திரவாளெடுத்து
மந்திரத்தையுச்சரித்து மங்கையர்மேல்விடுத்தான்
மந்திரகன்னிகளெல்லாம் மாண்டார்களப்போது
அப்போதொருகன்னி அடைவாகநின்ருள்காண்
நின்றதொருகன்னிகையும் நிஷ்டூரிவோடலுற்ருள்
ஓடியல்லோஆரவல்லி யுத்தமியாள்பக்கலுக்கு
போயவளும்நின்றுமே போற்றிமொழியலுற்ருள்
ஆரவல்லிசூரவல்லி யழகானவீரவல்லி
எங்களால்முடியாது யேந்திழையேபோற்றியென்ருள்
வந்தவந்தராசாவை மடியடித்தோம்தம்பியரே
தேசத்துமன்னவரைச் சேரவேகொன்றுவிட்டோம்
இந்தமன்னனைக்கொல்ல எவனாலுமுடியாது
மந்திரவாளெடுத்து மன்னவனும்வீசிவிட்டான்
அப்போதுமெல்லியர்களக்கினியாயெறிந்தார்கள்
நானொருத்திதப்பியே நடுவழியேயோடிவந்தேன்
தப்பிப்பிழைத்துத் தாயேநான்வந்தேனம்மா
இதுநல்லவார்த்தை யிதமாகத்தானுரைத்து
மற்றுமொருவார்த்தை வகையாயுரைக்கலுற்ருள்
ஆரவல்லியென்தாயே அன்பாகக்கேளுமென்ருள்
ஐவர்குலத்தரசு அன்பானகுருகுலத்தான்
பஞ்சவர்கள்கூட்டமம்மா பார்வேந்தராசமன்னன்
குருகுலத்துராசமன்னன் கொற்றவனும்வாராண்டி
என்னவென்றுவாருண்டி ஏற்றதொருமன்னவனும்
ஆரவல்லிசூரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்

களைவென்று துரைத்தனங்களாண்டிருந்தோம்
கூசொல்லிவெற்றிகொண்டு வெகுநாளாயரசாண்டா
ண்டபட்டணத்தை நினைக்கவேவேண்டுமென்று [ய்
ப்பிள்ளையென்று பாலகனும்வாராண்டி
றுசொல்லியிருக்கையிலே ஏந்திழையாளெதிராக
ட்டைக்குமுன்னாகக் கொற்றவனுந்தானிறங்கி
டாரந்நான்போட்டு கூடியிருந்தார்கள்
ண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனேதானெடுத்து
டாரமெல்லாம் கொற்றவனுந்தானிரைத்தான்
ல் லூருகுருவிதன்னை வகையாகத்தானெடுத்து
ருக்குமிடந்தனிலே இதமாகத்தூக்கிவிட்டான்
அப்போது ஆரவல்லி அன்பானபெண்களைத்தான்
அறியாதபாலகன்த்தான் ஆறிவழிச்கப்பேசுராண்டி
பார்த்தால்சிறுபிள்ளை நமக்குபழிகாரன்வந்தாண்டி
அக்காளே தங்கையரே அணிவகுத்துக்கொல்வாண்டி
என்னவகைகண்டு இவனைக்கெலித்திடுவோம்
என்றுசொல்லிபெண்ணொருத்தி யேந்திழையாளே துசொல்வாள்
பந்தயத்திலவனை படைவெல்லவேணுமல்லோ
என்றுசொல்லி ஆரவல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே
அப்போது அல்லிமுத்து ஆரவல்லியென்றுரைத்தான்
என்னடிபேசவில்லை ஏந்திழையேயென்றுரைத்தான்
அடியென்றசத்தம் ஆரவல்லிதான்கேட்டு
கண்கள்சிவக்குதப்போ கடுங்கோபமாகுது
வந்தமன்னராசாக்கள் வகையாயெதிர்த்துநின்று
ஆரடியென்றுசொல்லி அதட்டியுரைத்ததில்லை
தேசத்துமன்னவர்கள் சேரவேவந்தார்கள்
வந்தவர்களெல்லோரும் வாக்குரைத்தபேருமில்லை
கொற்றவர்கள்வந்ததுண்டு கூறியேயழைத்ததில்லை
அறியாதபாலகண்டி அம்மையென்றுந்தானழைத்தேன்
அடியென்றுசொன்னவனை ஆக்கினைகள்பண்ணவேணு
என்றுசொல்லிஆரவல்லி இருந்தாளே அப்போது [ம்
தங்கையர்களப்போது தான்பூண்டுக்கொண்டார்கள்
வாருமடியக்காளே வந்ததொருமன்னவன்தான்
எதிரேவிட்டான்கூடாரம் ஏற்றதொருமன்னவனும்
கூடாரம்போட்டு கொற்றவனுந்தானிருக்க
நாமிங்கேதானிருக்க போகாது ஆரவல்லி

போய்கண்டாள் நல்லதென்றாள் பூவையருந்தானே
அப்போது ஆரவல்லி அடைவாகயேது சொல்வாள்
தங்கயரைப்பார்த்து தயவாகயேது சொல்வாள்
ஆணாலழகுமன்னன் அவனறியாதபாலகண்டி
பாலகன் தன்னிடத்தில் பத்தினியாளப்போது
கோட்டையுந்தான்கடந்து கொத்தளமுந்தான்கடந்து
வாசலும்தான்தாண்டி வாரார்கள்பெண்களுந்தான்
ஆரையாராசனே அடியேநான்சரணமென்று
சிறுபிள்ளைராசாவே தேசத்துமன்னவனே
வாருமையாராசாவே வந்தாரேபெண்களுந்தான்
அப்போது அல்லிராஜன் அன்பாகத்தான்பார்த்து
அடி-ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
சூதுகள்எங்கேயென்று துரைமகனும்கேட்டானே
என்றுசொன்னான்அல்லிராஜன் எந்திழையாள்பெண்கள்முன்னே
வாருமையாசுவாமி வண்ணமுடிவேந்தரே
தேசங்கள்தன்னைவிட்டு செருக்கடைந்துவந்தீரோ
நாடுகள்தன்னைவிட்டு நடந்துமிகவந்தீரோ
வனங்கள்வனங்கடந்து வந்தீரோராசாவே
தண்ணீர்தனைக்குடித்து தாகவிடாய்தீர்ந்தபின்பு
இருப்பாயிளப்பாரி ஏகாந்தமாயிருந்து
சந்தோஷமாயிருந்து தார்வேந்தரப்போது
பந்தியங்களாடவேண்டுமபார்மன்னாவென்றுசொன்னாள்
அந்தவிசேஷம் அல்லிராஜாதான்கேட்டு
ஏதுரைப்பான் அல்லிமுத்து ஏற்றதொருமன்னவனும்
தண்ணீர்தவக்கமில்லை தாகவிடாய்தானுமில்லை
வயிறுபசிக்கவில்லை வாழ்மயிலே ஆரவல்லி
நமக்கொன்றும்வேண்டாங்காண் நலமான ஆரவல்லி
அசுவந்தானிப்போது ஆரவல்லிபக்கம்வந்து
வாருமடிதங்கையரே மன்னவனைக்கொல்லவென்றால்
மன்னவன்சிக்கவில்லை மாருட்டாம்பேசுகிறான்
அப்போதுதங்கையாரும் அன்பாய்உரைக்கலுற்றாள் [ன்
குதிரையைகொன்றுவிட்டால்கொற்றவனும்மாண்டிடுவா
இதுக்கென்னவிபர மேந்திழையேசொல்லுமென்றாள்
அப்போது ஆரவல்லி ஆரணங்குஏது சொல்வாள்
நஞ்சுகள்பச்சைநாபி நான்குமுடாயிதுதான்
இருக்குதம்மாமுடாவினிலே எடுத்தாடிநாயகியே

தட்சணமே அரண்மனைக்குத்தானேடி
சுகளெல்லாம் நலமாகஎடுத்துவந்து
ள்ளுமொருகலமும் கொம்பனையாளந்நேரம்
ரமுடாவிலே அடைவாகவைத்தார்கள்
ந்தையுடபக்கலுக்கு கூசாமல்நான்போனால்
ர்த்தவர்கள்சிரிப்பார்கள் பட்டணத்துஜெனங்களெல்லாம்
ல்லதடி அக்காளே நன்றுச்சுகாரியங்கள்
காட்டைதலைவாசலிலே கொற்றவனும்வந்திருக்க
ரம்பாராதுபோலிருந்தால் பார்த்தவர்கள்நகையாரோ
சிறுபிள்ளையென்றுசொல்லி யிருக்கவுங்கூடாது
அதாசூரவீரனுந்தான் அழித்திடுவான்பட்டணத்தை
ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
சூதுகள்முன்னாக சூழ்ந்திருக்கவிட்டோமென்றான்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருசூதுகளை
சூதுகளைகொண்டல்லவோ தோர்க்கடிக்கவேணுமம்மா
இல்லாதபோனுக்கால் இறக்கடிக்கதப்பாது
அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லிதானெழுந்து
தங்கையவள்கூட்டுத் தயவாகத்தானடந்தாள்
கோழிக்குமுன்னாகரெண்டு கொள்ளெடுத்துப்போடுமென்றாள்
அப்போதுசூரவல்லி அன்பாகத்தானெடுத்து
கோழிக்குமுன்னாக கூசாமல்தான்போட்டாளே
கோழிதான்தின்று குறிவப்படுத்தையா
படுத்தநல்லகோழிப் பதையாமல்செத்துதையா
அக்காளுந்தங்கையுமாய் அன்பாகத்தான்பார்த்து
குதிரையைமெள்ள கொல்லுவோமென்றுசொல்லி
அல்லிராசபக்கலுக்கு வருகிறாளாரவல்லி
என்னடிபெண்ணே நீ இன்னேரமென்றுரைத்தான்
ஆரவல்லிதானும் அனர்த்தம்வந்துநேர்ந்ததென்று
வாயுந்திரவாமல் மன்னவனைநோகாமல்
எந்தவிதத்தில் இரக்கடிப்போம்குதிரைஎன்று
ஆகட்டுமென்றுகோபத்தை அடக்கினார்மனதிலேதான்
சுவாமிகளேயென்று தோற்றமுடன்தானழைத்து
குதிரைக்கேகொள்ளு கொண்டுவந்தேனென்றுசொல்லி
அப்போதுஅல்லிராஜா அன்பாகத்தான்வாங்கி
பண்டாரவிபூதியை பாங்குடனேதானெடுத்து
கொள்ளோடேகலந்தானே கொற்றவனுமப்போது

கலந்தெடுத்துமன்னவனும் கரியமால்தஞ்சமென்று
குதிரைக்குமுன்னாலே கொண்டுபோய்வைத்தானே
அப்போதுகுதிரையுந்தான் அடைவாகவந்ததுகாண்
ஆரவல்லிதானுமக்காளுந்தங்கையுமாய்
குதிரைக்குத்தண்ணீரு கொண்டுவாவென்றுரைத்தா
ஓடியேவந்துதங்கே யுற்றதொருகொப்பறையில்
நஞ்சுகள்பாஷாணம் நலமாகத்தான்போட்டு
தண்ணீரைத்தாறும் தயவாகத்தானனுப்பி
காகமுமன்னேரங் கரகரென்றுவிழுந்ததையா
அதுகண்டுஆரவல்லி அன்பாயெடுத்துவந்து [த்தா
கொப்பறையைக்கொண்டுவந்து குதிரைக்குமுன்னே
பண்டாரந்தானெடுத்து பாங்காகத்தான்போட்டு
விபூதிதானெடுத்து பாங்காகத்தான்போட்டு
குதிரைக்குமுன்னாக கொப்பறையெடுத்துவந்தான்
அந்நீரைகுதிரை அந்நேரந்தான்குடித்து
தண்ணீர்குடித்து தாகவிடாய்தீர்ந்துதையா
பச்சைநாபிதானுமப்போ பாலமிர்தமாச்சுதையா
கொக்கரித்துநின்ற குதிரையுமந்நேரம்
அப்போதுஅல்லிராஜன் ஆரவல்லியென்றழைத்தான்
ஏதையாசுவாமி எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
சூதுகளையெடுத்தாடி தோகையரேஎன்றுரைத்தான்
ஆரவல்லிதாயாருமானதொருபெண்களெல்லாம்
கொண்டுவந்தோமென்றுசொல்லிதோகையருமன்னேரம்
அக்காடிதங்கையரே ஆர்செய்தகுற்றமடி
கொள்ளுகள்தன்னோடே கூடினநஞ்சுகள்தான்
ஆனதொருபுரவிக்கு அமுர்தங்களாச்சுதம்மா
இதுவேகாரணங்கள் இதுவென்னமாயமென்றாள்
அந்தநல்லவேளையிலே அல்லிராஜர்கூறுகிறார்
அடி-எங்கையடி ஆரவல்லி எடுத்தாடிசூதுகளை
கொண்டாடிக்கொண்டாடி கொப்பனையேகொண்டாடி
இதுவேளைஇதுசமயம் இதமாகத்தான்கேட்டு
என்றுசொல்லிஅல்லிராஜன் அழைத்தானேயந்நேரம்
விருதுசமயம் விதமாகத்தான்கேட்டு
பட்டணத்திலுள்ள பலசெனத்தையழையுமென்றான
அழைத்துமிகவந்தார்களந்நேரம்பெண்களுந்தான்
வந்தநல்லசடையார் மன்னவரையிருக்கச்சொல்லி

இடங்கள்கொடுக்க எல்லவருமிறந்தார்கள்
அப்போது ஆரவல்லி அடைவாகக்கூறுகிருள்
சூதுகெலிக்கவந்த துரைமகனேவாருமென்ருள்
அப்போது அல்லிராச ஞர்ப்பரித்துகொக்கரித்து
மாயவனைத்தானினைந்து வாருனேமன்னவனும்
துரோபதையைத்தானினைந்து துரைமகனும்வாருனே
பத்திரகாளியைத்தானினைந்து பாலகனும்வாருனே
ஐவருந்தானினைந்து அன்பாய்வருகலுற்ருன்
விபூதிபண்டாரம் விதமாகத்தானெடுத்து
பூசிக்கொண்டானப்போது புண்ணியனுமல்லிமுத்து
குதிரையிடமேனியெல்லாங் கொற்றவனும்பூசலுற்ருன்
அஸ்வத்தின்மேலேறினன் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
அஸ்வமுங்கொண்டுவந்து அம்பலத்தில்விட்டதுகாண்
கூடின சபைநடுவே கொற்றவனுர்நற்புரவி
படுத்துதையா நற்புரவி பாங்கானசபைநடுவே
சபைநடுவேவீற்றிருந்தான் தார்வேந்தனப்போது
எடுத்தாடிசூதுகளை எந்திழையே ஆரவல்லி
இதுவார்த்தைகேட்டு இதமாகஆரவல்லி
தங்கையரைத்தானழைத்து தாஷ்டீகமாயேதுரைப்பாள்
எடுத்தாடியிருப்புதடி யேற்றதொருதங்கையென்ருள்
சொல்லுகிருளப்போது தோகையவள்மன்னனுடன்
இருப்புத்தடிகொடுத்தேன் இருதுண்டாயாகவேணும்
துண்டமதுதானுஞ் சரினிறையாயிருக்கவேணும்
இல்லாதபோனுக்கா விறக்கடிப்போம்தப்பாமல்
என்றுசொன்னுளாரவல்லி என்றுசொல்லுமவ்வளவில்
விபூதிபண்டாரம் வேந்தனுந்தானெடுத்து
இருப்புதடிமேலே இதமாகத்தான்போட்டு
பத்திரகாளியை பாங்குடனே தானினைந்து
இருப்புதடியிடதுகையி லிதமாகத்தான்பிடித்து
வலதுகையில்மந்திரவாள் வகையாகத்தானெடுத்து
வீரவாள்கொண்டல்லவோ வீசினனப்போது
இருதுண்டமாச்சுது இருப்புதடிதானும்
அப்போதுபலசனங்கள் ஆக்கரித்துக்கொண்டார்கள்
இருந்ததொருஆரவல்லி இருப்புதண்டந்தானெடுத்து
திருசுநிறையாக தூக்கிவிட்டாளப்போது
துண்டமதுரெண்டு சரியாகநின்றுதையா

ஆரவல்லியப்போது அடியக்காளே தங்கையரே
வெற்றிக்கொண்டானிப்போது வேந்தன் தான் கண்டீரோ
இருப்புக்கடலையை எடுத்தாடி தங்கையரே
அப்போது தங்கையவள் அன்பாகஎடுத்துவந்தாள்
மன்னனுடபக்கலிலே மங்கையர்கள் வைத்தார்கள்
மூன்றுகவைத்தார்கள் முழுவெள்ளைகடலையைத்தான்
அப்போது அல்லிராஜன் ஆர்ப்பரித்துஎதுசொல்வான்
இராஜசபையறிய நல்லதொருகடலையைத்தான்
உள்ளங்கையிற்றேய்த்து யொருகடலைபிசகாமல்
தேய்த்துயுமிபோக்கி தேசமன்னர்தானறிய
தந்ததேயுண்டானால் தார்வேந்தாவெற்றியென்றாள்
அப்போது அல்லிராஜன் ஆர்ப்பரித்துகொக்கரித்து
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனே தானினைந்து
இருப்புக்கடலையின்மேல் இதமாகத்தான்போட்டு
குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு கொற்றவனுமல்லிராஜன்
இருப்புக்கடலையை இதமாகத்தானெடுத்து
தேய்த்தானுமப்போது சிதறாமலெவ்வளவும்
தேய்த்தவுடனே திரமாயுதிர்த்ததுகாண்
பரந்திதே அன்னேரம் பார்மன்னர்தானறிய [னர்கள்
வெற்றிக்கொண்டு அல்லிராஜன் வேந்தனென்றுசொன்
இருப்புக்களிச்சட்டி யெடுத்தாடி தங்கையரே
நல்லது நல்லதென்று ரெட்டிப்பெண்கள் தானேடி
அப்போதுபெண்கள் அடைவாகத்தானெடுத்து
கொண்டுபோய்வைத்தார்கள் கொற்றவர்கள்முன்னுக
அந்தநல்லவேளையிலே அல்லிமூத்துஎதுரைப்பாள்
அல்லடிரெட்டிப்பெண்ணே அதுவிபரஞ்சொல்லுமென்
அப்போது ஆரவல்லி அன்பாகவேதுசொல்வாள் [முன்
இந்தக்களிசட்டித்தலையை யெவ்வளவுமில்லாமல்
கரண்டியெடுத்தாலே தோர்வையில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போது அல்லிராசன் மாயனையுந்தானினைந்து [டு
கொக்கரித்து அலைகொட்டி குதிரையின்மேலிருந்துகொண்
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனே தான்போட்டு
களிச்சட்டிக்குள்ளே கனத்ததொரு ஆயுதத்தை
உள்ளரவே திருப்பினல் உபாயமுள்ள அல்லிராஜன்
ஆயுதமுமப்போது அழகான தில்லையைத்தான்
எவ்வளவுமில்லாமல் எடுத்துதையா ஆயுதமும்

எடுத்துமிகமன்னவனும் எதிருகத்தானிறைத்தான்
இருபபுத்திவலேகொண்டு ஏதுரைப்பார்பலசனங்கள் [து
வெற்றிகொண்டான்மன்னவனும் வேந்தனே அல்லிமுத்
இருந்தசபையார்கள் எல்லோருஞ்சொல்லலுற்ருர்
ஆரவல்லிபார்த்து அசந்துபோய்வெட்கி நின்ருள்
தங்கையைப்பார்த்து தார்குழலுமேதுசொல்வாள்
இன்னமூன்றுவிருதுகள் இருக்குதுமங்கையரே
வெட்கமென்னவந்துதடி வேல்பொருதுங்கண்ணுளே
ஆரவல்லியப்போது அல்லிராஜன்முகம்நோக்கி
மன்னவனைப்பார்த்து மறுவார்த்தையேதுசொல்வாள்
களிசட்டிதன்னை காவலனேயிப்போது
நுறுங்கவே நூற்றெட்டு னுருக்கவேணும் அடியுமையா
நூற்றெட்டுசிப்பிகளு னுருக்கியபின்பாக
நிறையுமொருநிறையாய் நிற்கவேவேணுமையா
அப்படியிருந்தாலே அதுவெற்றியுள்ளதென்ருள்
அப்போது அல்லிராசன் அசுவத்தின்மேலிருந்து
ஆக்கரித்துவாளெடுத்து அடித்தானேசட்டிதன்னை
சபைகள்சபையரிய சாடினைல்லிராஜன்
இருப்புநல்லசட்டியை இதமாகநொருக்கியதே
நொருக்கியசட்டிதானும் நூற்றெட்டுகூருச்சு
நூற்றெட்டுகூறுதனை நேராய்நிறுத்தார்கள்
இருந்ததொருயபையார்கள் இதமாகமெச்சிக்கொண்டார்
அல்லிராசாவெற்றியென்று அனைவோருஞ்சொன்னூர்க
ஆரவல்லிமுகம்சோர்ந்து அசதிமிகப்பட்டாளே [ள்
பாவையர்கள்முகங்களெல்லாம் பஞ்சடைந்துவருகுதை
அப்போதுதங்கையரும் ஆரவல்லிமுகம்நோக்கி [யா
மன்னவனைத்தோற்றடிக்க வகையதுதானிருக்க
துக்கமதுவருவானேன் தோகையரே ஆரவல்லி
காதலனைத்தோற்கடிக்க கபடுகள்தானிருக்க
ஏங்கிமுகம்வாடி யிருப்பானேனேந்திழையே
அப்போது ஆரவல்லி ஆலித்துமுகம்நோக்கி
வெற்றிகொண்டராசாவே வேந்தரேகேளுமென்று
வீரமணிகம்பமொன்று விதரணமாயிருக்குதையா
அந்தநல்லகம்பத்தை அழகுள்ளமன்னவரே
வீச்சொன்ருயிருக்கவேணும் துண்டுமூன்ருகவேணும்
நிறையுமொருநிறையாய் நிற்கவேணும்ராசாவே

என்றுசொன்னுளாரவல்லி யேற்கவே அல்லிராசன்
குருவஞ்சிவாகனத்தை குலுக்கி அசைத்துவிட்டான்
அதட்டியெழுந்திருந்து அசுவமது நடந்துதையா
கம்பத்தினருகாக வந்ததே நற்புரவி
விபூதிபண்டாரம் மிதமாகத்தானெடுத்து
கம்பத்தின்மேலே காவலனுந்தான்றூவி
பத்திரகாளியம்மனை பாங்காகத்தானினைந்து
எடுத்தானேயப்போது யின்பமுடன் தன்வாளை
வீச்சொன்ருய்வீசினன் துண்டுமூன்ருச்சுதையா
ஆரவல்லிதானு மப்போதுதான்பார்த்து
எடுத்தாடி துண்டுகளை ஏற்றதொரு தங்கையரே
துண்டத்தைவைத்து தூக்கிவிட்டாள் திராசிலேதான்
அன்பாய்நின்ற தடைவாவொருநிறையாய்
இருந்துதையாஒருநிறையாய் எல்லோருங்கண்டார்கள்
கூடினசபைகளெல்லாம் கொற்றவனைவெற்றியென்ருர்
ஆரவல்லிதானும் அன்பாகத்தானுரைத்தாள்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளராசாவே
இன்னமொருபந்தயங்கள் இருக்குதையாராசரே
கோழிச்சாவலுக்கு கொற்றவனேயெதிராக
சாவலுக்கெதிராக தையலரேகொண்டுவாரும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிவீரனேதுசொல்வான்
இதுதானேபந்தயங்கள் இன்னமுண்டோசொல்லுமென்ருன்
அப்போது ஆரவல்லி அடியேனன்சொல்லுகிறேன்
விருதுகளொன்றுமில்லை வேறேயொருசூதுமாக
பந்தயங்களொன்றுமில்லை பார்வேந்தரென்றுசொன்ன
அப்போது அல்லிராசன் ஆலித்துஏதுசொல்வான் [ன்
எதிர்சாவல்கொண்டுவாரேன் ஏந்திழையேயென்றுசொன்
கூடாரம்வந்தல்லோ கொற்றவனுமுட்புகுந்தான் [னன்
புகுந்துமிகவல்லிராசன் புத்தியுள்ளமன்னவனும்
இந்திரர்க்குவுத்தரங்கள் எழுதியனுப்பவென்று
அல்லிராசனப்போது அடைவாகஎழுந்திருந்து
காலுமுகம்சுத்திபண்ணி கனிவாய்ஞ்சுத்தமிட்டு
தென்னவனுமப்போது திருநீறுந்தானுமிட்டு
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிதொழுது
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனையடிதொழுது
துளசிமலரெடுத்து துதித்தானேமாயவனை

அன்பாகநின்று ஐவரையுமடிதொழுது
தோத்திரங்கள்பண்ணி திரௌபதியையடிதொழுது
பண்பாகநின்று பத்திரகாளியைவணங்கி
தேவேந்திரனைத் திட்டமுடன்தெண்டனிட்டு
இந்திரனைமன்னவனும் இயல்பாகவுச்சரித்து
ஓலையெடுத்து வுத்தமனுஞ்சூரிதன்னல்
வாரியிருபுறமும் வகையாகக்கைபிடித்து
எடுத்துமிகவக்கணைகள் எழுதலுற்றான்மன்னவனும்
தேவேந்திரற்கு சிறப்புடையமன்னவனும்
பாண்டவர்களைவருக்கும் சிறப்புடையபேரனென்றான்
ஆரணங்குதுரோபதைக்கு அன்பானமருமகனான்
போர்மன்னராசனுக்கு புத்திரனுநானென்று
சங்குவதிநாயகிக்கு பிரியமானபாலகனான்
இந்திராணியம்மனுக்கு யேத்ததொருபேரன்காண்
சித்திராபுத்திரற்கு சீரானமைத்துனன்காண்
நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானசூதாட்டாம்
சூதாட்டமாடவேநான் தோற்றமுடன்சாவலது
சாவலுக்கெதிர்சாவல் தயவாயனுப்புமென்று
தேவேந்திரனார்க்கு சீரானபேரனுந்தான்
நான்கெலிக்கும்படியாய் கிருபைவைத்தனுப்புமையா
செந்திருக்கமுண்டுபண்ணி சீரானஓலைதன்னை
சுருளாகத்தான்சுருட்டிச் சுந்திரனுமல்லிமுத்து
ஓலையுந்தான்கொடுத்து வுத்தமனுமந்நேரம்
பரந்துதேயுலகம் பரலோகம்தானறிய
ஆகாயம்பறந்துதையா அண்டர்கோன்பக்கலுக்கு
வைத்துதேமடிமேலே மன்னனுடயுத்திரத்தை
தேவேந்திரனாரும் சிறப்புடையயுத்திரத்தை
வாசகத்தைப்பார்த்தவுடன் மகனாரையழையுமென்றான்
சித்திரச்சேனனும் சிறப்புடையமேலோர்களும்
வந்துநின்றடிபணிந்து வாய்திறந்தேதுரைப்பான்
வாருமைய்யாசுவாமி மன்னவருக்கதிபதியே
என்னையழைத்ததென்ன யெனக்கரியச்சொல்லுமென்று
இந்திரனுமப்போது யேதுரைப்பான்மைந்தனுக்கு [ன்
வாருமடாதப்பியரே வண்மையுள்ளதம்பியரே
தங்கைவளர்சங்குவதி தயவுடையபாலனவன்
சங்குவதிபெற்றெடுத்த தாஷ்டிகனுமல்லிமுத்து

ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பாகசூதுவெல்ல
வந்தானும்அல்லிராசன் மகாசூதுதான்வெல்ல
பின்னுமொருசூது பிரபலமாய்வெல்லவென்று
கோழிச்சாவல்வேணுமென்றுகொற்றவனும்ஓலைவிட்டா
ஓலைகண்டநாழிகைக்கி யுற்றதொருசாவலுந்தான்
அனுப்பிவைக்கவேணுந்தம்பி அதாசூரவீரனுக்கு
நமக்குமொருபேரன் நலமானஅல்லிமுத்து
உனக்கவன்மருமகன்தான் அன்பானஅல்லிமுத்து
சீக்கிரமாயனுப்புமென்று சீராகத்தானுரைத்தார்
ஐயர்சொல்தட்டாமல் அன்பானசிததிரசேனன் [வந்து
தன்னுடையசாவலைத்தான் தகப்பன்முன்னேகொண்டு
அலங்கரித்துசாவலைத்தான் அன்பாகசூரிகட்டி
சாவலுக்குபதேசம் தயவாகசொல்லலுற்றான்
ஆகாயம்போகாதே அந்தரத்தில்செல்லாதே
தென்றிசைவடக்குதிசை திசைதப்பிப்போகாதே
மேல்திசைகிழக்கு மேவிப்பறவாதே
நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானஆரவல்லி
அவளுடையகோட்டையிலே அழகானஅல்லிராசன்
இருக்கின்றானவ்விடத்தில் இதமாகநீர்போய்
அல்லிராசன்சொன்னபடி அடைவாகநீகேட்டு
வாருமடாவென்று வகையாயனுப்பிவிட்டார்
அப்போதுவருகுதையா ஆண்மையுள்ளசாவலுந்தான்
நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராகவருகுதையா
பறந்துதான்வருகுதையா பாலனிடபக்கலுக்கு
வந்துதேமன்னவன்பக்கல்வண்மையுள்ளசாவலுந்தான்
கூவிற்றுச்சாவல் கொக்கரித்து அப்போது
கூவினசத்தம் கொம்பனையாள்சாவலுக்கு
நெஞ்சிலிடித்தாப்போல் நினைவுதப்பிப்போச்சுதையா
ஆரவல்லிசாவலுக்கு ஆண்மைகள்குலைந்துதையா
மற்றுமொருக்கால் மன்னனிடசாவலுந்தான்
கூவிற்று அந்நேரம் கொடிமுடியுந்தானதிர
ஆரவல்லிசாவலுக்கு அடிவயிற்றைநோகுதையா
அந்தநல்லவேளையிலே யார்ப்பரித்து அல்லிராசன்
தேவேந்திரனுரை சீராகவடிபணிந்து
சாவலைக்கூப்பிட தயவாகவந்துதையா
அப்போது அல்லிராசன் அதட்டியேகூப்பிட்டான்

ஆரவல்லிசூரவல்லி அதுக்கேற்றவீரவல்லி
கொண்டாடிசாவலேத்தான் கொம்பனேயேயென்றுரைத்
அப்போதுஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையரும் [தான்
சாவலேத்தானெடுக்க தள்ளாடிவிழுந்துதையா
பதிங்கலப்பச்சரிசி பாங்குடனேவைத்தார்கள் [ரும்
இனியென்னசெய்வோமென்றுயேந்திழையாளெல்லோ
கையைமெஷ்ஷாநெறிப்பாரும் கண்ணீரைவிடுவாரும்
மந்திரத்தைச்செபிப்பாரும் மாயவித்தையிடுவாரும்
சூனியத்தைவிடுவாரும் தோர்வைவந்துதென்பாரும்
ஆரவல்லிவந்தல்லவோ அதட்டியேமந்திரித்து
மந்திரிக்கச்சாவலது மனதுசற்றேவிடிந்ததுகாண்
அப்போதுசாவலது அடைவாகத்தின்னுமையா
தின்றுமெள்ளநீர்க்குடித்து தேன்மொழியைப்பார்த்துதையா
பார்த்ததைக்கண்டல்லவோ பாவையர்களப்போது
கத்திகளைத்தாடுண்டுத்து கன்னியர்கள்கட்டலுற்றார்
கட்டினகாலம் கடுகெனவேநடந்துதையா
காலுரெண்டுமொண்டியையாகன்னியவள்சாவலுந்தான்
மொண்டிநல்லசாவலுந்தான் முன்னடத்திவாருர்கள்
அரண்மனையைவிட்டுமல்லோ அப்புறம்வருகையிலே
மற்றுமொருக்கால் மன்னனுடசாவலது
குறலிட்டுஅன்னேரங் கூவிற்றுசாவலது
அக்குரல்கேட்டு ஆரவல்லிசாவலது
மயங்கிவிழுந்துதையா மங்கையர்களெதிராக
அப்போதுமந்திரத்தை அதட்டியேமங்கையர்கள்
சொன்னர்கள்மங்கையர்கள் தோகைநல்லாளன்னேரம்
அந்நேரம்அல்லிராஜா அல்லிக்கொடியேதுசொல்வாள்
கொண்டாடிசாவலேத்தான் கொம்பனேயேயாரவல்லி
விருதுகள்வெற்றிகொள்ள மெல்லியரேகொண்டாடி
இதுவேளையிதுசமயம் யேந்திழையேகொண்டாடி
அப்போதுஆரவல்லி ஆனதொருசாவலுக்கு
நெஞ்சிலேகைப்போட்டு நேராகத்தான்பிடித்து
தண்ணீர்கொண்டுவருகலுற்றார் தாதியர்களன்னேரம்
கூடவேவந்துதையா கொம்பனேயாள்சாவலுந்தான்
விட்டார்களப்போது வேந்தர்சபைநடுவே
சாவலுக்கெதிராக சபைகளெல்லாந்தானறிய
விட்டானேயப்போது வேந்தனுமல்லிமுத்து

ஆரவல்லிதானும் அந்நேரஞ்சாவலேத்தான்
யெதிராகவிட்டாளே யேந்திழையாள்மவஞ்சலித்து
கன்னியுடசாவலது கடுகவேமனமயங்கி
பின்னலேயோடிப் புறங்காலிலுதைத்ததையா
அப்போதுவல்லிராஜன் அதட்டியேசாவலேத்தான்
பண்டாரந்தானெடுத்து பண்பாகத்தானினைத்தான்
அப்போதுமந்திரங்கள் அலறியேபோகுதையா
மந்திரங்கள்வேகவே மயங்கியேசாவலுந்தான்
பின்னுக்குநின்றுமே பிதலுதடிமங்கையரே
அப்போதுபலசனங்கள் ஆரவல்லிசாவலேத்தான்
வெற்றிகொண்டானல்லிராஜன் வேந்தனென்றுதான்
அப்போ ஆரவல்லி அதுவெற்றிதான்கொண்டு [சொல்லி
சாவலேத்தான்பிடித்து தள்ளிகொண்டுவந்தாளேயா
அப்போதுசாவற்கு அடிவயறுதான்குழம்பி
பிடிக்கப்பறக்குதையா பெண்ணங்குசாவல்து
மன்னனிடசாவலது மதமீறியன்னேரம்
ஆரவல்லிசாவலேத்தான் அதட்டியுதைத்ததையா
உதைத்தபோதல்லவோ யுத்தமியாள்சாவலுந்தான்
ஈரகுலேயுமற்று யிருதுண்டமாச்சுதையா
அப்போதுபலசனங்க ளெல்லோருந்தான்கூடி
குருகுலத்துமன்னவன்கொன்றுமேவெற்றிகொண்டான்
அப்போது ஆரவல்லி அழகுமனந்தான்சோர்ந்து
எண்ணுதுமெண்ணியே ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
உருகிமனங்கலங்கி யுத்தமியாளோதுசொல்வாள்
எழுதினதெப்படியோ யெழுதினவன்சொல்படியோ
வந்தவந்தராஜாவை வாளாலேத்தான்வதைத்து
தரணிமுழுதுந் தயவாகஆண்டிருந்தோம்
பாலகனய்வந்த பார்மன்னன்தன்னகையிலே
குழந்தையைப்போல்வந்து கொற்றவனார்தன்கையிலே
கைச்சிறைப்பட்டு கலக்கமும்பண்ணிவிட்டார்
அருமையழியவென்று ஆயனரெழுதிவிட்டார்
நம்மாலேயென்செயலாம் நாயகமேதங்கையரே
மங்கையர்களப்போது மனக்கவலேதானுகி
இருக்குமந்தவேளேயிலே யேற்றதொரு அல்லிராஜன்
தேவேந்திரராஜன் சீராகவனுப்பி
சாவலேத்தானெடுத்து சந்தோஷமாகவேதான்

இந்திரனூர்பக்கலுக்கு ஏகுமென்றுவல்லிமுத்து
போவென்றனுப்பிவிட்டார்!போர்மன்னன்மைந்தனுமே
குக்கிடம்தானுமப்போ கொற்றவனூர்சொற்படிக்கு
பறந்துதையாசாவலுந்தான் பரலோகந்தானேக்கி
தெய்வலோகந்தன்னிற்போய்சேர்ந்துதையா சாவலுந்தான்
அல்லிராசனப்போது அன்பாகயேதுரைப்பான்
ஆரவல்லிசாவலைத்தான் அனைவோரும்பாருமென்றுன்
பாங்காகப்போடச்சொன்னூர் பார்மன்னனப்போது
நல்லதென்றுகாவலர்கள் நலமாகத்தான்போட்டு
அப்போதுஅல்லிராஜன் அடைவாகத்தான்பார்த்து
ஆளாளொருபங்கு அடைவாயெடுங்களென்றுர் [கள்
பட்டணத்துசெனங்களெல்லாம் பங்கெடுத்துப்போனூர்
பனிரெண்டுநாள்சரியாச்சு பட்டணத்திலுள்ளவற்கு
காவலைக்கொடுத்துவிட்டாள் தையனல்லாளாரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மனைவோருந்தான்கூடி
வாருமடிதங்கையரே மன்னவனுமிப்போது
வெற்றிகொண்டான்கண்டீரோ வேந்தனுமல்லிமுத்து
வெற்றிகொண்டமன்னவற்குவேணபடிசெய்யவேண்டும்
அரண்மனையில்வாழும் ஆரணங்குபதிவிரதை [தான்
வைத்துவளர்த்தோமே வண்மையுள்ளபெண்களுக்குத்
வெற்றிகொண்டமன்னருக்கு வேணபடிசெய்வதற்கு
கொடுப்போமென்றுதான்பேசி கொம்பனைமார்நிற்கையி
மன்னவனுமல்லிராஜன்மங்கையரைத்தான்பார்த்து [லே
ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மாண்டிருந்தபட்டணத்தை
வெற்றிகொண்டான்கண்டாயோ வேந்தனுமப்போது
பட்டணமும்நம்முதடி பரிவாரம்நம்முதடி
சீமையுநம்முதடி தேசங்கள்நம்முதடி
தோழியருந்தாதியரே தோகையர்களெல்லோரும்
அடப்பங்கட்டிவாங்களடி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
என்றுசொல்லிமன்னன் இதமாகத்தானுரைக்க
அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகயேதுசொல்வாள்
வாருமையாசுவாமி வண்ணமுடிவேந்தரசே
வெற்றிகெலித்துகொண்டாய் விண்ணவர்கள்தானறிய
மெச்சினேனும்மை வெற்றிப்பெண்தாரேனையா
தங்கமுடிவேந்தே தனஞ்செயமேயிப்போது

மாலையிட்டுத்தானும் மங்கிலியந்தான் தரித்து
கொண்டுபோவென்று கொப்பனையாள் தானுரைத்தாள்
அவ்வார்த்தைக்கேட்டு அல்லிராசாதான்சிரித்து
ஏதடிபெண்ணரசே யேழைமதிபோனுயோ
சொன்னசபதங்கள் தோகையரேயிப்போது
மதிகெட்டுப்பேசுகிருய் மங்கையரேயிப்போது
தோர்வையும்வந்துதென்ருல் சொல்படிகேளாமல்
வார்த்தைதப்பிப்பேசுகிருய் மங்கையரேயிப்போது
அப்போதுஆரவல்லி அடியேன் நான்செய்தகுற்றம்
பொறுக்கவேணுமென்று பூவையர்களெல்லோருந் [ருள்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள் ஆசாரம்போற்றிநின்
வெற்றிப்பெண்கொடுத்தாளே வெற்றியதாச்சுதையா
சீமையெழுகடலுந் தென்னவனேவெற்றியென்று
பேருகளுந்தானிருக்கும் பெருமைகளுமுண்டாகும்
நீடூழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்தில்பேருக்கும்
பாரதமாயெங்கும் பண்பாயிருக்குமையா
என்றுசொல்லிபெண்களெல்லாம்இயல்பாயுரைத்தார்கள்
அப்போதுஅல்லிராஜன் ஆரவல்லிதன்னுடனே
ஏதுரைப்பான்அல்லிராஜன் ஏற்றதொருமங்கையுடன்
நீ-கற்றதொருவித்தையெல்லாங்காரிழையாள்கற்றிருப்பா
வஞ்சனைசூனியமும் வாய்த்தொருபில்லிகளும் [ள்
கற்றிருப்பாளுநன்பகளுங் கன்னியவள்பல்வரிசை
எங்களுக்காகாது யேற்றதொருமன்னவற்கும்
குருகுலத்துமன்னவற்குங் கொற்றவர்க்குமாகாது
எள்ளளவுகளவுகண்டால் எங்களுக்காகாது
இவ்வார்த்தைதானும் எடுத்துரைத்தான்மன்னவனும்
அப்போதுபெண்களுந்தான் அடைவாகயேதுரைப்பார்
மன்னவனேசுவாமி மிதியுள்ளதுரையே நீ
பாவையர்கற்றவித்தை பல்வறிசைதானறியாள்
நிலவரையிலிருந்து நேராகத்தான்வளர்ந்தாள்
சூரியனைக்கண்டதில்லை தோகையவள்பல்வரிசை
அம்பலத்தேவந்ததில்லை அரசர்களைக்கண்டதில்லை
அழகில்மிகுந்தவள்காண் ஆரணங்குபல்வரிசை
பூவையரைபோல பூவுலகிற்கண்டதில்லை
இராசாவுக்கேற்ற இரம்பையவள்வரிசை
அப்போது அல்லிராசன் அன்பாகயேதுரைப்பான்

மந்திரங்களில்லேயென்று வண்மையுள்ளபூவையரே
இந்தசபையறிய யெடுத்துரைக்கவேணுமென்றான்
சத்தியமாகவே சபைநடுவேசொல்லலுற்றார்
ஆரணுருந்தானறிய ஆயருந்தானறிய
இந்திரனார்தாமறிய யிமையவர்கள்தாமறிய
ஒன்றுமறியாள்காண் யுற்றதொருபல்வரிசை
என்றுதான்சொன்னாளே யேற்றதொருசபைநடுவே
அந்தவிசேஷம் அறிந்துகொண்டு அல்லிராஜன்
பல்வரிசையென்பவளே பாங்குடனேயிப்போது
கூப்பிட்டுவாடி கொம்பனேயாளாரவல்லி
என்றுசொல்லமன்னவனு மேற்றதோராரவல்லி
தயவாகக்கேளுமையா தையலும்நான்கூறுகிறேன்
கலியாணஞ்செய்து கணப்பிரியமுடனேதான்
பந்தலும்போட்டு பாங்காயலங்கரித்து
மணவரையும்போட்டு வகையாயலங்கரித்து
அரசாணிநாட்டி ஆனதொருமணவரையில்
மாப்பிள்ளேயும்பெண்ணேயும் மணமிட்டலங்கரித்து
கைக்கோர்வைவிட்டு காட்சியாயலங்கரித்து
மாலேமணம்பூண்டு மங்கிலியந்தான்தரித்து
நாகவல்லிசெய்து நன்றாகயிப்போது
மஞ்சள்நீராடி மாப்பிள்ளேக்குச்சனங்கள்
கொடுத்தனுப்பவேணுமையா கொற்றவனேராஜாவே
இந்தவிசேஷம் இதமாகத்தான்கேட்டு
அல்லிராஜாவும் அன்பாகயேதுசொல்வான்
வாருமடி ஆரவல்லி வார்த்தைசொல்லக்கேளுமடி
எந்தனிட குருகுலத்தில் ஏற்றதொருராஜாக்கள்
குருகுலத்துராஜமன்னர் கொற்றவர்கள்காணுமல்
மாமன்மார்காணுமல் மாமியாறறியாமல்
மாப்பிள்ளேக்கோலம் மாமன்மாரறியாமல்
மங்கிலியங்கட்டினது மைத்துனமாரறியாமல்
சங்கீதப்பெருமைதன்னே தகப்பனூரறியாமல்
உலகமறியாம லொருத்தருங்காணுமல்
கலியாணமுடிப்பதில்லே கன்னியரேஆரவல்லி
தர்மரிடம்போயல்லவோ தரணியிலொளியாமல்
விவாகமுடிப்பேண்டி வீரவல்லிஆரவல்லி
அப்போதுஆரவல்லி அககாளுந்தங்கையுமாய்

விவாகமுடித்தல்லோ வெற்றிகொள்ளவேணுமையா
கலியாணம்பண்ணியலலோ காவலனேயிப்போது
கொல்லுவோமென்றிருந்தேன் கொம்பனையேதங்கைய
கன்னிகையில்சிக்காண்டி காவலனுமிப்போது [ரே
சூதுக்குசிக்காண்டி துரைமகனுமிப்போது
அல்லிராசா அப்போ ஆரணங்கைதான்பார்த்து
வாய்மிரட்டி அரசாண்டாய் வகையற்றரெட்டிபெண்ணே
என்னையுமப்படிக்கு யெண்ணிகொண்டீர்யேந்திழையே
என்றுசொல்விசில சனங்களிடகட்சியாய்சொல்லுவார்க
வந்தொருமன்னவனும் மனதிலேகொஞ்சமதாய் [ள்
என்னுயிரேயேந்திழையே யெடுத்தாடி பெட்டியைத்தான்
எடுத்துவந்து ஆபரணம் ஏந்திழைக்குபூட்டலுற்றார்
மார்பில்பதக்கமும் வயிரமணித்தாவடமாம்
ஆரணங்குதன்கழுத்தில் அழகானசிந்தாக்கும்
பத்துவிரலுக்கும் பசும்பொன்னால்மோதிரமும்
கொப்பிட்டாள்வாளியிட்டாள்கொந்தளப்பொன்னோலையிட்
அறப்புக்கடையம் அணிவளையல்பொன்னாலே [டாள்
உத்தரியபொற்பதக்கம் ஒளியுள்ளதாவடமும்
சித்திரமுகப்புள்ளுஞ் சிந்தாக்குத்தாவடமும்
முன்கைக்குமூதாரி முழக்கடைமோதிரமும்
அந்தமுள்ளகாவலுக்கு அழகானபாடகமும்
விந்தையுள்ளதண்டைகளு மேற்சிலம்புதானுமிட்டு
காலாழிபீலாழி கனகரத்தினமோதிரம்
ஒட்டியாணங்கட்டி வுயர்ந்தயிடையிருக்கும்
ஏழாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரநீலபட்டுடுத்தி
வாலைப்பிராயமுள்ள மங்கைத்திருவயற்கும்
இன்னமுண்டுஆபரண மேந்திழைக்குபூட்டினது
எண்ணிமுடியாது யெடுத்துரைக்கக்கூடாது
சித்தமடிமங்கையரே சிங்காரஞ்செய்தபின்பு
எலுமிச்சங்கனியும் இதமாகத்தானெடுத்து
மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மறவாமல்தான்கொடுத்து
பல்வரிசைஅடிமடியில் பாங்காகவைக்கச்சொல்லி
பூவையற்குபுத்திசொல்லி போதவேதானுரைத்தார்
அல்லிராசாஉன்கணவன் ஆனதொருபெண்திருவே
உன்னை-மன்னவனிப்போது மாலையிடவேணுமென்று
தர்மாபுரந்தானோக்கி தயவாகயிப்போது

உன்னையுங்கூட்டி யுற்றதொருநாயகனும்
போதப்பயணமதாய் பொற்கொடியேநிற்கிறார்
மன்னவனும்போர வழியிலேதண்ணியென்று
கேட்டதேயுண்டானல் கிளிமொழியேபெண்திருவே
நீ-வழியிற்றடாகமது வனந்தனிலேகண்டதில்லை
தவனமென்றுகேட்டானுனல் தங்கவிடாய்தான்தீர
மடியிலிருக்குமந்த மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து
மன்னவன்கையிலே மனமகிழ்ந்துநீகொடுத்தால்
கண்ணிலேயொற்றினல் மயக்கமதுவுண்டானல்
மற்றுமொருக்கால் மயக்கமதுவுண்டானல்
எலுமிச்சங்கனியெடுத்து இதமாகச்சார்பிழிந்து
உங்களுக்குவாங்கினல் உற்றதொருதாகமிது
நிற்குமடிபெண்திருவே நிச்சயமாய்நீகொடுத்தால்
என்றுபுத்திசொல்லி யிதமாகப்பெண்களுந்தான்
கூடியேவாருர்கள் கொம்பனைமாரெல்லோரும்
நடத்தியேவாருர்கள் நாணயங்கள்தானகை
பல்வரிசைநடுவாக பாங்கியர்கள்சுத்திவர
கூட்டிவந்தாரந்நேரங் கொற்றவர்கள்முன்பாக
அல்லிராசன்முன்பாக ஆரணங்கைவிட்டார்கள்
அப்போது அல்லிராசன் அன்பாகத்தான்பார்த்து
மனதில்நினைததானே மன்னவனும்யோசனைகள்
பெண்தாரேனென்று ஆரவல்லிபிரியமுடன்தானுரைத்
சொன்னசொல்தவருமல் தோகையரும்ஆரவல்லி [தாள்
கொண்டுவந்துவிட்டாளே கொம்பனையாளிப்போது
வஞ்சமில்லையென்று மன்னவனுந்தாநினைந்தான்
பின்னுமொருயோசனைகள் பிரபலமாய்த்தானைந்து
சபைகள்சபையரிய சத்தியமுஞ்சொன்னுர்கள்
என்றுமனதிலே யெண்ணினுர்மன்னவனும்
பல்வரிசைபெண்ணணங்கை பார்த்தானேபாலகனும்
பார்த்தவுடன்மன்னவர்க்கு பைங்கிளியாள்தன்வடிவு
மயக்குதேத்ன்னேரம் மன்னவரைநினைவுதப்ப
பண்டாரந்தான்மறந்தான் பைங்கிளியைக்கண்டவுடன்
ஆலவாய்நீறுதன்னை அடைவாகத்தான்மறந்தான்
ஆரணங்கைக்கண்டவுடன் அறிவுவேருச்சுதையா
மயக்கத்தினலே மன்னவனுமப்பொழுது
ஆரவல்லிதனைப்பார்த்து அம்மாடிபெண்திருவே

பெண்ணையனிப்பிவிடு போய்வாரேனென்றுரைத்தான்
அப்போது ஆரவல்லி அதுவேகருமமென்று
பல்வரிசைதனைவளர்த்த பைங்கிளியாளந்நேரம்
போய்வாடிமகளேயென்று புத்திமதிதானுரைத்து
மன்னவனு நீயுமாய் மகாராசியாய்வாழ்ந்திருக்க
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையரைதானனுப்பி
போற்றிவிடைகொடுத்து பூவையரையனுப்பிவிட்டாள்
அப்போதுபல்வரிசை அன்புடனேதான்கொடுத்து
அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு ஐயாவேபோங்களென்றுள்
குதிரையைவிட்டிறங்கி கொம்பனையைமேலேற்றி
அஸ்வத்தின்மேலேறி ஆனதொருமன்னவனும்
குதிரையின்மேலேறி கொற்றவனுமுன்னாக
நான்போய்வாரேனம்மா நல்லதுணைஎந்தனுக்கு
போய்வாடிமகளே புத்தியுள்ளமன்னன்பின்னே
இரக்கடித்துப்போட்டு யென்கிட்ட நீவருவாய்
கணவனையிரக்கடித்து கன்னியரே நீவருவாய்
ஆரவல்லியிவ்வார்த்தை அவளுரைக்கும்வேளையிலே
மன்னவற்கும்கன்னியற்கும் மாருட்டமாயிருந்ததுகாண்
இருந்துமயக்கமிஞ்சி யிருக்குமந்தவேளையிலே
மயக்கந்தெளிந்து மன்னவற்குநினைவாகி
குதிரையைமெள்ள குதிக்காலில்தட்டினான்
தட்டினபோது தார்வேந்தன்புரவியது
தர்மாபுரம்நோக்கி யிடம்பார்த்துபறந்துதையா
பறந்துநன்றாய்வருகையிலே பண்பானகானகத்தே
மன்னவர்க்குமயக்கும் வந்துதையா நடுவழியில்
அசுவத்தைநில்லுமென்று அன்பாகத்தானுரைத்தான்
அப்போது அஸ்வமது அன்பாகநின்றுதையா
கொற்றவனுமப்போது குதிரையைவிட்டிறங்கி
பல்வரிசைதனை பாங்குடனேயிறக்கிவிட்டு
பூமியிற்றானிரங்கி புண்ணியனுமப்போது
இருக்குமந்தவேளையிலே யேந்திழையாள்மந்திரங்கள்
ஆரவல்லிமந்திரங்கள் அடவாகமன்னவனை
சூனியங்களப்போது துரைமகனைச்சூழ்ந்துதையா
உடம்புமங்கவெல்லாம் நுழைந்துதையா அந்நேரம்
மயங்கிவாயன்னேரம் மங்கையரைத்தானழைத்து
பல்வரிசைபெண்ணணங்கை பண்பாகதான்பார்த்து

உடல்சோர்ந்துவருகுதடி யுத்தமியேபல்வரிசை
தண்ணீர்தவிக்குதடி தாகவிடாயாகுதடி
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் இதமானபல்வரிசை [தாள்
மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மன்னவனூர்கைகொடுத்
அப்போதுஅல்லிராஜன் அடைவாகத்தான்வாங்கி
முகத்தோடேமுகம்வைத்து முகந்தானேயந்நேரம்
பூச்செண்டை முகந்தவுடன் புண்ணியர்க்கந்நேரம்
விடவிடத்தன்னேரம் வெகுமயக்கமாச்சுதையா
கன்னியரைத்தான்பார்த்து கட்டழகனேதுரைப்பான்
மயக்கமெத்தவாகுதடி வல்லுயிருபோகுதடி
இரத்தினகம்பளியை நலமாகவிரியுமென்றான்
புன்னைமரத்தடியில் பொற்கொடியாள்தான்விரித்தாள்
கம்பளியைத்தான்விரித்து கணவனைத்தானழைத்தாள்
அப்போதுஅல்லிராஜன் அடைவாகத்தான்வாங்கி [தான்
நடந்துவந்துமன்னவனும் இரத்தினகம்பளிமேலிருந்
இருந்தபொருமன்னவனும் ஏதுரைப்பானன்னேரம்
பெண்ணணங்குபல்வரிசை பூவையரேகேட்டருள்வீர்
கொஞ்சுங்கிளிமொழியே கோதையரேபெண்மயிலே
மானுமயில்போல மங்கையரைஉன்னைவிட்டு
நான்போரேன்சிவலோகம் நாயகியேயென்றுரைத்தான்
அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயேதுரைப்பாள்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளதுரைமகனே
சிவலோகம்போகவந்த சேதியென்னசொல்லுமையா
என்றுறைத்தாள்பல்வரிசை இதமாகக்கேட்கையிலே
மன்னவனுமப்போது மறுவபர்த்தையேதுசொல்வான்
தண்ணிதவிக்குதடி தவனவிடாய்மெத்தவென்றான்
பல்வரிசையப்பொழுது பாங்குடனேபழங்கொடுத்தாள்
மன்னவனும்வாங்கி வகையாகச்சார்பிழிந்து
பிழிந்தபொருசாரத்தை புண்ணியனுந்தான்குடித்தான்
நஞ்சுகள்தானும் நன்மயக்கம்வந்துதையா
உடம்புவெடுவெடுத்து உள்ளுயிரைவாங்குதையா
பூமியிலேதன்னுடைய பொய்க்கூட்டைத்தான்போட்டு
ஆகாயம்போனாரே அண்டர்கோன்சபையறிய
அல்லிராஜாசொரூபம் அடைவாகநின்றுகொண்டு
சிறுபிள்ளைதன்னுடனே சேர்ந்துவிளையாடலுற்றான்
தெய்வலோகம்குடியாக சேர்ந்தானே அல்லிராஜன்

அப்போதுபல்வரிசை அடைவாக அழுகலுற்றாள்
மன்னவனேஎன்னைவிட்டு வானுலகஞ்சேர்ந்தீரோ
வெற்றிகெலித்து விருதுகள்வென்றதுவும்
சூதுகெலித்து சூனியத்தைவென்றதுவும்
உந்தனிடபட்டணத்தில் ஒருவரறியாமல்
தந்தையறியாமல் தனிவழியிலிரந்துவிட்டீர்
என்னைநடுகாட்டில்விட்டீர் கணவனேயென்றுரைத்தாள்
தண்ணில்லாத்தாமரைபோல் தயங்கிமனம்வாடுகிறேன்
என்னைக்கெடுக்கவென்று யெத்தனைநாள்தவமிருந்தீர்
ஆறுமறியாமல் அரையிலேபெண்வளர்ந்தேன்
தலையிலெழுத்தோ தலைநாட்டான்சொற்படியோ
பிள்ளையென்றுதான்வளர்த்த பெற்றதாயார்கையாலே
மகளைகெடுக்கவென்று மங்கையும்நினைப்பாளே
எந்தனையுங்கொல்லாமல் என்கணவனைத்தான்மடித்தார்
கணவனுடன்சாகாமல் காரிகையும்நின்றுவிட்டேன்
மணவாளனென்றுசொல்லி மங்கையருந்துடர்ந்துவந்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுபுலம்பலுற்றாள் [தேன்
விழுந்துபுரண்டழுதாள் மேலானபல்வரிசை
மார்பிலடித்துக்கொண்டு மங்கையருந்தானழுதாள்
மட்டற்றகண்ணீரை மார்போடேதோரவிட்டாள்
அழுதுபுலம்பி அந்நேரம்ஏதுசொல்வாள்
கட்டழகாயெந்தனுக்கு கலியாணஞ்செய்தபின்பு
கூட்டாயிருக்காமல் செத்துமடிந்தீரோ
சத்ராதிஆரவல்லி சதிபண்ணிகொன்றுவிட்டாள்
அப்படிசெய்ததொரு ஆரணங்குபெண்டுகளை
அக்காளுந்தங்கையரும் ஆண்டிருந்தபட்டணமும்
பட்டணத்திலுள்ளதெல்லாம் பாங்காயிறக்கடிக்க
எமலோகம்போன என்கணவன்பிறந்துவந்து
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
ஈடழித்துப்போட்டு என்னைமணம்புணர்த்து
கொண்டுபோகவேணுமையா கோதைபங்கர்வென்றுசொ
அரியுஞ்சிவனையுந்தான் அன்பாகதானினைந்தாள் [ல்லி
பஞ்சணையின்மேலே பைங்கிளியாள்தானிருந்தாள்
உற்றாருறன்முறையார் ஊரிலுள்ளஜனங்களெல்லாம்
தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரர்சேனையெல்லாம்
கண்டுகளித்து கட்டழகாபோகாமல்

இப்படித்திரிந்து சிவலோகம்போனாயோ
அன்னாலொருஎண்ணமில்லை என்றாளேயேந்திழையாள்
மமண்ணாய்ப்போனமானம் வெள்ளைப்பிடித்தாற்போல்
ஒருவரறியாம லுற்றவனந்தனிலே
ஆறுமறியாமல் அத்வானகானகத்தே
போகவும்வேணுமோ புண்ணியனேவுன்ஜீவன் [ன்
எழுதிவிட்டான் தன்குறையோ ஏதொன்றும் நானறியே
அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகவெழுந்திருந்து
மன்னனைப்பிரட்டி மங்கையருந்தான்பார்த்து
ஏனையாசுவாமி ஏந்திழையாளழுகிறது

இறந்துபோன அல்லிராசனுக்கு பல்வரிசை புலம்பல்

பெண்ணாள்புலம்புவது பெருமாளறியாயோ
மங்கையழுகிறது மகாதேவரறியாயோ
நான்படுந்துயரமெல்லாம் நாயகனேயுன்செவியில்
கேழ்க்கிலையோவுன்செவியில் கிருபைக்கடலோனே
என்துயரங்கேட்டு ஈஸ்வரருந்தானிறங்கி
மங்கிலியப்பிச்சையது மடிபிச்சைதந்தாலே
உன்மனதுக்கல்லோ ஈஸ்வரரேதஞ்சமென்றாள்
இப்படியாகயெண்ணி யேந்திழையாள்புலம்பையிலே
ஆண்டாண்டுதோறும் அழுதாலும்பூமியிலே
மாண்டிறந்துபோனவர்கள் வருவதில்லையென்று
சபத்தைஎடுத்தடக்க தாரணியிலொருவரில்லை
சாதிஜனமிருக்க தன்னந்தனிக்காட்டில்
மக்கள்மனுவிருக்க வனத்திலிவர்மாண்டாரே
தாய்தகப்பன்தானிருக்க தனிப்பிணமாய்நின்றாரே
நாய்நரிகள்தானிருக்க நலமாகதின்னுமென்று
பார்மன்னன்தலையில் பாங்காகஎழுதினீரோ
எழுதினஎழுத்தையல்லோ யின்னதென்று நானறியேன்
உன்னையெடுத்து யிவ்விடத்திலடைக்கவையா
என்னாலேயாகுமோதான் எனக்கிசைந்தமன்னவனே
ஆரென்பாரொருவரில்லை அத்வானகாட்டிலேதான்
எப்படிக்குச்சொல்லி ஏந்திழையாள் தானழுதாள்
நான்-பெண்ணாய்பிறந்துமே பேருலகிலுந்தனுக்கு
ஆதரவுயில்லாம லலைந்துதவிக்கிறேன்காண்
பார்க்கப்பயமாகுதுகாண் பத்தாவேயென்றழுதாள்

ஆரைநம்பி நானிருப்பேன் ஆரணியவனத்திலேதான்
ஊரைநான்போனாலே ஊரிலுள்ளபெண்களுந்தான்
பத்தாவைக்கொன்றுவிட்டு பாவியிவள்வந்தாளென்று
என்னீடுபெண்களெல்லா மேசுவாரேமன்னவனே
பேடைமயில்போல பிரண்டுவிழுந்தாளே
தனியாகநின்று தலைமேலேகையைவைத்து
அலுத்துசலித்துமல்லோ ஆரணங்குதானழுதாள்

பல்வரிசை கணவனைவிட்டு தாய்வீடுவருதல்.

மன்னவனைவிட்டகன்று மங்கையருந்தானெழுந்து
உருண்டுமனம்வாடி வுத்தமியாள்நடக்கலுற்றாள்
நடந்தாளேபல்வரிசை நாயகனைவிட்டகன்று
தடம்பார்த்துபல்வரிசை தனிவழியேநடக்கலுற்றாள்
வந்ததடம்பார்த்து மன்னவனைவிட்டகன்று
போனாளேபல்வரிசை பொற்கொடியாள்மனைநோக்கி
ஆரவல்லியந்நேரம் அக்காளுந்தங்கையுமாய்
கோபுரத்தின்மேலேறி கொம்பனையாள்பார்க்கலுற்றாள்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆரணங்குபல்வரிசை
வாராளேபெண்திருவும் வாடிமுகஞ்சோர்ந்து
கண்டாளேஆரவல்லி கன்னியையன்னேரம்
சந்தோஷமாகவே தயவாகபெண்களுந்தான்
கோபுரத்தைவிட்டுமல்லோ குதித்திரங்கியோடிவந்து
புகழ்வாரவழிதனிலே மங்கையர்களோடிவந்து
கண்ணீரைத்தான்துடைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு

ஆரவல்லி பல்வரிசையாகிய தன்மகளுக்கு சமாதானங்கூறல்.

புலம்பிவநதஞாயமேன் பொற்கொடியேசொல்லுமெனறா
அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயேதுசொல்வாள் [ள்
கணவனும்நானுமாக கானகத்தில்போனதுவும்
மன்னவனும்மதிமயங்கி மறுவார்த்தையுரைத்ததுவும்
தண்ணீர்தாகமென்று தயவாகக்கேட்டதுவும் [வும்
மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மன்னன்கைக்கொடுத்தது
எலுயிச்சய்பழமெடுத்து இதமாகக்கொடுத்ததுவும்
மன்னவனுந்தான்மயங்கி வானுலகஞ்சேர்ந்ததுவும்
அப்போதுபல்வரிசை அந்தவகைசொன்னபின்பு
ஆரவல்லி அப்போது அக்காளுந்தங்கையுமாய்

மன்னவனைக்கொன்றோமடி மறுவெற்றிபெற்றோமடி
நம்பளைப்போலேயல்லோ ராச்சியத்திற்பெண்களில்லை
பல்வரிசைபெண்ணுக்கு பண்பாகபுத்திசொல்லி
எந்தன்மகளாரேயென் களஞ்சியமேகண்மணியே
பொன்னின்மணியேயென் பூவையரேபல்வரிசை
வந்ததொருமன்னவனும் வாளுளிறந்தானே
மன்னவனுஞ்செத்து வானுலகஞ்சேர்ந்தானே
நம்பளுக்குவெற்றியது நாயகியேயுண்டாச்சு
உன்மனதுக்குளள்ளளவு வுறக்கமதுதான்வேண்டாம்
மனதுசலியாதே மங்கையரேபல்வரிசை
உனக்குநானின்னம்வேறே வுலகத்தில்மன்னவரை
தேடிப்பிடித்து திருக்கலியாணம்பண்ணுகிறேன்
எதுக்குமஞ்சாதே யேந்திழையேயென்றுரைத்தாள்
நிலவரமாளிகைக்கு நீதியுடன்நடத்திவந்து
புத்திமதிசொல்லிப் போனார்கள்பெண்களுந்தான்
அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயெழுந்திருந்து
கதவைமிகச்சாற்றி கனக்கவேதாள்பூட்டி

பல்வரிசை சிவனைத்தியானித்து தோத்திரஞ்செய்தல்.

சிவனைமிகநினைந்து சிந்தித்துத்தானழுது
மாயவனைத்தானினைந்து மனக்கவலையாயழுது
ஆரவல்லிபண்ணிவைத்த அபகேட்டைதானினைந்து
புருஷனைக்கொன்றுவிட்ட பெரும்பாவியானேனென்று
அழுதுபுலம்பி ஆரணங்குஅந்நேரம்
மற்றுமொருக்கால் மகாதேவரைத்தெண்டனிட்டு
சிந்திதது நின்று சிவனையடிதொழுது
அர்ச்சித்துநின்றுமவள் ஆயனைஅடிவணங்கி
வந்ததொருமன்னவனும் வாகானவென்கணவன்
விருதுகெலித்து வெற்றிகொண்டுபோரவனை
சத்ராதிஆரவல்லி சதிபண்ணிக்கொன்றுவிட்டாள்
அப்படிசெய்ததொரு ஆரணங்குபெண்டுகளை
அக்காளுந்தங்கையருப் ஆண்டிருந்தபட்டணத்தை
பட்டணத்திலுள்ளதெல்லாம் பாங்காயிறக்கடித்து
எமலோகம்போனதொரு என்கணவன்பிழைத்துவந்து
ஆரவல்லிபட்டணத்தை யழித்துச்சிறைபிடித்து
ஈடழித்துபோட்டுமவர் என்னைமணம்புணர்ந்து

கொண்டுபோகவேணுமையா கோதைபங்காவென்றுசொ
அரியும்சிவனையும் அன்பாகத்தான்வணங்க [ல்லி
பஞ்சணைமெத்தையின்மேல் பைங்கிளியாள்தானிருந்தா
அந்தநல்லவேளையிலே யல்லிராசனருகாக [ள்
இருந்ததொரு அசுவ மிதமான நற்புரவி
மாண்டவரைப்பார்த்து வல்லூருபுரவியுமாய்
நாமிரண்டுபேரும் இங்கிருந்தோமானாலே
ஐவருக்குஞ்சேதிதனை அறிக்கையிடவேணுமேதான்
பஞ்சவர்க்குச்சேதி பரிவாகநான்போயி
சொல்லிவருகிறேன் தொல்புவியிலின்னேரம்
பூச்சுபுழுக்களது பிணத்தைத்தொடாதபடி
காருமென்றுசொல்லியது கார்மேகநற்புறவி
அப்படியேகார்ப்போமென்று அன்பாகத்தானுரைக்க
பாவிகள்வந்தாலும் பத்திரமாய்நான்கார்ப்பேன்
என்றுசொல்லிவல்லூரு இதமாகத்தானுரைக்க

அசுவம்பஞ்சவர்க்குச் சேதிசொல்வது.

அப்போது அசுவமது அன்பாகப்பறந்ததையா
தர்மாபுரம்நோக்கி தடம்வழியேபோகுதையா
வனமாய்வனந்தாண்டி வாகானநற்புரவி
ஐவர்பக்கம்வந்ததையா அசுவமது அன்னேரம்
கார்மேகநற்புரவி கடுகியேவருகுதையா
தர்மாபுரம்புகுந்ததையா தார்வேந்தநற்புரவி
ஐவர்சபைநடுவே அசுவமதுவந்ததையா
கார்மேகநற்புரவி கடுகிவருகுதையா
தர்மாபுரம்புகுந்ததையா தார்வேந்தநற்புரவி
ஐவர்சபைநடுவே அசுவமதுவந்ததையா
அப்போது அசுவமது அன்பாகயேதுரைக்கும்
நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராகப்போனதுவுஞ்
சூதுகள்வென்றதுவுஞ் சூனியத்தைக்கொன்றதுவும்
விருதுகள்வென்றதுவும் வெற்றிகொண்டுமீண்டதுவும்
வாரவழிதனிலே வல்லுயிருபோனதுவும்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் ஆர்ப்பரித்துகொக்கரித்து
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அவரவர்கள்கொக்கரித்து
நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராகவருகலுற்றார்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அடைவாகதிசைநோக்கி

பஞ்சவர்கள் படையெடுத்து நெல்லூருக்குவருதல்.

முடுக்கினார்கள்தேரையு மூன்னூற்றுக்காதவழி
எதிர்பட்டமரங்களெல்லாம் இலவம்பஞ்சாகுதையா
வனமாய்வனந்தாண்டி வண்மையுள்ளபஞ்சவர்கள்
நெல்லூருபட்டணத்து நேரானயெல்லையிலே
போய்புகுந்தார்பஞ்சவர்கள் போர்வேந்தரப்போது
அப்போதிஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
வருவதைகண்டாளே வலுவானபெண்களுமே
அப்போதுமந்திரத்தை அடைவாகயுச்சரித்து
கல்லாய்சமைத்தார்கள் காவலருந்தேருகளும்
தேருகள்மலைபோலே திரமாகநின்றுதையா
நிற்குமந்தவேளையிலே நேரானபுரவியது
மதகிரிபட்டணத்து மதகிரியான்பக்கலுக்கு [று
போர்மன்னஞ்பக்கலுக்கு புதுமைசொல்லவேணுமென்

அசுவம் சங்குவதியம்மனுக்குச் சேதிசொல்வது.

சங்குவதிநாயகிக்குத் தார்வேந்தன்சேதிசொல்ல
அசுவத்தைக்கண்டாளே ஆனதொருசங்குவதி

சங்குவதி புலம்பல்.

முகஞ்சோர்ந்துமெய்மறந்து முகத்தோடறைந்துகொண்
மகனேமகனேயென்று மார்மேலறைந்துகொண்டு [டாள்
என்மகனேயல்லிராஜா எங்கேநீபோனாயென்று
காணிக்குப்பிள்ளையென்று கருதிவளர்த்தேனே
குழந்தையென்றுநான்வளர்த்தேன்கொற்றவனேபோனா
வெற்றிகெலித்ததுவும் விருதுகள்பலித்ததுவும் [யோ
சூதுகள்கெலித்ததுவுஞ் சூனியத்தைவென்றதும்
மீண்டுவந்துசொல்லாமல் வேந்தனேபோனாயோ
நடுகாட்டிலிறந்துவிட்டாய் நல்லதொருயென்மகனே
தந்தைதாயறியாமல் தனிவழியேயிறந்தாயே
என்றுசொல்லிசங்குவதி இயல்பாகஅழுகையிலே
போர்மன்னனுந்தான் புண்ணியனும்வருகலுற்றான்
இதுயேதுயென்று இயல்பாககேட்கலுற்றான்
அப்போதுசங்குவதி அடைவாகச்சொல்லுகிறாள்
ஐவர்கள்வந்ததுவும் ஆலோசனைபண்ணதுவும்
தான்சொன்னவார்த்தைகளுந்தவறாமல்தானுரைத்தான்

கணவன்தானி லாமல் கண்மணியைக்கொடுப்பார்களோ
கொடுத்ததினல்தோஷமில்லை கொற்றவனுமடிந்தானே
என்றைக்குநான்கண்ணே ஏற்றதொருமைந்தனைத்தான்
சங்குவதியப்போது தரையில்புரண்டழுதாள்
அழுகிறசத்தம் அபிமன்னன்தான்கேட்டு
இதுயேதுசத்தமென்று எழில்வீமன்கேழ்க்கலுற்ருன்
அப்போதுமன்னன் அலறியேயோடிவந்து
உற்றதோர்சேதிதன்னை வுரைத்தானேபோர்மன்னன்
அப்போதபிமன்ன னடைவாகவேதுரைப்பான்
பெற்றபிள்ளைநானிருக்க பேதலித்துநிற்பானேன்
உற்றபிள்ளைநானிருக்க நீங்கள்வுருக்கலந்தகாரியமேன்
வளர்த்தபிள்ளைநானிருக்க நீங்கள்மனங்கலங்கஞாயமெ
என்றுசொல்லி அபிமன்னன்ஏதுரைப்பானப்போது[ன்ன
ஐவர்களிருக்குமட்டும் ஆலோசனையென்ன

அபிமன்னன் அத்தையர்க்குத்தேருதல்சொல்வது.

அபிமன்னனிருக்குமட்டும் அதற்குநீயஞ்சாதே
மைந்தனெனும்அல்லிராஜன் மகாலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
எங்கேயிருந்தாலும் எமலோகம்போனாலும்
பிரமலோகம்போனாலும் விஷ்ணுபக்கஞ்சேர்ந்தாலும்
நாகலோகம்போனாலும் நலமானமைத்துனனை
தெய்வலோகம்போனாலும் திருப்புவேன்கண்டாயோ
போர்மன்னராசாவே புத்தியுள்ளஎன்மாமா
மதகிரிஎன்மாமா மனதிலொன்றுஞ்சலியாதே
பாண்டவர்களென்தகப்பன் பண்பாககொண்டுவந்து
உந்தனுக்குப்பிள்ளையென்று உபசரித்துதான்கொடுப்பார்
எந்தனிட மைத்துனனை யிறக்கடித்திருப்பேனே [ன்
என்றுசொல்லியபிமன்னன் இவ்வார்த்தைதானுரைத்தா
விலங்கைத்தரியுமையா வெற்றிகொண்டுநான்வாரேன்
கால்விலங்கைத்தரித்து கடுகெனவேவிட்டுவிடும்
என்றுசொல்லியபிமன்னன் எடுத்துரைத்தானந்நேரம்
அப்போதுபோர்மன்னன் அன்பாய்மருமகனை
விலங்கைத்தரித்து வீரியனைவெளிப்படுத்தி
கூட்டிவந்தானப்போது கொற்றவனும்வீதியிலே
வெளியிலேவந்தபின்பு மேலான அபிமன்னவனுந்தான்
சங்குவதிபக்கலுக்கு தார்வேந்தனேடிவந்து

மாதாவேயென் தாயே மனஞ்சலிப்புவந்ததென்ன
மனஞ்சலிப்பைவிட்டுவிடு மாதாவேசிலவுதாரும்
வியாகுலத்தைவிட்டுவிடு வெற்றிகொண்டுநான்வாரேன்
உந்தனிடமைந்தனை யிப்போதழைத்துவாரேன்
இதுவேபயணமம்மா என்மாதாவேயென்றுரைத்தான்
அப்போதுசங்குவதி அதுகேட்டுசலிப்பாரி
துக்கமதுதான்மறந்தாள் துயரமதைஆறிவிட்டாள்
போய்வாமகனேயென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்
போர்மன்னராசனும் புகழ்பெறவேதான்கூடி
போர்புரவிமுன்னாக புகழ்வீரன்பின்னாக
பயணமதுதான்கூட பார்மன்னரிருவருமாய்
குதிரையுமுன்னடக்க கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
அல்லிராஜாதானிருக்கும் அசோகவனந்தாண்டி
வாரூர்களப்போது வாய்த்ததொருமன்னவர்கள்
வனமாய்வனங்கடந்து வாரூர்களப்போது
புன்னைமரத்தருகே புண்ணியர்கள்வந்துநின்று
கண்டவர்களெல்லோரும் கட்டழகரேதுசொல்வார்
வந்ததொருமன்னவர்கள் வகையாகப்பந்தலிட்டு
பந்தலிட்டுப்பின்பாக பார்மன்னரிருவருந்தான்
சபத்தைமெள்ளத்தானெடுத்து தயவாகக்கொண்டுவந்து
பந்தலின்கீழே பாங்காகயெடுத்துவைத்தார்
வைத்ததின்பின்பாக வாளபிமன்னனுந்தான்
வாருமையாஎன்மாமா வண்மையுள்ளராசாவே
என்னுடையமைத்துனனே அதமாகக்கூட்டையிப்போ
ஒன்றுந்தொடாதபடி யுத்தமாகாருமையா
என்றுசொல்லிபோட்டு இமயகிரிவாளபிமன்
வகையாகச்சொல்லி வாளபிமனப்போது

அல்லிராசனை அபிமன்னன் பிழைப்பித்தல்.

வானுலகம்புகுந்து மைத்துனனார்தன்னுயிரை
தேடிப்பிடித்து சீக்கிரமாய்கொண்டுவாரேன்
கொண்டுவருகிறேன் கொற்றவனேயென்றுசொல்லி
கூடுகலையாமல் கொற்றவரேபாருமையா
என்றுசொல்லி அபிமன்ன னிதமாகத்தானுரைத்தார்
தெய்வலோகந்தான்புகுந்து தென்னவனும்தான்பார்த்
நாகலோகத்திலும் நாகரீகமாய்த்தான்தேடி [து

தென்னவனுமப்போது தேடித்திரிந்தலைந்து
மாயன்மருமகனும் வானுலகந்தேடிப்போக
மாயன்பெருமாளும் மனதில்கபடுவைத்து
அந்தநல்லவேளையிலே ஆதிநாராயணரும்
என்னவடிவெடுத்தார் எம்பெருமாளப்போது
நந்தகோபாலன் நாராயணமூர்த்தியுந்தான்
தன்னுடையமருமகனே தைரியத்தைக்காணவென்று
அபிமன்னன்தானறிய ஆதிகிருஷ்ணநாராயணரும்
ஏழைபிராமணன்போல் எடுத்தாரேவடிவுதனை
மார்பிலேநூலும் வலதுகையில்புஸ்தகமும்
காதில்கவசகுண்டலமும் கடுகெனவேதானணிந்து
குல்லாவுந்தலையில்வைத்து கூனிநடைநடந்து
பீதாம்பரப்பட்டுடுத்தி பிரபலமாய்தானணிந்தார்
தொப்பைவயருடைய துவண்டகிழவனுமாய்
நாணற்பூபோலே நரைத்தகிழவனுமாய்
பண்ணப்பூபோலே பழுத்தகிழவனுமாய்
வலதுகையிற்தண்டும் இடதுகையில்புஸ்தகமும்
கோலூணித்தானடந்தார் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
நடக்கத்தடுமாறி நாராயணாவென்றுசொல்லி
போனூர்வனம்புகுந்தார் போர்மன்னன்பக்கலுக்கு
நடந்துமேவந்ததிங்கே நல்லதொருவேதியரும்
புன்னைமரத்தடியே போயிருந்துவேதியரும்
போர்மன்னராசனுந்தான் புண்ணியனைக்கண்டானே
கண்டதொருவேதியரும் காவலனும்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டுநின்று சிறப்பாகத்தான்புகுந்து
அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாகக்கேட்கையிலே
வாய்மூடிகைகட்டி மன்னவனும்வந்துநின்றுன்
எங்குவந்தீர்சுவாமி எனக்கறியச்சொல்லுமென்று
அப்போதுபோர்மன்னன் அடவாகக்கேட்கையிலே
மற்றுமொருக்கால் மன்னவனும்வாய்புதைத்து
கேட்டதேசத்தம் கிருஷ்ணநாராயணரும்
காதிலேதான்கேட்டு கனகமணிவாய்திறந்து
உலகம்பதினாலும் உண்டதொருமாயவரும்
பேசினாப்போது பேரானமாயவரும்
வாரும்பிள்ளாய்ராசாவே வாய்த்ததொருமன்னவனே
காதையடைக்குதடா கண்ணைமூடிவருகுதையா

...சித்துமூன்றுநாளாச்சு போசனமுமில்லையென்றார்
...னபடியால்நமக்கு ஆரோக்கியமாய்பசிக்குதடா
...சிப்பிராமணன்தான் காவலனே நானுமென்றார்
தடம்தப்பிவந்தேனடா தார்வேந்தாகேட்டருளும்
புன்னைமரத்தடியே புஷ்பமதுதானெடுத்து
சிவபூசைதான்முடித்து தென்னவனும்நானுமிப்போ
ஆயனைத்தீனினைந்து அரிபூசைதான்முடித்து
சாதம்சமைத்து சாப்பாடுபண்ணவேணும்
என்றுசொன்னாரப்போது எம்பெருமாள்மேகவர்ணம்
மன்னவனைப்பார்த்து மாயவரும்ஏதுசொல்வார்
இந்தவனந்தனிலே எங்கேவந்தாய்மகனே
மனஞ்சலித்துமுகஞ்சோர்ந்து வாடியிருப்பதென்ன
மன்னவனைஇவ்வார்த்தை மாயவனுங்கேட்கையிலே
அப்போதுமன்னவனும் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஐயா நான்குருசாமி ஒருஅபகேடுவந்ததையா
ஆரவல்லிபட்டணத்தை ஆணழகனிப்போது
வெற்றிகொண்டுமீண்டுவந்தான் வேந்தனுமிப்போது
வந்தவழியிலே வல்லுயிருமடிந்ததையா
என்னுடையமைந்தனைத்தான் இறக்கடித்துவிட்டுவிட்டு
ஏங்கிமுகம்வாடி இருக்கிறேன்சுவாமியென்றார்
அப்போதுமாயவரும் அன்பாகஏதுசொல்வார்
மைந்தனிறந்துவிட்டால் மன்னவனே நீர்தானும்
இங்குவந்தகாரியமேன் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுபோர்மன்னன் அடவாகச்சொல்லுகிறான்
என்னுடையமைந்தன்தானு மிதமாகப்போனபின்பு
அவனுடையகூட்டமது மடைவுடனேயிருக்குதையா
பச்சைப்பந்தலின்கீழே பாங்காயிருக்குதையா
இருக்குமந்தகூட்டை இடையூறுவாராதபடி
காவலாய்நானிருந்து காக்கிறேன்சுவாமியென்றான்
அப்போதுவேதியனும் மன்பாகத்தான்கேட்டு
ஏதடாமன்னவனே ஏற்றதொருபொய்க்கூட்டை
சீவனிறந்தபின்பு செத்தகட்டை தானல்லோ
சுட்டுத்தான்போட்டா சுகமாயிருக்கலாமோ
சபத்தைதான்காப்பார்களோ தரணியில்மன்னவர்கள்
மற்றுமொருக்கால் மாயவருமேதுசொல்வார்
வாருமடாமன்னவனே வாய்த்ததொருசீவனைத்தான்

அபிமன்னன்கையிலேதா னகப்படப்போகுதோகா
உலகத்திலுண்டோபின் னுயிர்கொண்டுவந்தார்கள்
ஆகாயம்போனவுயிர் ஆர்கொண்டுவந்தார்கள்
எமலோகம்போனவுயிர் எவர்கொண்டுவந்தார்கள்
உயிர்போனகாயமிது உற்றதுணைவாகுமோதான்
சீவன்போனகாயமிது செத்தமண்ணுதானலவோ
சபத்தைநான்கண்டபின்பு சாப்பாடுபண்ணுவேனே
எடுத்துமிகச்சுட்டுவிட்டா லேற்றதொருமன்னவனே [ண்
பூசையுநான்முடிப்பேன் போசனமூம்பண்ணுவேன்கா
இல்லாதபோனுக்கா லென்னுயிருதான்போகும்
சாப்பாடுயில்லாமற் றலைசுத்திவருகுதுகாண்
போசனமுமில்லாமற் போகுதுகாணென்னுயிரு
சபத்தையெடுத்துநீ தப்பாயசுட்டாலே
சுட்டதின்பிறகேதான் சுத்தம்பண்ணவேனுங்கண்டாய்
போர்மன்னராஜனுந்தான் புண்ணியனுமேதுரைப்பான்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளவேதியரே
வாளாலபிமன்னன் வகையாகச்சீவனைத்தான் [ல்
கொண்டுவரப்போனவன் கொற்றவனும்வந்தானென்று
என்னென்றுசொல்லுவே னேதென்றுநானுரைப்பேன்
மன்னவனுமிவ்வார்த்தை மதிமயங்கியுரைக்கலுற்றுன்
அப்போதுமாயவரு மன்பாகவெடுத்துரைப்பார்
காசிப்பிராமணர்தான் காவலனேகேட்டருளு
விருத்தக்கிழவனுந்தான் வேதியருமல்லவே
என்னபழிவைத்துக்கொண்டாய் இப்படியாகயிப்போ
சுட்டுத்தான்போட்டாலே சுகம்பெற்றுவாழ்ந்திருப்பீர்
பாவமும்வாரதில்லை பழிவுனக்குவாரதில்லை
என்றுதான்சொன்னரே எம்பெருமாள்மேகவர்னர்
இந்தவிசேஷம் எடுத்துரைத்தார்வேதியரும்
அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாயெடுத்துரைப்பான்
வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளவேதியரே
சொன்னபடிநான்கேட்பேன் நீர்சொல்லுமன்னவனே
அபிமன்னற்குத்தாரம் அடைவாகச்சொல்லமாட்டேன்
நீர்சொன்னவார்த்தையை தடுப்பேனேயிந்தமட்டும்
என்றுசொல்லிபோர்மன்னன் ஏதுசொன்னர்வேதியரும்
அல்லடாமன்னவனே அபிமன்னன்வந்தாலென்ன
விருதுமத்ததோஷம் வேந்தனேபொல்லாது

தோஷங்கள்வருகாமல் சுட்டுவிட்டேனென்றுசொல்ல
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருபோர்மன்னன்
உற்றறிந்துநின்று யோசித்துத்தான்பார்த்து
இறந்துபோனசீவன் இனிவரப்போகுதோதான்
என்றுசொல்லிப்போர்மன்னன் இயல்பாகத்தான்பார்த்
வேதியருஞ்சொல்ல வேந்தனுஞ்சம்மதித்து [து
கட்டைமுட்டை தானெடுத்து காவலனுமந்நேரம்
அடுக்கினனப்போது அழகானமன்னவனும
அப்போதுமாயவரும் அன்பாகயேதுரைப்பார்
கட்டைமுட்டையைப்பார்த்து காவலனைப்பார்த்தரையா
நெடுந்தூரம்போயி நஞ்சுகட்டைகொண்டாவென்றார்
போர்மன்னன்தானடக்க புண்ணியருமன்னேரம்
சபத்தைமெள்ளத்தானெடுத்து தாரணியிலப்போது
பூமியையிருபிளவாய் புண்ணியருந்தான்பிளந்தார்
அப்போதுசவத்தைமெள்ள அன்பாகயெடுத்துவைத்து
வைத்ததின்பிறகு வண்மையுள்ளமாயவரும்
பூமிதேவியம்மனையும் போதவேதானினைந்து
சவத்தைமெள்ளபத்திரமாய் தான்கார்க்கவேணுமென்று
ஒன்றுந்தொடாதபடி யுண்மையாய்கார்க்கவென்றார்
மாயவருந்தானுரைக்க மனமகிழ்ந்துபூமிதேவி
நல்லதென்றுதானுரைத்து நலமாகக்கார்க்கலுற்றாள்
அப்போதுமாயவரும் அல்லிராஜாபாவனையாய்
அடுக்கியகட்டையைப்போல் அழகாகவுண்டுபண்ணி
மேல்கட்டைதான்வைத்து வேதியனுந்திற்கையிலே
நெஞ்சுகட்டைதான்வெட்ட நெடுந்தூரம்போனமன்ன
ஓடியேவந்தானே யுண்மையுள்ளமன்னவனும் [ன்
நஞ்சுகட்டைதானும்வைத்து நேராகநெருப்பையிட்டார்
இருவருங்கூடி யேற்றதொருகட்டையிலே
சுற்றிநெருப்பையிட சூழ்ந்துதேகட்டையெல்லாம்
எள்ளளவுமில்லாம லெரிந்துதையா அன்னேரம்
அப்போதுவல்லூரு ஆயனார்சூதுகளை
கண்டுமனமகிழ்ந்து கானகத்திலிறந்ததையா
மாயவருமப்போது மன்னனுடனேதுரைப்பான்
மனதிற்கிலேசம் மன்னவனேவாணுங்காண்
நான்போயிவாரேனென்று எம்பெருமாளப்போது
கானகத்தினுட்புகுந்து கடுகிநடக்கலுற்றார்

நடந்தங்கேபோயி நலமானவடதிசையில்
வந்தங்கேநின்று வருணனைத்தானினைந்து
மின்னலுடனிடியுமாய் பெருமழைபொழியுமென்றுர்
அப்போதுவருணராஜன் ஆகாசமாயிரங்கி
பொழிந்தானேவருணராஜன் பூமியெங்குந்தான்குளிர
மழைபொழியவெள்ளமது வருகுதேயப்போது
வெள்ளமதுவந்து வேந்தனுடசுடலைதன்னை
கண்ணிலையுங்காணமல் கரைந்துதேசாம்பலுந்தான்
அப்போதபிமன்னன் அண்டர்கோமான்பக்கலிலே
மைத்துனனல்லிராஜன் மாண்டதொருவல்லுயிரை
எங்கேயிருக்குதென்று எதிராகத்தான்கேட்டான்
இந்திரனுமப்போது ஏதுரைப்பான்மன்னனுடன்
ஏதோதெரியாது ஏற்றதொருபுத்திரனே
திரியுதென்றுசொல்லி தேவேந்திரன்தானுரைத்தார்
தேடியிங்கேபாருமென்று தேவர்களுந்தானுரைத்தார்
பாருமையாபாரும் பார்மன்னனென்றுரைத்தான்
அப்போதபிமன்னன் ஆராய்ந்துதேடலுற்றுன்
தேடியங்கேபோகையிலே சீர்வேந்தனல்லிராஜன்
தேவாதிமக்களுடன் சேர்ந்துவிளையாடலுற்றுன்
அப்போதபிமன்னன் கண்டானேராசனுந்தான்
கண்டபோதல்லவே காவலனும்போய்படுத்தான்
பிடிக்குமந்தவேளையிலே புண்ணியனுர்சிக்கவில்லை
அபிமன்னனப்போது அடைவாகத்தானுரைத்தான்
மைத்துனனேயென்று வகையாகத்தானுரைத்தான்
அப்போதுஅல்லிராஜன் ஆரென்றுகேட்கலுற்றுன்
வாளாலபிமன்னன் வகையாகத்தான்பார்த்து
கூடிவிளையாடி கொற்றவனுமப்போது
இந்திரன்பக்கலுக்கு இதமாகக்கூட்டிவந்து
அப்போதுயிந்திரனும் அடைவாகத்தான்பார்த்து
அல்லிராசாவை யன்புடனேதான்பிடித்து
சிமிழிலடைத்துக்கொண்டு தென்னவனுமப்போது
அழைத்ததிபின்பாக அபிமன்னன்கைகொடுத்தான்
போவென்றனுப்பினுர் புகழ்பெரியதேவேந்திரன்
வரம்வாங்கிக்கொண்டு மதியுள்ள அபிமன்னனுமே
தேவேந்திரனுக்கு சிரேகத்தெண்டனிட்டு
நான்போயிவாரேனென்று நலமாகத்தானுரைத்தான்

லோகந்தானிறங்கி புன்னைமாத்தடியில்
வந்தானேமன்னவனும் வாய்த்ததொருமாமன்பக்கல்
வந்தவுடனே வகையானமைத்துனனை
எங்கேஎன்றுகேட்டானே ஏற்றதொருமன்னவனை
அப்போதுமன்னவனும் அழுகுமுகஞ்சோர்ந்து
கண்ணீருந்தானுதிர காவலனுமேதுரைப்பான் [வீர்
மன்னவனேயென்மருகா வார்த்தைசொல்லக்கேட்டருள்
ஒருவேதியன்தானும் விருத்தக்கிழவனைப்போல்
தடந்தப்பிவந்தல்லவோ சாப்பாடுயில்லாமல்
புன்னைமரத்தடியில் புண்ணியனும்வீற்றிருந்தான்
வந்திருந்தவேதியனும் வாகானபொய்க்கூட்டை
கண்டானேவேதியனும் காவலனும்பொய்க்கூட்டை
தகனம்பண்ணச்சொல்லி தார்வேந்தனப்போது
ஒருபிடியாய்ப்பிடித்தாரே உற்றதொருவேதியரும்
நல்லதென்றுநானும் நயந்ததொருசுடலையிலே [தார்
கட்டைமுட்டை தானடுக்கி சுட்டுவிட்டேனென்றுரைத்
இவரிரண்டுபேரும் இன்பமுடனெரித்துவிட்டோம்
என்றுரைத்தானப்போது யேற்றதொருமன்னவனும்
அப்போதபிமன்ன னம்மானைத்தான்பார்த்து
சுட்டவிடமெங்கே சுடலையெங்கேகாட்டுமென்று
அப்போதுபோர்மன்னன் அம்மானைத்தான்பார்த்து
எங்கெங்குந்தேடி யிதமாகப்பார்க்கலுற்றார்
சுட்டயிடந்தெரியவில்லை சுடலையுங்காணவில்லை
பார்த்தயிடமெல்லாம் பசுப்பூட்டிருக்குதையா
புல்லுமுளைத்து பூமியெல்லாமறைந்துதையா
வாளபிமன்றன்னுடனே வாடாமருமகனே
வனங்களெல்லாந்தேடிவந்தேன்தெரியவில்லையிப்போது
தென்னவனேயேதென்று சீராகவேயுரைத்தான்
அப்போதபிமன்ன னுற்பரித்துக்கொக்கரித்து
அம்மானைப்பார்த்து அடைவாகயேதுரைப்பான்
மைத்துனனைக்காணாமல் மண்மீதிருப்பதில்லை
என்னுயிரைமாய்ப்பேனென்று கொடுத்தானேவாளதனை
அப்போதுராசாளி அடைவாகவோடிவந்து
வாளாலபிமன்னன் வலதுதோள்தானேறி
இருந்ததொருராசாளி யேற்றதொருபூமியிலே
மறந்துபோயிருந்துதையா பார்மன்னர்தானறிய

அல்லிராசாகுடியிருக்கும் அடையாளமென்றுசொல்லி
இருக்குதையா கூடென்று யிதமாகராசாளி
வாளாலபிமன்னன் வகையாக அவ்விடத்தில்
போய்மிகப்பார்த்து புண்ணியனரப்போது
என்-மைத்துனனார்கூடு வைத்தவிடமிதுதானோ
தெரியவில்லையென்றுசொல்லி தென்னவனுமந்நேரம்
நாட்டினன்வாளை நன்மையுள்ள அபிமன்னன்
ஊணினாரப்போது வுத்தமனார்வாளதனை
வாளதனைநாட்டி வாளாலபிமன்னனுந்தான்
மனதில்விசனங்கொண்டு மன்னவனுமப்போது
சிவனைத்துதிசெய்து துரிதமுடனாக
மைத்துனனைப்போலே மடிந்திடுவோமென்றுசொல்லி
பின்னுமொருதரம் பிரபலமாய்லகுபாய்ந்து
முன்லாகுபின்லாகு முதலாகுதான்பாய்ந்து
கொக்கரித்துலகுபாய்ந்தான் கொற்றவனுமந்நேரம்
மலைகள்மலையதிர வனங்கள்செடியதிர
பூமிகள்தானதிர புண்ணியனும்லகுபாய்ந்து
லகுபாய்ந்ததாலே நன்றாகக்கைவாளும்
பூமியிலிறங்குதையா புண்ணியனார்கைவாளும்
அல்லிராஜாகூட்டுக்கு அருகாயிறங்குதையா
இறங்கினபோதே இந்திரனார் தன்னுயிரு
அல்லிராசா தன்னுயிரும் ஆற்பரித்து அந்நேரம்
மந்திரவாள்படுகுழியில் வகையாகயிறங்குதையா
இறங்கினபோதே யேற்றதொருபொய்க்கூட்டில்
புகுந்ததையா அன்னேரம் புண்ணியனார் தன்கூட்டில்
புகுந்தவுடனே புனிதனலலிராசாவும்
மன்னவனுமப்போ மண்ணைப்பிரட்டிவைத்து
புண்ணியரப்போது பூமியைப்புரட்டிக்கொண்டு
அதிகவிருப்பமுடன் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பல்வரிசையெங்கேயென்று பாங்குடனேவெளியில்வந் [தான்
பல்வரிசைமயக்கமதை பார்மன்னன்மறவாமல்
எங்கேயெங்கேயென்று யெடுத்துரைத்தாரன்னேரம்
அப்போதுவாளபிமன் ஆர்ப்பரித்துஓடிவந்து
மைத்துனனையணைத்து வகையாகத்தான்றழுவி
மாமன்மகனாரை மார்போடேதானணைத்து
அத்தைமகனாரை அபிமன்னன்தான்றழுவி

அப்போதுபோர்மன்ன னடைவாகவோடிவந்து
மகனுரைக்கட்டி மார்போடணேத்துக்கொண்டு
உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
அப்போது அல்லிராச னன்பாகயே துரைப்பான்
மைத்துனனேப்பார்த்து வாய்விசேஷஞ்சொல்லுகிறன்
நெல்லூருபட்டணத்தில் நிறைவானசூதுகளே
இத்யாதிசூதுகள யாவையுமிகவறிந்து
கெலித்துநான்வந்தேனேயா கிருபையுள்ளமைத்துனரே
ஆரவல்லித்தன்மகளாம் ஆரணங்குபல்வரிசை
வெற்றிப்பெண்கொண்டுவந்தேன் வேந்தனே நானுமிப் [போ
வந்தமொருநடுவழியில் வாகானயென்னுயிரை
மாய்த்தாள்காணுரவல்லி மங்கையவள்மந்திரத்தில்
கர்ப்பனேகள்செய்து சதிசெய்தாளாரவல்லி
அவளுடையபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
ஈயடித்துப்போட்டால் என்மனதுக்கொக்குமென்றன்
அப்போதுபோர்மன்னன் அபிமன்னராசனுந்தான்
மனதாரக்கேட்டு மன்னவர்கோபமதாய்
வெகுண்டார்கள்சிங்கம்போல் விண்ணுலகந்தானடுங்க
அப்போது அல்லிராச னடைவாகத்தானெழுந்து
பொய்கையிலேநீராடி புண்ணியனுமப்போது
சிந்தித்துநின்று சிவனேயடிதொழுது
அர்ச்சித்துநின்று ஆயனடிதொழுது
தோத்திரங்கள்செய்து துரோபதையைத்தான்றெழுது
பணிந்துநின்றன்னேரம் பத்திரகாளியைத்தொழுது
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்காகத்தானெடுத்து
நெற்றியிலேதான்பூசி நினேவிலேயுச்சரித்து
வந்தானே அல்லிராசன் வாளபிமன்பக்கலுக்கு
அப்போதுமூவருமாய் அழகாகத்தான்கூடி
போனுர்களப்போது புரவியின்மேலேறி
ராசாளிபறக்குதையா வகையாகப்புறவியுடன்
நெல்லூருபட்டணமாம் நேராய்பறக்குதையா
பின்னடந்துபோனுர்கள் புண்ணியர்களிருவருமாய்
அல்லிராசாவப்போது ஆர்ப்பரித்துநீரெடுத்து
வீருகநீரெடுத்து விட்டெறிந்தான்முன்பாக
ஆலவாய்நீரெடுத்து ஆர்ப்பரித்துவிட்டெறிந்தான்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை ஆர்ப்பரித்துவந்தானேயா
அவளுடையமந்திரங்கள் அடைவானசூனியங்கள்

எதிர்த்ததேமந்திரங்கள் ஏற்றதொருபில்லிகளும்
ஒட்டிப்பில்லிசூனியங்கள் உருவேத்துமந்திரங்கள்
பட்டணத்தைவிட்டகன்று பதிங்காதம்பறக்குதையா
அல்லிமுத்துயென்றுசொல்லி அலரிப்பறக்குதையா
தென்னவனும்வாரானென்று சிதைத்துபறக்குதையா
மன்னவன்வாராரென்று மறைந்துபறக்குதையா
அப்போதுமந்திரங்கள் அல்லிராஜாவாருரென்று
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அரண்மனையிலிருந்ததெல்லாம்
எல்லையிலிருந்ததெல்லாம் எங்கெங்கும்நில்லாமல்
பதிங்காதம்பறக்குதையா பாவையுடசூனியங்கள்
பஞ்சவர்கள்தேருகளும் பனிபோலிருந்ததெல்லாம்
பருதிகண்டபனிபோல் பறந்தோடிப்போச்சுதையா
ஐவரிடதேருகளும் அலங்காரமாய்க்கடந்துதையா
பட்டணத்தைநோக்கியே பஞ்சவர்வருகலுற்றூர்
அப்போதுஅல்லிராஜன் அதிகப்பிரியமுடன்
சல்லடந்தட்டிகட்டி சரிகையுருமாலைகட்டி
சகலஅலங்காரமும் தனஞ்செயன்செய்துகொண்டு
அதிகவிரைவாக அன்போடுமன்னவனும்
அல்லிராஜன்தானும் அழகானபுரவிதனில்
வந்துமேதானேறி மன்னவனுமப்போது
ஓடியேவாரான்காண் உற்றதொருவடதிசையில்
போர்மன்னராசனுந்தான் புண்ணியனுமப்போது
வாளாலபிமன்னன் வகையாயிருவருமாய்
ஆற்பரித்துபற்கடித்து அதட்டியேவாரார்கள்
அப்போதுஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
கண்டார்களப்போது காவலர்கள்வருகிறதை
தங்கையரேசூரவல்லி தாஷ்டீகமாயேமூபேர்கள்
வாரூர்கள்மன்னவர்கள் வாழ்வுகுலைந்துதம்மா
மந்திரங்களுள்ளதெல்லாம் வகையாகத்தானெழுப்பி
மன்னவர்கள்தன்னை வழிமறிக்கவேணுமென்று
எங்கெங்கும்பார்த்தார்கள் ஏற்றதொருசூனியத்தை
கண்ணிலையும்காணேமடி காரிழையேயென்றுரைத்தாள்
அப்போதுஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
மாத்தானுய்வாரூன்காண் வல்லவனுமப்போது
கோட்டையும்கொத்தளமும் கொள்ளாமல்வருகிறூர்கள்
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பானபடைத்தலைவர்
கோட்டைநிறைந்தார்கள் கொத்தளங்கள்தெரியாமல்

எங்கேயிருந்துவந்து இதமாகச்சூழ்ந்தார்கள்
அந்தநல்லவேளையிலே ஐவருமப்போது
தேரைமுடிக்கிவந்தார் திசைகளெங்குந்தானதிர
தென்திசையில்பீமனுந்தான் தேரைமுடிக்கிவந்தான்
விசையன்நகுலனும் விதமானசகாதேவன்
கீழ்த்திசையில்வந்துநின்றார் கிருபையுள்ளமன்னவர்கள்
மேலானபோர்மன்னன் மேல்திசையில்வந்துநின்றான்
அல்லிராஜாவும் அன்பான அபிமன்னன்
இருவருந்தானுமப்போ ஏற்றதொருவடதிசையில்
கொக்கரித்துநின்றார்கள் கொற்றவர்களன்னேரம்
பத்திரகாளியம்மனுக்குப் பாங்குடனேயுத்தரங்கள்
எழுதினாரப்போது என்னவென்றுவக்கணைகள்
தாயே நீஈஸ்பரியே சாம்பிராணிவாசகியே
பூலோகநாயகியேயுன் பொற்பாதம்சரணமம்மா
உன்னுடையபேரன்நான் உற்றதொருஅல்லிராஜன்
அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு அடியேனெழுதிக்கொண்ட
நெல்லூருபட்டணத்தை நேரானசூதுகளை
கெலித்தேனம்மாவுன்னருளால் கீர்த்தியுள்ளநாயகியே
இப்போ-நெல்லூருபட்டணத்தை ரணகளம்பண்ணவே
கொலுமுகத்தைவிடடுக் கொற்றவியேவாருமம்மா [ணும்
இரணக்களத்தைக்காருமம்மா நாயகியேவந்துநின்று
உன்-பூதப்படையை உள்ளதெல்லாமிப்போது
அனுப்பிவைக்கவேணுமம்மா அருமையுள்ளபூதங்களை
பாட்டியரேயென்தாயே பாரதங்கள்நடக்கவேணும்
என்றுசொல்லிராஜா ஏர்க்கவேசுருள்காட்டி
உத்தமனும்அல்லிராஜன் ஒளிவானஅம்பெடுத்து
ஓலையைத்தான்கொடுத்து ஓட்டிவிட்டானப்பொழுது
அந்தட்சணமே அன்பானஓலைதன்னை
ஓலை பத்திரகாளியம்மனிடம் வந்தது.
பத்திரகாளியம்மன் பாதத்தில்வந்துதையா
எதிர்த்தார்களப்பொழுது யேற்றதொருமன்னவர்மேல்
எதிர்த்தவரைக்கண்டானே யேற்றதொருமதவீமன்
வாளெடுத்துக்கச்சைகட்டி வாகாகலகுபாய்ந்தான்
இலகுபாய்ந்தெதிர்த்தவரை ரணக்களமாவீசலுற்றான்
வீசினனன்னேரம் வீரியனார்அல்லிமுத்து
இருவருங்கூடியே இதமானவடதிசையில் [டார்
ஆரவல்லிராணுவங்கள் அணியணியாய்நின்றுகொண்

போர்மன்னராசாவும் புண்ணியருமப்போது
மற்றிசையிலெதிர்த்தவரை மேலானசத்திரத்தில்
அன்னேரமறுத்தானே ஆரவல்லிபடைகளெல்லாம்
தென்றிசையிலெதிர்த்து தேடியடிக்கலுற்ருன்.
தெண்டாலடித்தானே சிதறுதேமூளையெல்லாம்
அல்லிராஜனபிமன்னனும் ஆரவல்லிபட்டணத்தில்
கோட்டைக்குட்புகுந்து கொற்றவர்களிருவருமாய்
அறுத்துக்குவித்தார்கள் ஆரவல்லிபடைகளெல்லாம்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆரவல்லிதங்கையவள்
கூடப்பிறந்ததொரு கொம்பனையாள் தங்கையவள்
ஏழுபேர்தங்கையுமே இதமாகவொருதாதியவள்
தப்பினுளப்போது தார்வேந்தரைக்காணுமல்
ஓடினுளப்போது ஒருவராறியாமல்
தேசம்விட்டுதேசம் தெந்நெல்லிபாதையிலே
மைறந்தோடிப்போயல்லோ மலையாளந்தான்புகுந்தாள்
மந்திரங்கள்சூனியங்கள் மாயவித்தையானதெல்லாம்
மறைந்தோடிப்போனதெல்லாம் மங்கையரைத்தான்தொ
போயங்கேமலையாளம்புகுந்துதையாசூனியங்கள் [டர்ந்து
பகவதியம்மனென்று பண்பாகப்பேர்படைத்து
கம்பளத்துதெய்வமென்று கனக்கவேபேர்படைத்து
இருந்தாளேயப்போது ஏற்றதொருபெண்திருவும்
அந்தநல்லவேளையிலே அல்லிமூத்துஅபிமன்னனும்
நேராயிருவருமாய் நெல்லூருபட்டணத்தில்
இருக்குமந்தப்படைகளெல்லாம் ஈடழித்தாரன்னேம்
ஆரவல்லிபெண்டுகளை அன்பாகத்தேடலுற்ருர்
தேடியெங்கும்பார்த்தார்கள் தெருவீதியுள்ளதெல்லாம்
பார்த்தங்கேவருகையிலே பாவையர்களாறுபேரும்
ஒளித்திருந்தார் நிலவறையில் ஏற்றதொருபெண்களுந்தா
அப்போதுமன்னவர்கள ரிவையரைக்கண்டவுடன் [ன்
கூந்தலிலேகைபோட்டு குலுங்கவேயிழுத்துவந்தார்
பிடித்துவந்தவுடனே பெண்களையுமன்னேரம்
ஆறுபேர்பெண்ணுளும் அடைவாகச்சிக்கியபின்
முழிபிதுங்ககட்டினுர்கள் மூர்க்கமுள்ளபெண்களைத்தான
கட்டியங்கேயப்போது கன்னியரையப்போது [கள்
இன்னெருத்திஎங்கேயென்று இழுத்தடித்துக்கேட்டார்
அப்போதுபெண்களும் ஆரையாசுவாமியென்று
அறியாமையாயிப்போது ஆரணங்கைக்கண்டதில்லை

ஒளித்தோடித்போனாளோ உயிரிழந்துபோனாளோ
நாங்களறிந்ததில்லை நாயகரேயென்றுரைத்தாள்
அப்போது அபிமன்னன் ஆர்ப்பரித்துத்தானெழுந்து
காதையறுப்பேனென்று கைவாளைத்தானெடுக்க
அப்போது அல்லிராசா அன்பாகசவுக்கெடுத்து
வெட்டவேண்டாமையா வேந்தரேகேளுமையா
என்றுசொன்னானல்லிராஜன் ஏதுசொல்வானபிமன்னன்
கொலைசெய்தபாவிகளை குத்தியறியாமல்
சற்பனைசெய்தவரை தலையையறுக்காமல்
சூதுகள்செய்தவரைத் துணிக்காமல்விடலாமோ [தான்
விட்டுவிட்டாலெப்படிதான் இவன்தானேயென்றுரைத்
அப்பொழுது அல்லிராஜன் அன்பாகசவுக்கெடுத்து
வீசினாரப்போது வினைசெய்தபெண்டுகளை
சாடினாரப்போது சதிசெய்தபெண்களைத்தான்
மூள்ளுச்சவுக்காலே மூட்டினானப்போது
அந்தநல்லவேளையிலே அன்பாகவீமனுந்தான்
அறியாதபிள்ளைகள்தான் ஆனதொருகோட்டையிலே
தனிச்சண்டைபிடித்தார்கள் தார்வேந்தரிருவருமாய்
இதுவென்னமாயமோவென் றியலாகநாமறியோம்

வீமன்வந்து பார்க்கிறது.

பார்த்துவரவேணுமென்று பண்பாகமதவீமன்
ஓடிவந்தாரந்நேர மூற்றதொருகோட்டையிலே
அப்பொழுதுயிருவருமாய் ஆரவல்லிதனைப்பிடித்து
சவுக்காலேவீசுவதைக் கண்டானேதார்வேந்தன் [வார்
அப்பொழுதுமைந்தர்களை அழைத்தங்கேயேதுசொல்
அடிக்கவேண்டாந்தம்பியரே அன்பானபெண்டுகளை
அடியோடேமூக்கை அறுத்திடவேணுமென்றான்
என்றுசொன்னான்மதவீமன் ஏற்றதொருமைந்தருக்கு
அப்பொழுது அபிமன்னன் அழகான அல்லிராசன்
இருவருங்கூடி ஏற்றதொருபெண்களைத்தான்
ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரும் அன்பானபெண்டுகளை
மூக்கோடுகாதை மூர்க்கமுடனறுத்துவிட்டான்
காதொருமூக்குங் கனிவாயும்மேலுதடும்
அடியோடறுத்துவிட்டா ரானந்தவாழ்மார்பன்
பூதப்படைகளெல்லாம் பொருந்தவேதானிருந்து
வெட்டிரணக்களத்தில் விருந்துகளருந்துமென்றான்

அப்போதுபூதமெல்லாம் அன்பாயருந்துதுகாண்
ஆரவல்லிதங்கையரை அலரமயிர்பிடித்து
அவளுடையமூக்கை யறுத்ததெல்லாந்தானடந்து
பூதத்தின்கையிலே புகழ்பெறவேதான்கொடுத்து
நிற்குமந்தவேளையிலே நிலவறையிலிருந்தகன்னி
பல்வரிசைப்பெண்ணும் பாவையருந்தாதியர்கள்
ஓடியேவந்தாளே யுற்றதொருமன்னன்பக்கல்.
மன்னவனைக்கண்டு மனமகிழ்ந்துதானும்நின்று
பல்வரிசைபெண்ணும் பாங்குடனேதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபின்பு சீர்வேந்தன்மன்னவனும்
கூடியேநடந்தார்கள் கொற்றவர்கள்பக்கலுக்கு
மதவீமன்பக்கலுக்கு வாரார்கள்மன்னவர்கள்
மேற்றிசையிலிருந்த மதவீமன்பக்கல்வந்தார்
வந்துகண்டார்மைந்தரும் மதவீமனைத்தெண்டனிட்டார்
வாளாலபிமன்னனும் வகையாகத்தெண்டனிட்டார்
அப்பொழுதுமதவீமன் அன்பாகவேதுரைப்பான்
வாருங்காண்மருமகனே வண்மையுள்ளமன்னவனே
மாண்டுபிழைத்த மன்னவனே அல்லிமுத்து
ஆரணங்குபெண்திருவும் ஆரென்றுகேட்கலுற்றார்
அப்பொழுது அல்லிராஜன் அன்பாகவேதுரைப்பான்
வாருமையாஎன்மாமா மதகரிராசாவே
பளிங்குமாமண்டபத்தில் பாங்கானநிலவரையில்
வாகானஆரவல்லி வளர்த்தெடுத்தபெணணுமவள்
பல்வரிசையென்று பாங்கானபெயருமிட்டு
வளர்த்துஇருந்தார்கள் வண்மையுள்ளநிலவரையில்
வெற்றிகொண்டமன்னவர்க்கு வெற்றிப்பெண்கொடுப்பேனென்று
வைத்திருந்தாளாரவல்லி வளமையுள்ளபெண்திருவை
வெற்றிகொண்டேன்தப்பாமல் வேந்தர்சபையறிய
அப்பொழுதுயெந்தனுக் கதிகப்பிரியமுடன்
கொடுத்தாளேஆரவல்லி கொம்பனையாள்சம்மதித்து
நமக்குவிவாகம் முடிக்கவென்றுதானுரைத்தாள்
சம்மதித்தாள்பெண்ணுமவள் தாய்மாரேயென்றுரைத்தா[ர்]
மதவீமனப்பொழுது மனமகிழ்ந்தேதுரைப்பான்
தங்கையவள்மகனே தாஷ்டீகனேகேட்டருள்வாய்
பல்வரிசைப்பெண்ணை பசுங்கிளியைநாமுந்தான்
கூட்டிப்போய்தர்மாபுரம் கொற்றவனேயுந்தனுக்கு
தேசமன்னர்தானறிய தேவர்களுந்தானறிய

திரௌபதியாள் தானறிய தொல்லுலகோர் தானறிய
விவாகமுடித்து வேந்தனேயுந் தனுக்கு
தாரமாயிருவரையுந் தானறியச்செய்வோமென்ருன்
என்றுசொல்லிமதவீம னிதமாகத்தானுரைத்தான்
அப்பொழுது அல்லிமுத்து அன்பாய்மனமகிழ்ந்து
சந்தோஷமாகத் தயவாக அல்லிமுத்து
மதகரிவீமனைத்தான் மற்றொருக்கால்தெண்டனிட்டு
நெல்லூருபட்டணம் நிர்த்தூளிபண்ணவேணும்
கோட்டையும்கொத்தளமும் கொம்பனையாளரண்மனையும்
இடிக்கவேவேணுமென் றிதமாகத்தானுரைத்தார்
தேரைநடத்தினன்காண் தென்னவனுமப்போது
கோட்டையின்மேலே கொற்றவனுந்தானடந்தான்
ஏழுபேர்தானுண் டேற்றதொருபெண்களுந்தான்
ஒருத்திதப்பினளேயா உற்றதொருபெண்களிலே [திருவை
அவளை-கண்ணிலுங்காணேமையா கன்னிஇவள்பெண்
ஆறுபேர்மூக்கை அம்மனிடசன்னதியில்
காளியம்மன்சந்நிதியில் காணிக்கைதானுக
சாமுண்டிசந்நிதியில் தனித்தோரணமாக
கட்டவேணுமென்று காவலனும்தானுரைத்தான்
அல்லிராசன்பின்னு மன்புடனேதானுரைத்தான்
அவர்களுக்காக்கினை யென்னவென்றுகேட்கலுற்ருர்
ஆரவல்லிபெண்களைத்தான் அடைவாகக்கொண்டுவந்தோம்
அப்பொழுதுபஞ்சவர்கள் அன்பாகத்தானுரைத்தார்
ஆராடாதம்பியரே அன்பான அல்லிமுத்து
மூர்க்கமுள்ளபெண்ணனங்கை மூக்கையறுத்தபின்பு
ஆக்கினைகள்செய்தோம் ஆரணங்கைவிட்டுவிடு
என்றுசொல்லி அல்லிராசன் இதமாகத்தான்கேட்டு
பூதத்தைத்தானழைத்துப் போய்விட்டாரந்நேரம்

பூதங்கள் கட்டவிழப்பது.

ஆரவல்லிகட்டுகளை அவிழ்த்துவிட்டுவாருமென்ன
பூதங்கள்தான்போய் பெண்ணனங்கைத்தானழைத்து
பின்கட்டவிழ்த்துவிட்டு பிரபலமாய்வந்ததுகாண்
அப்பொழுது அல்லிராசன் அன்பானமூக்குகளை
பூதத்தின்கையில் புண்ணியனுந்தான்கொடுத்து
பயணம்பயணமென்று பார்மன்னரெல்லோரும்
ஐவரதுதேரு மன்பாகப்போகுதுகாண்
தர்மாபுரம்நோக்கித் தரணியில் நடக்குதையா

பல்வரிசைப்பெண்ணை பாங்குடனேதான்கூட்டி
12 எல்லோருந்தான்கடந்தா ரேற்றதொருவனங்கடந்து
பத்திரகாளிபக்கலுக்குப் பாங்குடனேபோகலுற்ருர்
வனமாய்வனங்கடந்து வாரார்கள்பஞ்சவர்கள்
அம்மனிடசந்நிதியில் ஐவரும்வந்தார்கள்
அம்மனிடபாத மடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
அப்போதுபத்திரகாளி அடைவாகத்தான்வாழ்த்தி
நீடூழிகாலம் நீணிலத்தில்மாரணங்கள்
பஞ்சவர்களபாரதங்கள் பண்பாநடக்குமென்று
சந்தோஷவார்த்தை தானுரைத்தாள்காளியம்மாள்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் அன்பாகநடக்கலுற்ருர்
பஞ்சவர்களைவருந்தான் பயணமெப்போவென்ருர்கள்
வாளாலபிமன்னன் வண்மையுள்ள அல்லிராசன்
மூவருந்தான்கூடி மூழக்கமிட்டாற்பறித்து
அம்மனிடசந்நிதிக் கடைவாகவந்தார்கள்
போனதொருகாரியங்கள் புதுமைகளைச்சொல்லுமென்ரு[ள்

அல்லிராசன் வரலாறுகூறுவது.

அவ்வசனங்கேட்டு அன்பான அல்லிராசன்
சொல்லுகிருனப்பொழுது சோதிமுடிவேந்தன்
நெல்லூருபட்டணத்தை நேராய்திசைநோக்கி
சூதுகளைவென்றதுவும் சூனியத்தைக்கொன்றதுவும்
விருதுகெலித்ததுவும் வெற்றிக்கொண்டுவந்ததுவும்
ஆரவல்லிதானு மபகேடுசெய்ததுவும்
அபகேடுவந்தபின்பு அபிமன்னராசனுந்தான்
வாளாலபிமன்னன் வகையாயெழுப்பினது
மற்றுமொருக்கால் மங்கையிடபட்டணத்தே
மைத்துனருந்தானும் வகையாகப்போனதுவும்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துமிகக்கொன்றதுவும்
பத்திரமாகப் பஞ்சவர்கள்காத்ததுவும்
போர்மன்னராசனுந்தான் புகழ்வேந்தன்வந்ததுவும்
ஆவலாய்நீறும் அடைவாகத்தந்ததுவும்
அக்காளுந்தங்கையுமாய் ஆரவல்லிதனைபிடித்து
பின்கட்டாய்கட்டிப் பிரபலமாயடித்ததுவும்
ஒருத்திதனித்து வோடியேபோனதுவும்
ஆறுபேர்மூக்கை அடியோடறுத்ததுவும்
நெல்லூருபட்டணத்தை நேராகப்பிடித்ததுவும்
ஆரவல்லிபட்டணத்தி லாமணக்குவிரைத்ததுவும்

விரைத்ததின்பின்பாக மேலானமன்னவர்கள்
கூட்டமிட்டுநின்றதுவுங் கொற்றவர்கள்வந்ததுவும்
ஆரணங்குப்பல்வரிசை அன்பாகவந்ததுவும்
எல்லாப்புகழு மெடுத்துரைத்தானல்லிராஜன் [ன்
கண்டகண்டசேதியெல்லாங் காரணமாய்த்தானுரைத்தா
போனதுவும்வந்ததுவும் புகழ்பெறவேதானுரைத்தான்
அதுவெல்லாங்குற்றமில்லை அன்பானபேரா நீ
எந்தனுட நீயுரைத்த ஏற்றதொருமூக்குகளை
சந்நிதிக்குமுன்பாக தார்வேந்தனின்னேரம்
கொண்டுவந்துதோரணமாய்க் கொற்றவனேகட்டுமடா
அப்பொழுதல்லிராஜன் அன்பாயெழுந்திருந்து
ஆறுமூக்குதானெடுத்து அழகாகத்தோரணமாய்
சந்நிதிக்குமுன்பாகத் தார்வேந்தர்கட்டிவைத்தார்
அப்பொழுதுபுத்திரகாளி அன்பாகத்தான்பார்த்து
என்னடாபேரா நீ ஏற்றதொருமன்னவனே
இன்னமொருமூக்கெங்கே என்றாளேஈஸ்வரியும்
அப்பொழுதுமன்னவர்க ளடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
மூவருந்தான்கூடி மூடிமன்னரேதுரைப்பார்
ஈஸ்பரியேயென்தாயே யெனைவளர்க்கும்பார்வதியே
கொண்டுவருமோவம்மா கொற்றவர் நாங்களுமே
என்றுசொல்லக்காளியம்மா ளேதுரைத்தாள்மூவருக்கும்
வாருமடாமன்னவனே வண்மையுள்ளசேவகரே [டேன்
உங்கள்மனதரியவேணுமென்று உத்தமியும்நான்கேட்
என்றுசொல்லிஈஸ்பரியு மேற்கவேதானுரைத்தாள்
மன்னவரைத்தான்வாழ்த்தி மாதாவும்வீற்றிருந்தாள்
அப்பொழுது அல்லிராஜன் அபிமனிடகைவாளை
வீரவாள்தானெடுத்து விதமாகமுன்னேவைத்தார்
வைத்ததின்பின்பாக மன்னவர்களந்நேரம்
பல்வரிசைப்பெண்ணைப் பாங்குடனேகூட்டிவந்து
எதிராகவிட்டார்களேந்திழையையப்போது
அப்பொழுதுபல்வரிசை அம்மனைத்தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டபூவையரைத் திரிபுரையாள்தான்பார்த்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மன்னனல்லிராஜனுக்கு
விவாகமுடித்து வீற்றிருங்களென்றுசொல்லி
மணவாளனு நீயுமாக வாழ்ந்திருப்பாயென்றுசொல்லி
அனுப்பிவித்தபின்பு அன்பாய்நடக்கலுற்றார்
பல்வரிசைப்பெண்ணைப் பாங்காகத்தான்கூட்டி

நடந்தார்களப்பொழுது நலமானபாதைகூடி
தர்மாபுரம்நோக்கித் தார்வேந்தர்வாரார்கள்
பஞ்சவர்கள்பக்கலுக்கு பாங்காகவாரார்கள்
கூடியேவந்தார்கள் கொற்றவர்களந்நேரம்
பஞ்சவர்கள்தேரு பறந்துவருகுதையா
தர்மாபுரத்தருகே தார்வேந்தர்வந்தார்கள்
அல்லிராஜாவால் அலங்காரம்பாருமென்றார்
ஆரணங்குபெண்திருவும் ஆரோதெரியாது
சூரியனைப்போலே துலங்குதையாமேனியெல்லாம்
வாரவடிவுதன்னை வகையாகப்பாருமென்றார்
பட்டணத்துசெனங்கள் பார்த்துமனமகிழ்ந்து
பூரித்துநின்றார்கள் புண்ணியரைக்கண்டதில்லே
மல்லிகைமுல்லையும் வாசனையுள்ளசெண்பகமும்
இருவாட்சிகொன்றையு மின்னமுள்ளமருக்கொழுந்தும்
ஆலித்துநின்றார்க ளவரைக்கண்டதினால்
பஞ்சவர்கள்வாராரென்று பட்டணத்துஜனங்களெல்லா
வீதிகள்தோறும் விதரணமாயலங்கரித்தார் [ம்
பஞ்சவர்கள்வந்து பட்டணமேசேர்ந்தார்கள்
தர்மாபுரம்புகுந்துதார்வேந்தரிருக்கையிலே
நட்டுமுட்டுநாகசுரம் நல்லதொருவீணைகளும்
பாணங்கள்வில்புருசு மானமட்டுந்தானதிர
பட்டணத்திலுள்ள பாவையர்களன்னேரம்
மஞ்சணீர்கொண்டுவந்து மங்கையர்களன்னேரம்
எதிராகச்சுற்றினார்க ளேற்றதொருமன்னவற்கு
தேரைவிட்டுத்தானிறங்கித் தென்னவர்களன்னேரம்
வந்தாரேதர்மர்பக்கல் மன்னவர்களந்நேரம்
மலர்தூவித்தெண்டனிட்டு மன்னவர்களுல்வருந்தான்
தெண்டனிட்ட பின்பாகதென்னவர்கள்கொலுவிருந்தார்
கொலுவிருந்தாரைவருந்தான் கொற்றவர்களன்னேரம்
வீற்றிருக்கும்வேளையிலே வேந்தனுமல்லிராஜன்
அபிமன்னராசனுந்தா னன்பாயிருவருமாய்
பாண்டவர்கள்பக்கல்வந்து பண்பாகதெண்டனிட
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சேரவேதானெடுத்து
இருவரையும்பக்கலிலே யிருமென்றாரப்போது
அப்பொழுதுபல்வரிசை ஆரணங்குமன்னேரம்
தர்மரைக்காணத் தாதியர்கள்கூட்டிவந்தார்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் கொம்பனையையப்போது

விட்டதொருவேளையிலே மெல்லிநல்லாள்பல்வரிசை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டா ளாரணங்குபல்வரிசை
கொம்பனையைத்தான்வாழ்த்திக் கொற்றவர்கள்வீற்றிருந்தார்
குருகுலத்துராசமன்னன் கொற்றவர்கள்வெற்றியென்று
பூலோகமுள்ளமட்டும் பேர்நடக்கும்புண்ணியனே
நீணிலத்தில்கதையாகும் நீடூழிகாலமெல்லாம்
என்றுசொல்லிதர்மர் இதமாகத்தானுரைத்தார்
சந்தோஷமாகத் தயவாகஅந்நேரம்
வீற்றிருந்தார்பாண்டவர்கள் வீருகஅப்பொழுது
அப்பொழுதபிமன்னனு மன்பானஅல்லிராஜன்
இருவருமந்நேரம் இன்பமுடன்மனமகிழ்ந்து
ஆசனத்தைவிட்டிறங்கி ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு
மலர்தூவிதெண்டனிட்டு மன்னவர்களிருவருமாய்
திரௌபதையாள்பக்கலுக்கு துரைமார்கள்வாரார்கள்
பூவும்புதுமலரும் புட்பமதுதானெடுத்து
மல்லிகைமுல்லை வாசமுள்ளசெண்பகமும்
இருவாட்சிசெண்பக முல்லைமருக்கொழுந்தும்
புஷ்பங்கள்தானெடுத்து புண்ணியர்களிருவருந்தான்
பத்தினியாள்பாதம் பணிந்துமிகத்தெண்டனிட்டு
வந்துகண்டுமன்னவர்கள் மலர்தூவிந்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சேரவேதானெடுத்து
இருவரையும்வாழ்த்தி இன்பமுடன்வீற்றிருந்தாள்
அப்போது அல்லிராஜன் ஆனதொருசேதிதன்னை
பாண்டவரைகாக்கவந்த பத்தினியேயென்னுச்சி
நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானதிசைமுகத்தில்
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பாகப்போனேனம்மா
வந்ததேமந்திரங்கள் வகையாகத்தானுமப்போ
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்காகவெடுத்தேனம்மா
அதுகளுமுண்டு அன்பாயெரிந்ததம்மா
அனலெரியச்சூனியங்கள் ஆரவல்லிபட்டணத்தை
விட்டகன்றுபோச்சுதம்மா வெற்றியுள்ளசூனியங்கள்
அப்போதுநான்போய் ஆரவல்லிபட்டணத்தில்
கோட்டைக்குமுன்னுகக் கூடாரம்போட்டேனம்மா
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கொம்பனையாள்சூதுகளை
விருதுகெலித்தேனம்மா வெற்றிகொண்டுவந்தேனம்மா
சற்பனைகள்செய்து தனிவழியில்மடித்துவிட்டாள்
அபிமன்னராசன்வந்து அன்பாயெழுப்பினதும்

மற்றுமொருக்கால் மன்னவர்கள் தான்கூடி
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துமிகமீண்டதுவும்
எல்லாவிபரமும் எடுத்துரைத்தானல்லிமுத்து
மற்றுமொருக்கால் மன்னவனைத்தான்வாழ்த்தி
மண்ணுழிகாலம் மண்டலத்தில்வாழ்ந்திருப்பாய்
கதையுங்கதைநடக்கும் கலியுகமுள்ளமட்டும்
பாரதமாகவேதான் பாருலகமுள்ளமட்டும்
என்றுசொல்லிமன்னவற்கு எடுத்துரைத்தாளப்போது
அப்போதுஅல்லிராசன் அபிமன்னரிருவருமாய்
பத்தினியாள்திரௌபதையைப் பண்பாகத்தான்பணிந் [து
இருவருங்கூடி யிருந்தார்களாசனத்தில்
அப்போதுதாதியர்கள் அன்பானபெண்திருவை
பல்வரிசைபெண்திருவை பாங்குடனேயழைத்துவந்து
தெண்டனிட்டாள்பல்வரிசை சீராகவடிதொழுதாள்
அப்போதுதிரௌபதையும் அன்பாகத்தான்வாழ்த்தி
பத்தினியேஎன்னுச்சி பார்வதியேகேளுமம்மா
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அழகானநிலவரையில்
பளிங்குமாமண்டபத்தில் பாங்கானநிலவரையில்
வளர்த்தெடுத்தபெண்திருவும் மாதாவேயென்றுரைத்தா [ள்
ஆணலழகன் அல்லிராசன்தானுரைக்க
திரௌபதைநாயகியும் சொல்லுகிருள்மைந்தனுக்கு
வாராயோமருமகனே வண்மையுள்ள அல்லிமுத்து
மஞ்சணீர்தான்குடித்து நான்வளர்த்தபிள்ளையென்று
பூலோகமெங்கும் பேருமிகவுண்டாச்சு
மைந்தனுக்குமைந்தன் மருமகனுக்குமருமகனுமாய்
எந்தனுக்குபிள்ளையென்று எல்லோருந்தானறிந்தார்
உந்தனுக்குக்கலியாணம் உகதமனே நான்முடிப்பேன்
என்றுரைத்தாளுத்தமியும் இயல்பாகமனமகிழ்ந்து
அப்போதுஅல்லிராசன் அன்பாகத்தெண்டனிட்டான்
பாண்டவர்கள்யாவரும் பத்தினியாள்திரௌபதியும்
படைத்தலைமன்னரும் பார்மன்னரெல்லோரும்
எல்லோருங்கூடி யிருக்குமந்தவேளையிலே
ஐவருங்கூடி ஆலோசனைசெய்தார்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பார்பஞ்சவர்கள்
சங்குவதியீன்றெடுத்த தார்வேந்தனல்லிராசன்
அல்லிராசன்தனக்கு ஆரணங்குபெண்திருவும்
கலியாணம்முடிக்கவென்று காவலர்கள்தானுரைத்தார்

அப்போதுமதவீமன் அந்நேரமேதுசொல்வான்
அல்லிமுத்துராசனுக்கு ஆரவல்லிதன்மகளை
கலியாணமென்றீர்கள் காவலருக்கன்னேரம்
ஆரவல்லிகற்றதொரு ஆரணங்குவித்தையெல்லாம்
கற்றிருப்பாள்பெண் திருவும் கன்னியவள்பல்வரிசை
மனதறியப்போகாது வஞ்சனைகள்மெத்தவுண்டு
என்றுதான்மதவீமன் ஏற்றதொருசபையறிய
அந்தவிசேஷ மன்பாயுரைத்தபின்பு
தாரார்தனஞ்செயனார் தருமரங்குதான்கேட்டு
சாஸ்திரத்தில்வல்லவர் சகாதேவனைத்தானழைத்து
நீசொன்னசாஸ்திரம் நிலையிந்தப்பூமியிலே
சாஸ்திரமும்பார்த்து தாரணியோர்தாமறிய
வெற்றிகொண்டா னல்லிராசன்வேந்தனுமப்போது
பல்வரிசைப்பெண் திருவும் பண்பாகநாமுந்தான்
மனதறியப்போகாது மங்கையிட தன்னினைவை
சாஸ்திரத்தினாலேயிப்போ தார்குழலாள் தன்மனதை
அ யவேணுமிப்போ ஆரணங்குதன்மனதை

சகாதேவன் சாஸ்திரம் பார்க்கிறது.

சாஸ்திரத்தைத்தானெடுத்துச் சதிராகப்பாருமடா
அப்போதுசகாதேவன் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
சாஸ்திரத்தைத்தானெடுத்து தப்பாமல்பார்க்கலுற்றான்
உள்ளங்கைசாஸ்திரத்தை யுள்ளபடிபார்க்கலுற்றான்
சாஸ்திரத்தைப்பார்த்தல்லோ சகாதேவனேதுரைப்பான்
தர்மர்முகம்நோக்கி சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன்
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
சொல்லுகிறானுள்ளதெல்லாம் சோதனைகண்டதெல்லாம்
ஆரவல்லிகற்றதொரு அன்பானமந்திரங்கள்
சூரவல்லிகற்றதொரு தோற்றமுள்ளசூனியங்கள்
கன்னியவள்கற்றதில்லை காவலரேயென்றுரைத்தார்
ஆரணங்குதானறியாள் ஆனதொருமந்திரத்தை
வித்தையொன்றுங்கற்றதில்லை விதமானபல்வரிசை
சூதுகளறிந்ததினால் தோகையவள்பல்வரிசை
எவ்வளவுமனக்கவலை இல்லையென்றுதானுரைத்தார்
அப்போதுதர்மர் அழகானதம்பியரே
கலியாணமுகூர்த்தம் கடுகெனவேமுடியுமென்றார்
அப்போதுமன்னவனும் அன்பாகவேதுரைப்பான்
அல்லிமகாராசாவுக்கு அழகுள்ளபல்வரிசை

இருவருக்கும்பொருத்தம் இதமாக அறியவேணும்
மன்னனுடபேரும் மங்கையுடதன்பேரும்
பொருத்தம் அறியவேணும் புண்ணியனே தம்பியென்றார்
வேதியரையழையுமென்றார் வேந்தனும்தர்மார்ஜுன்
அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருவேதியராய்
தொண்ணூறுபிராயஞ்சென்றதுவண்டகிழவனைப்போல்
நரைத்தகிழவனைப்போல் நாராயணரும்தோன்றினார்
காதிலேகுண்டலமும் கையிலேபுத்தகமும்
ஆபரணம்பூண்டு அழகானமாயவரும்
தள்ளாடிநடை நடந்து தாமோதரரும்வந்தார்
வந்ததோர்மாயவரை வணக்கமுடனாக
நமஸ்காரஞ்செய்தார் நலமானபஞ்சவர்கள்
இருக்குந்தலமெங்கே ஏகாந்தவேதியரே
நான்-காசிப்பிராமணன்தான் காவலரேகேட்டருளும்
உலகளந்தமாயவற்கு உத்ததொருவேதியர்காண்
அப்போ-மனமகிழ்ந்துபஞ்சவர்கள் மாயவனைத்தானினைந்து
ஆயனருளாலே அன்பாகவுங்களுக்கு
மாயனருளாளே மனமகிழ்ச்சியெங்களுக்கு
ஒரு-பஞ்சாங்கம்சொல்லுமையா பாருலகந்தானறிய
பஞ்சவர்கள்தானுரைக்க பாங்குடனேதானுரைப்பார்
பிள்ளையார்பிடித்து பிரியமுடன்வையுமென்றார்
லட்சம்பொன்தட்சணைகள் நாயகனார்வையுமென்றார்
வேதியனார்சொற்படிக்கி வேந்தர்களன்னேரம்
வைத்தார்கள்விநாயகனை வையகத்துராசமன்னர்
வேதியருமந்நேரம் விநாயகற்குபூசைபண்ண
கண்டகண்டசேதியெல்லாம் காரணமாய்த்தானுரைத்தார்
உண்டுண்டுசுவாமி யுண்மையிதுவென்றுரைத்தார்
அல்லிராசாவுக்கும் அருமையுள்ளபல்வரிசை
இருவருக்கும்பொருத்த மென்னவென்றுதான்கேட்டார்
அப்போதுவேதியனும் அன்பாயுரைக்கலுற்றார்
பொருத்தமதுபார்த்து பெரியதொருவேதியனும்
பல்வரிசையென்றசொல்லே பஞ்சவரேவிட்டுவிடும்
பூவையற்குத்தான்பேரும் புவனமெங்குந்தானறிய
வேறேயொருபேரும் வேந்தர்கள்தானறிய
வாலம்மாளென்றுசொல்லி வையகந்தானறிய
எல்லோருந்தானிருக்க யெடுத்துரைத்தார்மாயவரும்
கூட்டிவந்தார்கன்னியரை கோபாலன்முன்பாக

வங்கையவள்கன்னிகையும் மாயனுடசீர்பாதம் [ம்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாளாரணங்குபெண் திருவு
வாழ்த்தியெடுத்து வாலம்மாவென்றுரைத்தார்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் அனைவோருந்தானுரைத்தார்
கலியாணமுகூர்த்தம் கடுகெனவேமுடியுதென்றார்
பொருத்தமும்நன்றாக போதவேயிருக்குதையா
அப்போதுவேதியரை அனுப்பிவைத்தாரவர்களும்
பார்ப்பானும்போனபின்பு பார்மன்னரைவருந்தான்
இன்றைக்குப்பார்த்தார்கள் யென்றேகலியாணம்
சோபனவோலை சுருக்காயெழுதிவிட்டார்
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேவாருமென்றார்
சங்கவதிநாயகிக்குத் தனியோலையனுப்பலுற்றார்
வந்தாளேசங்கவதி மன்னவர்களைவரைத்தான்
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள் அன்பானதங்கையரும்
கல்யாணமுகூர்த்தம் கடுகெனவேசெய்யவென்று
அழைத்தேனம்மாவென்று ஐவருமேதானுரைத்தார்
பட்டணமெங்கும் பாவனையாயலங்கரித்து
அலங்கரித்துக்கூட்டிவந்தார் அல்லிமகாராசாவை
அப்போது அல்லிராசன் ஆனையின்மேலேறினான்
திரௌபதைநாயகியுந் தோகையர்கள்தான்பார்த்து
தாதியரைப்பார்த்து தாயாருமேதுரைப்பாள்
வாலம்மாள்தன்னை வகையாயலங்கரிப்பாள்
அப்போதுதாதியர்கள் ஆரணங்குபெண் திருவை
மன்னவர்கள்தான்மெச்ச மங்கையர்களலங்கரித்து
தேரின்மேலேறுமென்றாள் தேன்மொழியாளந்நேரம்
ஏறினாள்தேர்மேலே யெனக்காணரம்பையைப்போல்
மாணிக்கமாலையை வகையாககைகொடுத்தார்
கொடுத்தமொருமாலை தன்னை கொம்பனையாளப்போது
சுழற்றியெறிந்தாளே சுந்திரப்பூஞ்சாயநல்லாள்
அப்போதுமாலை அல்லிராசன்தன்கழுத்தில்
மாணிக்கமாலை மன்னனிட திருத்தோளில்
ஆணிக்கையாக ளருள்பெற்றிருந்ததுகாண்
அல்லிநல்லராசனுக்கு ஆரணங்குமாலையிட்டாள்
பேரரசன்மைந்தனுக்கு பூவையருமாலையிட்டாள்
சங்குவதிமைந்தருக்கு தார்குழலுமாலையிட்டாள்
யானைமேல்பேரிகை யதிரமுழங்குதையா
கொட்டிமுழங்கி கோலவண்ணமணவரையில்

மணவரையில்வைத்து மன்னவற்குமங்கையரும்
சீருகள்செய்தார்கள் தென்னவர்களெல்லோரும்
மஞ்சநீராடி மன்னவர்களெல்லோரும்
மேலானதேவர்களும் விடைபெற்றுபோனார்கள்
போர்மன்னராசனுந்தான் புகழ்பெறவேயன்னேரம்
சங்குவதிநாயகியும் தார்வேந்தனல்லிராசன்
வாலம்மாள்தானும் மற்றுமுள்ளமன்னவரும்
மதகரியான்பட்டணத்தே மன்னவர்களெல்லோரும்
பயணம்பயணமென்று பாருலகந்தானறிய
அப்போது அல்லிராஜன் அனைவரையும்தெண்டனிட்டு
அடிபணிந்துபெற்ற ஆண்மையுள்ள அல்லிராஜன்
வாழ்த்தியெடுத்தார்கள் மன்னவர்களைவருந்தான்
பெண்ணணங்குவாலம்மாள் பூவையரும்தெண்டனிட்
பாண்டவர்களப்போது பண்பாகத்தான்வாழ்த்தி [டாள்
போவென்றனுப்பிவைத்தார் புண்ணியர்களைவருந்தான்
தையல்திரௌபதைபாதம் தரிசித்துதெண்டனிட்டாள்
வாழ்த்தினாளப்போது வகையாகவிருவரையும்
விடைகொடுந்தாளுத்தமியும் வீராகத்தானுமிட்டு
நடந்தார்பயணமதாய் நாணயமாயிப்போது
சங்கவதிதானுந்தன் னரண்மனைக்குப்போய்புகுந்தார்
அல்லிராசாதானு மரண்மனையுட்புகுந்து
வாலம்மாள்தானு மாளிகையுட்புகுந்தாள்
மாதரிடபட்டணத்தில் மன்னவர்களெல்லோரும்
அவரவர்கள்தன்பதியில் மன்னவர்களெல்லோரும்
தர்மாபுரமாளும் தார்வேந்தர்பஞ்சவர்கள்
ஆயனருளாலே அல்லவரும்வீற்றிருந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி மூனிவர்கட்குதெண்டனிட்டேன்
ஈசுரர்க்கும்பார்வதிக்கு மின்பமுடன்வணங்கினேன்
எல்லோருங்கூடி யெனைக்கார்க்கவேணுமையா
காலுதலைநோகாமல் கார்ப்பீர்களெந்தனைத்தான்
திரௌபதையருளாலே திரம்பெற்றுவாழ்ந்திருப்பார்
பத்திரகாளியருளாலே பாக்கியங்கள்பெற்றிருப்பார்
வாழ்வார்கள்வாழ்ந்திருப்பார் மருமண்டலம்பெற்றிருப்
பொன்னுலகம்வாழி பூவையர்கள்தான்வாழி [பார்
அந்தணர்கள்தாம்வாழி அரசர்களுந்தான்வாழி
படிப்போரும்கேட்போரும் பாருலகில்வாழ்ந்திருப்பார்
மக்கள்ஏழ்பத்துண்டாய் மானிலத்தில்வாழ்ந்திருப்பார்

ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை முற்றிற்று.